

NOVI TAVNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Še niso dobro odproslavili svoj praznik v žalski občini, že slavijo nove delovne zmage v celjski. V prihodnji številki berite posebno prilogo o občinskem prazniku celjske občine.

Poštna kočija nas je včeraj spomnila na stare dobre čase, ko še ni bilo na cestah pločevinaste gneče. Tudi o tem berite v prihodnji številki, čeprav vam že danes obširno pišemo o začetkih pošte v Celju in okolici.

Da ni kakšne posebne poletne suše v dogodkih, smo ugotovili že zadnjič. Tudi tokrat smo vam pripravili obilico zanimivega branja, obiskali smo brigadirje, tri stare ljudi, ki si še svetijo s petrolejem in še kaj. Sicer pa berite in presodite sami.

Naslednja dva tedna bo uredniško krmilo prevzel kolega Jure Krašovec, ki se je vrnil z morja spočit in rjav. Pomislite - od sonca. Tudi vam ga želim in na svidenje!

DRAGO MEDVED

ŽIVI JIH ŠE SEDEM - O ELEKTRIKI SAMO SANJAJO

PRAZNIK OBČINE ŽALEC

TEŽAVE, A TUDI USPEHI

Vlado Gorišek ob 7. juliju

Praznik občine smo letos praznovali v Gotovljah. S tem smo sklenili prvi krog praznovanj občinskega praznika, ki je bil vsako leto v drugi krajevni skupnosti. Kako bomo praznovali v naprej, se bomo še dogovorili, vsekakor pa bo za nekaj časa treba napraviti premor.

Letošnji praznik smo slavili s pomembnimi dosežki na vseh področjih našega družbenopolitičnega življenja. Kljub temu, da se gospodarstvo bori s precejšnjimi težavami, pa lahko beležimo dobre in uspešne rezultate gospodarjenja. Tudi nekatere naložbe, zaključene v lanskem letu, že dajejo dobre gospodarske rezultate.

SIP iz Šempetra uspešno končuje lani začeto naložbo v tovarno kmetijskih strojev, ki bo imela velik pomen za nadaljnji razvoj celotnega gospodarstva v občini Žalec. Marca smo odprli hotel Goldin Rubin, ki je rezultat skupnega vlaganja in sodelovanja pobratenih občin Kruševac in Žalec. Skupno sodelovanje pri izgradnji tega objekta je tudi konkretni pristop k razvoju enotnega jugoslovanskega tržišča. Ob

praznovanju letošnjega občinskega praznika smo odprli tudi drugi del veletrgovine Lesnine v Levcu, ki bo popestril dejavnost te organizacije združenega dela v naši občini. Oktobra lani so v polzelski tovarni nogavic zgradili novo barvarno. Tudi gradnja blagovnice Savinjskega magazina na Polzeli dobro poteka.

V okviru praznovanj žalskega občinskega praznika smo v Rušah pri Arji vasi položili temeljni kamen za gradnjo nove območne mlekarne. Ta izredno pomembni objekt bo sprožil nove procese v nadaljnjem razvoju kmetijstva. Tudi pri naložbah v družbene dejavnosti smo dosegli pomembne uspehe. Zgradili smo vrtec v Levcu in Preboldu, prizidek k osnovni šoli v Preboldu in drugo. Pred dnevi smo položili temeljni kamen za gradnjo prizidka k osnovni šoli na Polzeli, ob vsem tem pa ne gre pozabiti uspehe na področju gasilstva in drugih družbenih dejavnostih.

Pri izgradnji komunalne infrastrukture naj omenim obvoznico in priključni cesti, cesto Andraž-Velenje,

Galicija-Lopata, odsek na cesti Prebold-Trbovlje ter cesto Črnoča-Velenje. Odpravljene so bile črne točke z izgradnjo modernih križišč na Gomilskem, v Drešnji vasi, na Vranskem in drugod. Zgradili smo tudi več vodovodov.

Ena najpomembnejših družbenopolitičnih akcij je bila izvedba četrtega referenduma. To je pomembna zmaga, ki potrjuje pravilnost našega samoupravnega razvoja. S sredstvi, ki bodo zbrana s samoprispevkom in s sredstvi združenega dela, bo v občini marsikaj napravljeno.

Tudi delegatski sistem se vedno bolj uspešno uveljavlja pri našem vsakdanjem delu, bodisi v delovnih organizacijah ali pa v krajevnih skupnostih. Na področju SLO, varnosti in družbene samozastite smo dosegli izredno velik napredek. Zlasti pri podružbljanju te dejavnosti.

Vsem občanom in delovnim ljudem še enkrat iskrene čestitke, veliko delovnih uspehov in osebne sreče.

VLADO GORIŠEK

180.000 LITROV MLEKA

S svečano položitvijo temeljnega kamna so v Ruškem gozdu pri Arji vasi naznanili začetek gradnje nove regijske mlekarne. Objekt v Rušah je prva etapa izgradnje mlekarne industrije celjske regije, ki naj bi jo nadaljevali in končali z obnovo sirarne v Šmarju.

Investitor novega objekta je SOZD Hmezd, delovna organizacija Celjske mlekarne, gradil pa ga naj bi Gradis iz Ljubljane. Mlekarna v Rušah bo po izračunih veljala blizu 490 milijonov dinarjev, del teh sredstev pa so glede na potrošnje mleka prispevale s skupnim sovlaganjem občine širšega celjskega območja (Zasavje, Posavje, Koroška). Gradnjo mlekarne, ki bo dnevno odvzela lahko 180 tisoč litrov mleka naj bi po predvidevanjih zaključili v letu 1983.

Slovesnosti so se med drugim udeležili sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Janez Zahraštnek, predsednik medobčinske gospodarske zbornice Celje Janez Ahacič, predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupščin celjske regije, delovnih organizacij sovlagateljev, investitorja, izvajalca in drugi. O pomenu novega objekta je govoril Tone Repnik in direktor SOZD Hmezd Vinko Kolenc, temeljni kamen pa sta položila predsednik regijskega živinorejskega odbora Martin Kranjc, kmet iz Tabora ter delavec celjskih mlekar Franc Dimec. Položitev temeljnega kamna je sodila v okvir prireditve praznika občine Žalec.

T. TAVČAR

HORTIKULTURA 80

MNOGO SE JE SPREMENILO

Osrednji govornik bo Jelka Kraigherjeva

V Celju potekajo zadnje priprave za izvedbo osrednjih hortikulturnih prireditev. Komunalci obljublajo, da bodo predviden obseg del opravili do roka. Najbrž bodo tudi celjski obrtniki vendarle izpolnili dogovor o ureditvi Meškovega studenca. Mestni park pa že kaže povsem novo lice. Četudi so potemtakem glavne komunalne naloge že skoraj opravili, to je ureditev parka, Savinjskega nabrežja in Muzejskega trga, pa s tem že niso sklenjene priprave na hortikulturne prireditve. Za slovesno odpiranje republiške vrtnarskocvetlične zastave skrbi koordinacijski odbor pri občinski konferenci socialistične zveze. Poročali smo že, da sta scenarij za kulturni program zasnovala Jure Cekuta in Stefan Volf. Osrednji govornik na prireditvi bo Jelka Kraigherjeva, predsednica Zveze hortikulturnih organizacij Slovenije. Kulturne, strokovne in družabne prireditve se bodo začele že prihodnji ponedeljek. Na cvetlični razstavi, ki jo

bodo odprli v petek, 18. julija, bo sodelovalo več razstavljalcev iz Slovenije, ki bodo pokazali izredne hortikulturne dosežke. Pravijo, da bo razstava več kot le paša za oči. Končno je organizatorjem uspelo, da bodo v parku tudi postavili skulpturo, delo akademskega kiparja Vasilije Četkovića. Po dolgem času bo Celje bogatejše za umetniško delo na javnem prostoru. Morda bo to le začetek načrtnega in neprekinjenega likovnega urejanja sosesk in javnih prostorov. Hortikulturno društvo, ki organizira vrtnarsko-cvetlično razstavo, je zagotovilo, da bodo razstavljalci ponudili aranžmaje s cvetjem, lončnice, okrasne rastline in rezano

cvetje. Nekateri udeleženci se bodo predstavili z vrtnarskim orodjem, z gnojili, z zaščitnimi sredstvi in z vsestransko literaturo. A to še ni vse. Na razstavi bodo sodelovali še gobarji, čebelarji, rejci malih živali, društvo ljubiteljev ptic, zveza hortikulturnih organizacij Slovenije in Društvo vrtnarjev Slovenije.

V dneh, ko koordinacijski odbor pregleduje izvajanje delovnih nalog pred razstavo, bi morali podobno storiti v krajevnih skupnostih in v organizacijah združenega dela. Našli pa so se celo nekateri, ki se na različnih sestankih vprašujejo, kaj so v občini storili na podlagi hortikulturnega programa. Ne bi bilo narobe, če bi se predvsem vprašali, kaj so storili za ureditev okolja v matični krajevni skupnosti. Še posebej zato, ker so prav krajevne organizacije socialistične zveze in sveti skupščin krajevnih skupnosti sprejeli vrsto nalog za lepšo ureditev neposrednega okolja.

J. V.

POMEMBNO ZA TELESNO KULTURO

V Ljubljani je bila problemska konferenca, ki jo je pripravila Republiška konferenca ZSRL na temo »Aktualne naloge na področju nadaljnega razvoja TK v SR Sloveniji«. Konferenca so se udeležili tudi številni delegati z občin celjskega območja, med katerimi so mnogi posegli tudi v razpravo.

Tako je med drugim ZVONKO MURGELJ iz Šmarji pri Jelšah spregovoril o tem, kakšna naj bi bila vloga TK v manj razvitih občinah. ADI VIDMAJER iz Žalca je govoril o podpori akciji Partizana Slovenije za enoten program aktivnosti v krajevnih skupnostih. »Povsem natančne in skupne šablone dela seveda ne velja predpisati, a ishoditve so lahko le enotne.«

BOJAN PLANINŠEK, predsednik IO IKS Celje, je ocenil, »da so prestopi nekaterih vrhunskih športnikov iz Celja v Ljubljano povzročili škodo celjskemu in slovenskemu športu nasploh.« Vsi so izredno ugodno ocenili problemsko konferenco in od nje oz. realizacije njenih sklepov v praksi veliko pričakujejo.

T. VRABL

NOVA PRIZNANJA ZA TVD PARTIZAN GABERJE

rezultate specialno diplomo Partizana Jugoslavije in še nepričakovano plaketo ZTKO Jugoslavije za najboljše rezultate v partizanskem mnogoboju v lanskem letu.

V Novem Sadu je nastopilo 24 Celjanov, ki so osvojili dve zlati, 11 srebrnih in 10 bronastih značk. Zlati znački sta osvojili ZDENKA ZIMSEK in IVANKA PAJK.

Z vsem tem pa člani TVD Partizan Gaberje še niso povsem napolnili svoje že tako bogato opremljene vitrine z najrazličnejšimi priznanji, saj bodo ob občinskem prazniku Celja dobili najvišje občinsko priznanje - Šlandrovo nagrado. Kdor seveda dela, ta je tudi upravičeno nagrajen. Seveda za vsa ta priznanja veljajo tudi naše čestitke.

TV

O STABILIZACIJI

Jutri, v petek, 11. t. m., bodo člani predsedstev Občinske konference SZDL in Občinskega sindikalnega sveta na skupni seji ocenili stabilizacijska prizadevanja v občini in hkrati uresničevanje resolucijskih nalog v letošnjem letu v celjski občini.

MB

MOZIRJE: 695 STANOVANJ V PETIH LETIH

Po podatkih, ki jih je zbrala samoupravna stanovanjska skupnost mozirske občine bi v naslednjih petih letih, od 1981. do 1985. leta, potrebovali najmanj 695 novih stanovanj, od tega 370 družbenih in 325 zasebnih. Ne glede na ta podatek ima stanovanjska skupnost že zdaj več kot 160 vlog za dodelitev družbenega stanovanja.

Problem je torej velik in v občini se dobro zavedajo, da bodo morali zlasti v naslednjih letih vlagati v graditev stanovanj dosti več sredstev. Seveda pa se ob tem pojavlja vprašanje, kako bo združeno delo sprejelo določilo, da se bodo sredstva za razreševanje stanovanjskih vprašanj v prihodnje združevala iz čistega dohodka, razen za solidarnost. Ta usmeritev seveda terja, da se bodo morali v občini temeljito pogovoriti, kako bo zlasti z gradnjo solidarnostnih stanovanj, da bo solidarnost tudi v resnici zažvela.

MB

hortikultura 80 celje

ŠE ZAVOZLANA VELENJSKA STANOVANJA

Tudi Velenje oz. velenjska občina je pred časom dobila svojo stanovanjsko »uspešnico«, ki je obšla najprej občinske in nato tudi izven občinske meje. Seveda je bilo vse bolj na podlagi ustnih izročil, kot je pač vsaj v začetku pri takšnih zadevah v navadi. In kjer je dim pravijo, da mora biti še nekaj zraven.

Da bi prišli celotni stvari do dna ali bolje povedano ugotovili, kje je resnica, so zadolžili družbenega pravobranilca samoupravljanja Albina Amona, da pripravi o »velenjski stanovanjski uspešnici« podrobno in izčrpno poročilo.

2. julija se je sestal Komite občinske konference ZKS in med drugim tudi obravnaval poročilo Albina Amona. Zaključek je bil presenetljiv, saj njegovega poročila niso sprejeli, kajti nekatere stvari niso bile dovolj osvetljene in niso dajale možnosti članom komiteja, da bi se lahko odločili. Odločitev je bila, da mora Albin Amon pripraviti dopolnjeno poročilo, kajti samo tako bodo lahko zavzeli določena stališča za ukrepe, kako bodo nastalo situacijo odpravili. Do nadaljnjega pa lahko čakamo, kako se bo velenjska stanovanjska zgodba razvzvala oz. morda bomo tudi izvedeli, zakaj in kdo jo je zavozlal.

T. VRABL

NEDELJA V GOTOVLJAH

USPEHI ZA OPTIMIZEM

Osrednji govornik ja bil Jože Jan

Že zgodaj zjutraj so po Gotovljah doneli ubrani zvoki liboske godbe na pihala in ko so prihajali prvi gostje ter udeleženci svečane seje vseh treh zborov žalske občinske skupščine, je tudi vreme napovedalo, da bo takšno, kot se za praznik spodobi. Med gosti svečane seje je bil tudi član predsedstva SRS Tone Bole, prišli so predstavniki pobratene občine Bačka Palanka, predstavniki drugih občin in medobčinskih družbenopolitičnih organizacij. Med vse te pa se je prepletala mladost, ki so jo s Titovim podpisom na majicah simbolizirali mladi recitatorji iz Gotovelj. Za nastop na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku jih je pripravila Margit Juterškova, sicer pa so nastopili tudi člani moškega pevskega zbora iz Gotovelj.

Osrednji govor na svečani seji je imel predsednik Izvršnega sveta žalske občinske skupščine JOŽE JAN, ki je med drugim povedal, da so gospodarski rezultati prvega trimesečja vzpodbudni in da je še posebej pohvalno to, da so stabilizacijski ukrepi močno vplivali na usmeritev organizacij združenega dela k čim večjemu izvozu in zmanjševanju uvoza. Seveda je še precej takšnih, ki se preveč oslanjajo na domači trg. Ti bodo slej ko

Med udeleženci svečane seje skupščine občine Žalec v Gotovljah je bil tudi član predsedstva SRS Tone Bole.

prej spoznali, da bo treba to spremeniti. Sicer pa je treba zapisati, da se je celotni prihodek v prvem tromesečju v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečal za 36 odstotkov, družbeni proizvod za 33 in število zaposlenih za dva odstotka. Dohodek je porastel s stopnjo 134%, del čistega dohodka za osebne dohodke pa se je povečal za skoraj 23 odstotkov. Če rezultate primerjamo z načrtovanimi, je dejal Jože Jan, lahko ugotovimo, da so v občini Žalec pri celotnem dohodku plan presegli za en odstotek, pri dohodku pa zaostajajo za štiri odstotke. Razveseljivo je, da so bile tudi izgube sorazmerno majhne, in da je bil dohodek na delavca visok.

Zanimiv je podatek, da je bilo v strukturi družbenega proizvoda leta 1965 kmetijstvo prisotno s 36 odstotki, potem pa se je pričela hitrejša rast industrije. Zaostanki za povprečnim razvojem Slovenije so bili takrat izredno veliki. Po posameznih kazalcih za 20 do 25 odstotkov. Na osnovi strokovnega pristopa, jasno zastavljenih ciljev, smelo začrtanega programa razvoja občine, pa so zlasti v letih 1976 do 1980 v občini dosegli hiter razvoj industrije in trgovine.

Sicer pa je Jože Jan v svojem govoru povedal, da bo treba pospešiti procese svlaganja v proizvodnjo hrane in da bo treba nameniti vso pozornost tudi nadaljnjemu razvoju samoupravnih odnosov v občini. Gre tudi za to, da bo bitka za ekonomsko stabilizacijo, priz

devanje za čim večjo produktivnost, za združevanje dela in sredstev, planiranje in izvajanje ostalih ukrepov postalo čim bolj sestavni del in vsebina samoupravnih odnosov, in nekateri negativni pojavi, ki so zadnje čase prisotni, opozarjajo na neurejene in slabe notranje odnose.

V nadaljevanju seje so podelili letošnja priznanja občine Žalec. Zlati grb so prejeli Ferralit, godba na pihala Zabukovica, KS Gotovlje in Vlado Gorišek, srebrni grb občine Žalec Mirošan, KS Prebold, občinski štab TO, osnovna šola Braslovče, bronasti grb pa občinska čebelarstva zveza ter vaški odbor Orova vas. Plakete občine Žalec so letos prejeli Dolf Naraks, Breda Lenarčič, Ivan Rak, Anica Terpin, Leopold Rajh in Ivan Žagar.

Besedilo: JANEZ VEDENIK

Slika: TONE TAVČAR

PRAVNA POMOČ

PREMALO ODVETNIKOV

Videti je, da poklic ni zanimiv za mlade

Ustavna pravica človeka in občana do pravne pomoči je eden od mehanizmov, ki naj zagotavlja, da se bo naš občan na vseh področjih svojega delovanja osvobodil vsakršnega izkoriščanja in samovolje in s svojim delom ustvarjal možnosti in pogoje za vsestranski razvoj, svobodno izražanje svojih interesov ter za odgovorno samoupravno odločanje in družbeno dogovarjanje.

Iz poročila predsednika odvetniškega zbora Celje, odvetnika Branka Verstovška, ki ga je podal na nedavnem posvetovanju o ustavni preobrazbi pravosodja, povzemamo nekatere ugotovitve, kako se ta pravica občana uresničuje v vsakdanji praksi. Ugotovitve se seveda nanašajo na delo odvetnikov kot ene od najbolj organiziranih oblik nudenja pravne pomoči občanom.

PONEKOD ŠE BREZ ODVETNIKOV!

Čeprav so po zakonu o pravni pomoči odvetniki temeljni nosilci popolne pravne pomoči, je na območju občin celjske regije močno čutiti pomanjkanje odvetnikov. Kar v treh občinah, v Sentjurju, Laškem in Mozirju ni nobenega odvetnika. Po pogodbi nudijo odvetniki pravno pomoč v občinah Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec ter Slovenske konjice. Ta pravna pomoč zajema predvsem sestavljanje vlog v preživninskih, očetovskih in stanovanjskih sporih, v za-

NOVOSTI PRI SLUŽENJU VOJAŠKEGA ROKA

Zvezni zbor skupščine SFRJ je sprejel nov zakon o vojaški obveznosti, kjer je prišlo do precejšnjih sprememb, vse pa v želji po nadaljnjem podružbljanju splošne ljudske obrambe.

V predhodni razpravi po vseh republikah in pokrajinah je bilo podanih okoli 200 raznih pripomb, mnoge izmed njih pa so vnesli v nov zakon o vojaški obveznosti.

Najbistvenejše novitete v našem vojaškem zakonu (na seji delegatov zveznega zbora skupščine SFRJ je je posredoval generalpolkovnik Rade Suša) so:

● Odslej bodo vojaški obvezniki in bodo morali služiti rok vsi delovno sposobni Jugoslovani, oproščeni bodo praktično samo invalidi!

● Razen edinih hranilcev družine bodo vsi drugi služili vojaški rok enako dolgo, 15 mesecev! Pripravljalci novega zakona namreč niso našli družbenega opravičila za to, da bi tisti, ki so končali višjo ali visoko šolo, še naprej služili samo 12 mesecev. Privilegije na tem področju je treba odpraviti. In to je nov zakon tudi dosegel! Zato, da ne bi izgubili dveh let šolanja, bodo lahko tisti, ki nameravajo študirati, služili vojaški rok v dveh delih. Najprej eno leto, po zaključku šolanja na fakulteti ali drugi visoki šoli pa še tri mesece. To pomeni, da bodo odšli fantje k vojakom po opravljeni srednji šoli oktobra, služili 12 mesecev in se nato naslednje leto v oktobru že vključili v šolanje na fakulteti. Kdor pa bo sam želel odslužiti vojaške v neprekinjenem obdobju 15 mesecev, bo to lahko storil.

● Zakon izenačuje pravice žensk z moškimi, ne pa tudi njihovih dolžnosti. Dekleta imajo odslej pravico služiti vojaški rok, vendar jih bodo poklicali v vojašnico le, če se bodo za to same prijavile.

● Zakon natančno določa pravice, obveznosti in odgovornosti vseh delov družbe v izpolnjevanju vojaške obveznosti, rekrutaciji in mobilizaciji.

● Nov zakon o vojaški obveznosti v Jugoslaviji je izrednega pomena, saj med drugim ne bo več mogoče »izbegavati« službenja vojaškega roka zaradi »določenih« bolezni. Vsa bo služil vojaški rok, vendar se bo pripravil na tistem področju, kjer bo lahko kljub svojem morebitnemu šibkemu zdravju ali drugim težavam dal največji prispevek k nadaljnjemu podružbljanju splošne ljudske obrambe. Fantje, ki bodo odslej odhajali v vojsko po končani srednji šoli, pa bodo brez posebnih obremenitev (družina ali otroci) ter fizično sposobni, da izpeljejo vse zadane naloge za morebitno kasnejše učinkovito ukrepanje.

Nov zakon je že stopil v veljavo. Za mnenje smo zaprosili občinskega sekretarja za ljudsko obrambo pri skupščini občine Celje Vikija Krajnc: »S sprovanjem novega zakona bomo začeli takoj in tako bodo vsi, ki so letos v tem šolskem letu končali srednjo šolo, že odšli služiti vojaški rok.«

Vse podrobnejše informacije pa je možno dobiti na Občinskem sekretariatu za LO pri Skupščini občine Celje oz. pri vseh sekretariatih za LO v ostalih občinah celjskega območja.

TONE VRABL

ANICA TERPIN

V Kaplji vasi je rojena. V družini, ki je bila na črnem seznamu okupatorja in njegovih sodelavcev. V družini Ahačevih. Rosna leta je preživela v bratski Srbiji, kamor so izgnali njo, starše in brata Edija. Tam je preživela mlada leta in spoznala ter občutila spoštovanje in ljube-

zen Srbov do bratskega slovenskega naroda. Tudi Anica Terpin ve, kako širokosrčni so Srbi in po drugi svetovni vojni, ko si je v Preboldu ustvarila družino ni minilo leto, da se ne bi srečala s svojimi v Srbiji ali pa, da njeni iz Srbije ne bi prišli v Slovenijo. Tudi takrat, ko ni vozil vlak bratstva in enotnosti.

Odločila se je za poklic učiteljice. Na preboldski osnovni šoli je zaposlena že od leta 1958 in niti enkrat še nisem slišal iz ust staršev, da bi bilo njeno ime izgovorjeno kako drugače kot spoštljivo. Anica Terpin so vedno imeli radi tako učenci kot starši.

Vsa leta je bila prizadevna družbenopolitična delavka. Preveč bi bilo, če bi hoteli naštet, kje vse je bila ali kje vse je aktivna. Povsod tam, kjer čuti, da mora biti.

Leta 1977 jo je skupščina občine Žalec imenovala za ravnateljico osnovne šole v Preboldu. Kot or-

OBRAZI

ganizator celodnevne osnovne šole je s svojimi sodelavci orala ledino. V času, ko je ravnateljica, so šolsko zgradbo dvakrat obnovili ter dozidali. Prav s svojo družbenopolitično aktivnostjo je pripomogla k temu, da se je šola odprla navzven in uspešno povezala z organizacijami v kraju. Za svoje prizadevno delo je prejela že vrsto priznanj in odlikovanj, v nedeljo, ko je bila v Gotovljah svečana seja skupščine občine Žalec ob občinskem prazniku, pa so ji podelili tudi plaketo občine.

Kmalu bo odšla v pokoj. Prepričani smo, da ne bo mirovala, kajti človek kot je ona, nikdar ne preneha delati. Še naprej bo njeno delo čutili tako v Preboldu kot občini. V to smo prepričani.

JANEZ VEDENIK

TEMELJNI KAMEN ZA SOLIDARNOSTNA STANOVANJA

S polaganjem temeljnega kamna za dva solidarnostna stanovanjska bloka, polaganjem venca pred spomenikom padlim borcem, otvoritvijo prenovljene ceste na Brdce in slavnostno proslavo, so v Dobrni sklenili preznovanje 4. julija, Dneva borca.

Osrednji dogodek je vsekakor bil polaganje temeljnega kamna, ki so se ga udeležili direktor OZD Obnova Milan Uranjek, predsednik sklada za družbeno pomoč pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Celje Franc Gabršek pohodniki XIV. divizije in drugi družbeno politični delavci ter občani.

Oba stanovanjska bloka, ki naj bi po zagotovitvah izvajalca del OZD Obnova, bila vseživljiva že avgusta prihodnjega leta, bosta imela 19 novih stanovanj. V 17 stanovanj bodo vsebili delavce z nizkimi osebnimi dohodki, ki so zaposleni v Dobrni ter borci in upokojeence. Dve stanovanji pa je odkupilo Zdravilišče Dobrna za svoje potrebe. Z novimi stanovanji pa bodo, tudi po zaslugi programa KS Dobrna oziroma Društva upokojeencev, rešili kar 30 stanovanjskih primerov.

F. P.

NAGRAJENCI OB PRAZNIKU OBČINE ŽALEC

Ob prazniku občine Žalec so podelili zaslužnim občanom in delovnim ljudem ter organizacijam priznanja zlati, srebrni in bronasti grb občine ter plaketo občine Žalec. Prav je, da predstavimo posameznike, ki so prejeli letošnja priznanja.

VLADO GORISEK opravlja funkcijo predsednika skupščine občine že od leta 1974. Prizadeval si je za kakovostni razvoj samoupravnega in še posebej delegatskega sistema. Na osnovi njegovega prizadevanja so v žalski občini uvedli posamezne metode in oblike dela

z delegati in delegacijami, ki so prispevale k doslednejšemu uveljavljanju delegatskega sistema.

BREDA LENARČIČ je opravljala najodgovornejša finančna opravila pri obrambnih pripravah, pri izvedbi vseh referendumov v občini, izvedbi akcije vpisa posojila za ceste, pripravah občinskih praznikov, vseh pomembnejših naložbah v občini s področja družbenih dejavnosti. 18 let je bila delavka na upravi SO Žalec.

IVAN RAK iz Gotovelj je bil ustanovitelj krajevne organizacije ZB za območje Gotovelje, Žalec, Vrbje, Pire-

šica in Ložnica. Kot član je aktivno sodeloval v več komisijah pri občinskem združenju Zveze borcev. Pomembno delo je opravljal na področju sadjarstva in čebelarstva. Še sedaj aktivno sodeluje v družbenopolitičnih organizacijah in društvih.

POLDE RAJH je že od leta 1968 direktor SIP v Šempetru. S svojo ustvarjalno aktivnostjo je precej prispeval za to, da je SIP prišel uvajati tako zahtevni program kmetijske mehanizacije, saj je bil več let vključen v strokovni tim, ki načrtuje program. Delavci v SIPU pa menijo,

da ima Polde Rajh največ zaslug, da je SIP postal ena najsodobnejših tovarn kmetijske mehanizacije v Jugoslaviji in Evropi.

IVAN ŽAGAR je v tekstilni tovarni Prebold zaposlen že vsa leta po NOB. Najdalj je opravljal dela in naloge vodje gospodarskega sektorja, z imenovanjem za generalnega direktorja pa je s svojo aktivnostjo mnogo doprinesel k doseženim gospodarskim rezultatom. Posebej se je angažiral pri realizaciji investicijskega programa.

JANEZ VEDENIK
TONE TAVČAR

PRAZNIK OBČINE CELJE IN H80

Prve prireditve v počastitev dvajsetega julija, praznika celjske občine in Hortikulture 80 se bodo pričele že jutri, v petek, 11. julija, in zatem nadaljevale vse do nedelje, 20. t. m. Sicer pa se bodo do četrta, 17. julija zvrstile po naslednjem vrstnem redu:

PETEK, 11. julija
ob 9.00 uri začetek vezalskega tečaja v organizaciji Društva vrtnarjev Slovenije. Nadaljeval in zaključil se bo naslednji dan, 12. julija,

ob 17.00 uri začetek ekipnega brzopotnega turnirja mestnih reprezentanc Celja, Maribora, Velenja, Ptuja in Žalca. Turnir bo v celjskem šahovskem domu.

SOBOTA, 12. julija
ob 10.00 uri v okviru dneva šoferjev in avtomobilov parada vozil po mestnih ulicah. Zaključna prireditev bo na avtopoligonu v Ljubečni.

NEDELJA, 13. julija
ob 10.00 uri začetek tekmovanja za pokal mesta Celja v prostoletečih jadralnih modelih. Tekmovanje bo pod okriljem domačega aero kluba na letališču v Levcu.

PONEDELJEK, 14. julija
ob 17.00 uri promenade koncert godbe na pihala »Zezar« Store po mestnih ulicah.

TOREK, 15. julija
ob 18.00 uri odkritje skulpture s pomenom čuvanja okolja v mestnem parku.

SREDA, 16. julija
ob 18.00 uri otvoritev razstave »Cvetlično tihožitje« v Likovnem salonu,

ob 19.00 uri promenade koncert pihalnega orkestra ŽPD »France Prešeren«.

ČETRTEK, 17. julija
ob 9.00 uri strokovno predavanje za člane društva vrtnarjev Slovenije v Kmetijskem šolskem centru v Medlogu,

ob 17.00 uri otvoritev vzgojno varstvenega zavoda na Otoku III-S,

ob 19.00 uri koncert Komornega moškega zbora (narodne pesmi) v atriju na Tomsčevem trgu št. 7.

CELJSKE INTERESNE SKUPNOSTI NIČ NI OSTALO

Presežki preneseni v leto 1980

Prejšnji teden smo zapisali, da so samoupravne interesne skupnosti družbenih dejavnosti v celjski občini zaključile leto 1979 z 8 milijoni presežka. Tako je tudi razvidno iz podatkov Službe družbenega knjigovodstva. Zaključne račune so sprejele tudi skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. In kaj se je zgodilo s temi sredstvi?

Skupščine interesnih skupnosti so z ustreznimi sklepi ugotovljene presežke prenesle v letošnje leto in tako se je zmanjšala prispevna stopnja. Pri tem pa moramo vedeti, da je bila dejanska razlika med prihodki in odhodki družbenih dejavnosti oziroma presežek le 5 milijonov. Preostala sredstva predstavljajo neporavnane obveznosti iz preteklega leta in namensko razporejena sredstva za določene naloge.

Pa še nekaj na račun presežkov. Po podatkih Službe družbenega knjigovodstva lahko ugotovimo, da 74 od-

stotkov vseh prihodkov interesnih skupnosti družbenih dejavnosti predstavljajo prispevki iz osebnih dohodkov delavcev. Ti pa so v preteklem letu hitreje naraščali, kot je bilo predvideno v planskih dokumentih oziroma letnih predvidevanjih. Torej so tudi vplačila na račune interesnih skupnosti naraščala hitreje od predvidevanj. Vsa sredstva pa, ki so bila vplačana nad planiranimi zneski, so bila poračunana in je bila za ta del prispevna stopnja znižana.

V letošnjem letu dotečajo sredstva interesnim skupnostim počasneje kot v preteklih letih, vendar še v skladu s pričakovano dinamiko. Za prvo polletje glede na dinamiko v preteklih letih so predvidevali, da bodo dosegli 46 odstotkov letnega plana vplačil. Dosegli so od 44,5 do 51,9 odstotkov, torej v povprečju 48 odstotkov. To pa je le malo nad pričakovano realizacijo.

MILENA B. POKLIČ

POGLEJMO NAOBKROG

SREDA 2. JULIJA

Veselin Djuranović, predsednik zveznega izvršnega sveta je na seji obeh zborov zvezne skupščine poročal o uresničevanju srednjeročnega družbenega načrta. Med drugim je poudaril, da moramo ugotoviti, kakšna je dejanska perspektiva proizvodnje, ki že leta ni rentabilna. Josip Vrhovec, zvezni sekretar za zunanje zadeve je obiskal Karlove Vary in Bratislavo. Zunanji minister ZRN Genscher je takoj po vrnitvi iz Moskve odpotoval v Washington in se spotoma ustavil tudi v Parizu. Ni treba ugibati, da je posredi poročanje o pogovorih. Dr. Vladimir Bakarić se po uspešni operaciji nahaja na okrevanju na Brdu pri Kranju.

ČETRTEK 3. JULIJA

Po vsej Sloveniji so rudarski kolektivi proslavili svoj praznik. Podeljevali so priznanja uspešnim delavcem, priredili priložnosti posvečene prireditve. V Zagorju so odkrili v stari rudarski koloniji spominsko ploščo na hiši, kjer sta stanovala revolucionarja Mla-karjeva. Spominsko ploščo so odkrili tudi v Velenju pri jašku v Škalah v spomin na izvolitev prvega delavskega sveta. Podobne proslave so bile tudi v drugih rudarskih krajih in vse so odsevale od pesimističnih pogledov v prihodnost, ko rudarstvo in premog postajata vse bolj iskan in cenjen energetski vir. Soča in Radovna bosta ostali neokrnjeni. Tako je sklenil slovenski izvršni svet. Turistična sezona je na vrhuncu, saj so v krajih slovenske obale našteali že 20.000 turistov, čeprav je morje še hladno.

V Sarajevu se je končal posvet z delegacijo zahodnonemških sindikatov o varstvu naših delavcev v Zvezni republiki Nemčiji.

PETEK 4. JULIJA

Dan borca so po vsej državi proslavili zelo svečano. Osrednja proslava je bila v spominskem parku pri Čačku, kjer so odkrili spomenik 4630 padlim borcem in kjer se je končalo 10. srečanje rezervnih vojaških starešin. V Sloveniji je bila osrednja proslava v Žužemberku, kjer je govoril član predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc, Nemški obisk Moskvi je po poročanju Genscherja v ZDA naletel na dober odmev. Doma je kancler Schmidt izrazil zadovoljstvo o uspehu obiska, njegov nasprotnik, kanclerski kandidat Strauss pa je ta obisk napadel kot ponovitev »Münchna 1938« in napake Angleža Chamberlaina ter Francoza Daladierja. Pri Kreiskem na Dunaju je bila na obisku hrvaška delegacija, ki jo je vodil predsednik izvršnega sveta SRH Peter Fleković. Pogovarjali so se o medsebojnih odnosih, zlasti o vlogi in položaju manjšin. Cvijetin Mijatović je poslal Carterju čestitko ob 4. juliju prazniku ameriške neodvisnosti.

SOBOTA 5. JULIJA

Tradicionalni izseljeniški piknik na vrtu škofjeloškega gradu je bil v znamenju srebrnega jubileja, saj je ta prireditev, ki privabi rojake iz tujine, bila že 25. po vrsti. Žetev pšenice v Vojvodini se je že začela in strokovnjaki priporočajo žetev tudi pri 25-odstotni vlagi, da bi se prezrelo klasje ne osipalo na njivah. Zrnje zori in ne vprašuje po problemih, le-ti pa so da še niso znane niti cene, niti kupci. Nasilje v Gvatemali ne pojenjuje. Skrajni desničarji so ubili pet naprednih novinarjev in 37 profesorjev v minulih mesecih. V Iranu grozijo s sodiščem iranskemu zunanjemu ministru Sadeku Gotbzadehu, študentje pa so ameriške talce znova premestili. Zakaj in kam, niso povedali. Zdravila da, kozmetika ne. Tako nekako je v intervjuju izjavil generalni sekretar zveze skupnosti zdravstvenih organizacij Jugoslavije Ilija Zečar, ko je govoril o uvozu farmacevtskih izdelkov.

NEDELJA 6. JULIJA

V Bosanskem Šamcu so na zborovanju večtisočglave množice odkrili spomenik ob 100-letnici rojstva revolucionarja Mitra Trifunovića-Učce. 114 incidentov v maju in juniju so naprtli Kitajci Vietnamcem v svoji protestni noti. Juriju Gagarinu, prvemu človeku, ki je poletel v vesolje, so v Moskvi odkrili spomenik. Narejen je iz dragocenega titana in je 30 metrov visok. Miroslav Krleža, hrvaški književnik, je proslavil 87 rojstni dan. Baskovske bombe na španskih plažah bodo prenehale pokati, če bodo izpustili pripadnike ETE, tako sporoča ta organizacija preko francoske tiskovne agencije.

PONEDELJEK 7. JULIJA

Francoski predsednik Giscard d'Estaing je obiskal Bonn. Je po osemnajstih letih prvi francoski predsednik, ki je gost predsednika nemške republike. Indija priznala vlado v Phnom Penhu. Z Samarino vladu v Kampučiji bo Indija navezala tudi diplomatske stike. V Tokiu se bosta na pogrebu Ohire, umrlega japonskega premiera, sestala Carter in kitajski predsednik Guofeng.

TOREK, 8. JULIJA

V Beograd je dopotovala delegacija vrhovnega sovjeta SZ, ki jo vodi namestnik predsednika Vasilij Kuznjecov, ki je predsedniku predsedstva SFRJ prinesel poslanico Leonida Brežnjeva. – Pralni praški bodo tudi v naslednjih treh mesecih na spisku redkih potrošniških dobrin, ker manjka surovin vezanih na uvoz. Tako sporoča gospodarska zbornica Jugoslavije.

LESNINA LEVEC

NAJSODOBNEJŠI PRI NAS

V soboto so odprli drugi del prodajnega centra Lesnine

V počastitev Dneva borca in praznika občine Žalec so v soboto dopoldne v Levcu odprli še drugi del prodajnih prostorov Lesnine. Svečano so se udeležili predstavniki družbenopolitičnega življenja občine Žalec ter drugi gostje. O novi pridobitvi je zbranim spregovoril generalni direktor Lesnine Marjan Planinc in dejal: »Danes smo se zbrali, da odpremo tudi drugo fazo prodajnega centra v Levcu, potem, ko smo lansko leto v januarju odprli prvo fazo, ki zajema pred-

vsem kompleks prodaje pohištva. Dovolite, da ob tej priložnosti nanizam nekatere podatke o poslovanju, oziroma o izgradnji druge faze tega prodajnega centra. Faza zajema 2400 kvadratnih metrov zunanjih površin. Ta objekt je bil zgrajen za 1,5 milijardo starih dinarjev. S tem kompletiramo center, ki ima v celoti 8000 m² prodajnih površin in 16.000 kvadratnih metrov zunanjih urejenih površin. V celoti je objekt stal 53 milijonov in je gotovo eden najcenejših tovrstnih

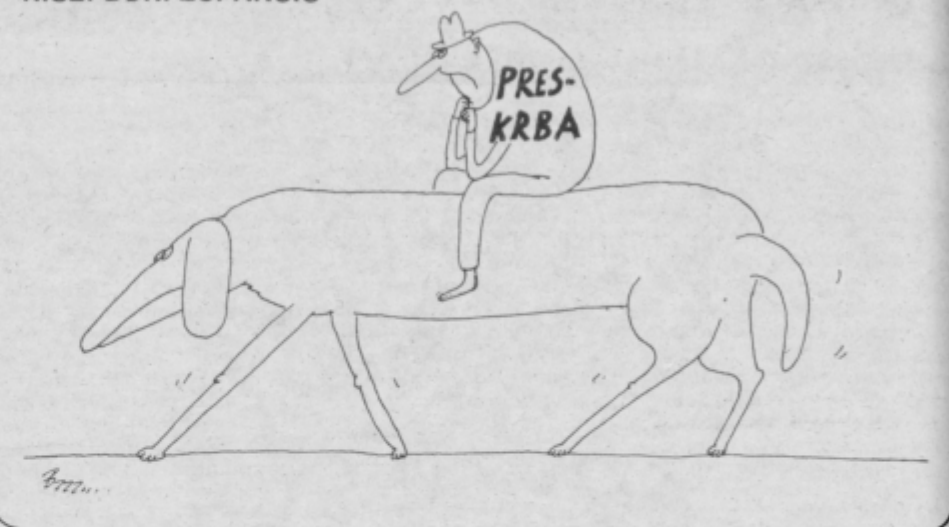
objektov kar smo jih gradili v Jugoslaviji. S tem povečujemo svoj promet za dodatnih 13 milijonov z gradbenimi materiali, tako, da bi v celoti ta naš prodajni center že letos opravil promet v vrednosti 250 milijonov dinarjev in prihodnje leto še za dodatnih 50 milijonov...»

Ob koncu je zbranim spregovoril še predsednik SO Žalec Vlado Gorišek, ki je poudaril pomen tega prodajnega centra.

T. TAVČAR

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

KOLEKTIVNI DOPUST V GORENJU

2. julija so se ustavili tekoči trakovi in stroji v TGO Gorenje, kajti z naslednjim dnevom je 7000 delavcev nastopilo letošnji kolektivni dopust, ki bo trajal vse do 23. julija. To je že večletna praksa, da delavci Gorenja letni dopust preživljajo kolektivno.

Predno so odšli na dopust so v Gorenju v prvi polovici letošnjega leta proizvedli izdelkov v skupni vrednosti 4129 milijonov din, kar je znatno več kot leto dni prej, vendar z doseženo proizvodnjo niso zadovoljni, saj so letni plan dosegli le 44 odstotno. Vseskozi so jih spremljale težave pri uvozu reprodukcijskega materiala, zato so morali v posameznih temeljnih organizacijah večkrat ustaviti proizvodnjo. V prvem polletju so prodali izdelkov v skupni vrednosti 4069 milijonov dinarjev, kar je sicer rekorden dosežek. Kljub temu pa v izvozu zaostajajo za sprejetimi načrti. Torej delavce TGO Gorenje po prihodu z dopusta čakajo težke in odgovorne naloge, kako delati do konca leta, da bodo zaključki pozitivni.

HINKO JERCIC

MOZIRJE: KAKO GOSPODARITI Z LESOM

Problem, ki že dolgo bode. Tudi v mozirski občini, ali predvsem tu. Pomanjkanje lesa občutijo zlasti njegovi predelovalci. Teh pa je v mozirski občini precej, poleg Gorenja – Lesne industrije, Smreke v Gornjem gradu, obrata na Ljubnem še lepo število zasebnih obrtnih delavnic za predelavo lesa. Več kot 50 jih je.

Gre torej za vprašanje, kako urediti gospodarjenje z lesom, kako je z razvojem gozdarstva in predelave lesa v Gornji Savinjski dolini, za vprašanje, ki dobiva svoje odmeve na različnih sejah in konferencah. V kratkem bo prišla ta problematika tudi na sejo komiteja občinske konference ZK, da bi se tudi tu dogovorili o uresničevanju že sprejetih smernic, o uresničevanju načrta, ki zagotavlja višjo stopnjo predelave osnovne lesne surovine, večjo stopnjo mehanizacije in večjo uporabo znanja. Tudi večje povezovanje med gozdarji in predelovalci lesa.

MB

METKA KOZJE

VEDNO VEČ IZVAŽAJO

V načrtu posodabljanje tehnologije

Stošestdeset članski kolektiv Metke v Kozjem dobro dela. To najbolje potrjujejo poslovni rezultati, saj je ta temeljna organizacija v lanskem letu ustvarila 12 milijonov dinarjev čistega dohodka, kar je gotovo izjemen rezultat. Letos imajo nekoliko težav, predvsem zaradi surovin, saj pravijo, da bi lahko proizvedli več, če bi imeli dovolj materiala.

To so vsekakor vzpodbudne besede za kolektiv, kjer je od 160 zaposlenih 118 žensk in 43 moških, kar je pravzaprav redek primer v tekstilni industriji.

Doslej so izvažali predvsem na zahodna tržišča kopalne plašče iz frotirja. Letos so pričeli, oziroma v tem me-

secu je prvič krenila na pot pošiljka posteljenega perila v Zvezno republiko Nemčijo in sicer 5000 kompletov. Ker zelo dobro prodajajo svoje izdelke, bi lahko proizvedli še več. Kot smo že omenili, pa so velik problem surovine, da sama ugotovitev ni dovolj, še manj tarnanje. Načrtno so se podali v iskanje rešitve problema doma, tako da bi se čimbolj osamosvojili in rešili odvisnosti iz tujine. Posebno dobre poslovne rezultate sodelovanja beležijo s Kombiteksom iz Bihaća.

Kolektiv Metke v Kozjem, kjer je povprečni osebni dohodek že zelo blizu šestim tisočakom, vidi svojo prihodnost v posodabljanju tehnologije in povečanju pro-

izvodnje, vendar ne na račun večjega zaposlovanja novih delavcev, čeprav predvideva srednjeročni načrt da bi zaposlili toliko delavcev, da bi jih bilo 200. Možnost za povečanje proizvodnje vidijo predvsem v sodobnejši tehnologiji dela in dvigu produktivnosti. Stabilizacijska prizadevanja so vzeli resno. Mnogo lahko naredijo prištednji, oziroma s skrbnim ravnanjem z materialom, z ravnanjem s sodobnimi, občutljivimi in dragimi stroji, skratka z odgovornim in dobrim delom. Da pa znajo dobro delati, so dokazali že sedaj, kajti rezultat lanskega leta bo kar težko ponoviti ob vseh težavah, ki se kopičijo v prvem polletju – ne seveda po njihovi krivdi.

D. MEDVED

BOHOR MESTINJE

ZA DOMAČI IN TUJI TRG

Franc Mraz, predsednik DS o gospodarjenju

Franc Mraz iz Grlič je že več kot 20 let zvest svojemu kolektivu. Zaposlen je kot delovodja mizarske delavnice v LI Bohor, tozdr lastna proizvodnja Mestinje. V teh letih se je dodobra seznanil s proizvodnjo v tej delovni organizaciji, kamor je prišel še kot vajenec. Delavci Bohorja v Mestinju so mu pred kratkim zaupali funkcijo predsednika delavskega sveta.

»Najprej nam na kratko predstavite vaš kolektiv.«

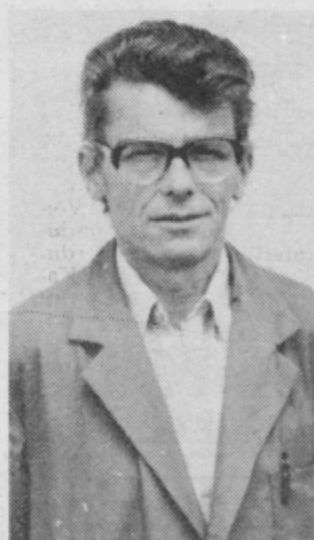
360 nas je zaposlenih. Včasih več, včasih manj. Veliko je delavcev, ki prihajajo k nam iz Obsotelja, precej je tudi takih, ki imajo doma kmetije in verjetno je treba tu iskati vzroke za fluktuacijo, ali pa za občasne izostanke iz dela. Delamo pa vrtno opremo, karoserije za TAM Maribor, različno leseno embalažo, stenske obloge, ladijski pod in delno tudi vrtno pohištvo.

»Dela vam torej ne manjka. Kako pa je s surovinami?«

Tudi s surovinami zaenkrat še nimamo prevelikih težav. Les v glavnem dobivamo iz kozjanskega zaledja in od drugod, delno pa ga tudi uvozimo iz Sovjetske zveze in Avstrije.

»Ali svoje izdelke tudi izvažate?«

Tudi. In to je zelo pomembno. Naši izdelki so poznani

že v Ameriki, pa tudi ZR Nemčiji in Švici.

»V vaši delovni sredini in tudi v okviru delavskega sveta ste se nedvomno pogovarjali tudi o ustaljitvenih prizadevanjih. Ste sprejeli kak program kot vodilo za nadaljnje delo?«

Ustalitvena prizadevanja nam niso tuja. Še posebno v zadnjem obdobju smo stabilizaciji namenili precej pozornosti. Delavci so s temi ukrepi seznanjeni, pa tudi delavski svet v novi sestavi je že na svoji prvi seji razpravljal o ukrepih, s katerimi bi bilo možno izboljšati delo v našem kolektivu, povečati

proizvodnjo in izkoristiti vse notranje rezerve. Zavedamo se, da moramo krepko poprijeti za delo na vsakem delovnem mestu, le tako bomo še naprej lahko dobro delali in to brez izgub. Delavci vemo, da lahko veliko prihranimo že samo s smotno izkoriščanjem delovnih časov in pravilno organiziranim delom. Ustanovili smo tudi komisijo za inovacije, da bi tako dali vzpodbudo tej dejavnosti, ki prav tako lahko doprinese k boljši gospodarnosti pri nas. Lahko se pa tudi pohvalimo, da smo v zadnjih mesecih uspeli precej zaježiti bolniške izostanke, in sicer kar za 30%. To pa se pri tako majhnem kolektivu že močno pozna.

»Menite, da so manjši izostanki tudi zasluga vašega ustalitvenega programa?«

Posredno da. Delavci se namreč že močno zavedajo, da je njihov osebni dohodek odvisen od naših skupnih naporov, dela in enotnosti v kolektivu. Če ne bi bilo tako, bi bilo vse brez smisla. Delati več in bolje že zdavnaj ni več parola, ampak vodilo pri našem delu. Prav tako pomembna so tudi prizadevanja na področju izvoza, kar dobro organizirana prodajna mreža naših izdelkov na domačem tržišču od katerega smo v pretežni meri odvisni.

MATEJA PODJED

CELJSKA RIBIŠKA DRUŽINA

DRAGOCENE IZKUŠNJE

RD Celje obiskali delegaciji SR Srbije in Črne gore

26. junija je Ribiško društvo Celje obiskala delegacija SR Črne Gore, ki jo je vodil Sava Bulatović in SR Srbije, ki jo je vodil Jovo Stanković. Delegaciji sta pred tem obiskali ribiške družine v Bohinju, Bledu in Zalcu. Namen obiska je bila predvsem izmenjava izkušenj in znanja. Ribiške družine Črne Gore in Srbije se ukvarjajo samo s športnim ribolovom, celjska ribiška družina pa se razen s športnim ribolovom ukvarja še z intenzivno gojitvijo rib. Predstavnike ribiških družin je zato zanimala intenzivna vzgoja rib, za katero imajo dobre pogoje, nimajo pa izkušenj.

Na seji so bili prisotni predstavniki ribiške družine Celje na čelu s predstavnikom Francem Vitancem, sekretar OK SZDL Celje Drago Stokavnik, predsednik

gospodarskega odbora Jože Grubar ter sekretar Ribiške zveze Slovenije Maks Rodbenik.

Predsednik je delegaciji najprej spregovoril o članstvu, športnem ribolovu, in intenzivni vzgoji krapov na Blagovni. Spregovoril je tudi o problemih, s katerimi se srečujejo. Glavni je ekološki problem. Onesnažene vode onemogočajo migracijo naseljene ribe, poleg tega pa ribe postajajo neužitne, v nekaterih vodah imajo okus po fenoli.

Ribe proizvajajo po klasičnem načinu. Takšno delo pa ima svoje dobre in slabe strani. Zahteva manj strokovnega dela, posledice pa so degeneracija in bolezen rib.

Delegati iz SR Srbije in Črne Gore so povedali, da nimajo problemov z onesnaženimi vodami. Imajo dobre

pogoje za intenzivno vzgojo rib, primanjkuje pa jim strokovnosti in izkušenj. Prizadevajo si, da bi od športnega ribolova prešli tudi na intenzivno vzgojo rib.

MARJANA MATIJEČ

USPEH FOTOLIKA

Organizacija združenega dela Fotolik Celje je uspela skleniti poslovno sodelovanje z Muzejem 25. maj v Beogradu, tako da bodo tiskali razglednice z grobom tovariša Tita. V prvi nakladi bodo natisnili po 800.000 razglednic z osmimi motivi, v drugem pa po 100.000 razglednic z enimi motivi. Fotolik je namreč največji proizvajalec razglednic v Sloveniji, saj pokriva 70 odstotkov njenih potreb, vsega skupaj pa letno natisnejo okoli 9 milijonov razglednic.

CELJE

ŠE ZA INKUBATOR

Gostinske lokale prezgodaj zapirajo

Zadnjič pred počitnicami se je prejšnji teden sestal Svet za spremljanje družbenoekonomskega položaja žensk pri celjski socialistični zvezi. Sprejeli so program dela za to leto, v katerem so izpostavili predvsem družbeno prehrano v Celju, delovni čas in oblike pomoči družinam, spregovorili pa so tudi o zbranih sredstvih za inkubator ter o samoupravnem sporazumu o odpiranjem časa gostinskih lokalov.

Družbena prehrana v Celju še ni dovolj razvita. Člani sveta so se zavzeli, da bi v samem središču mesta odprli samopostrežno restavracijo.

jo, saj je tista v Gaberju za številne preveč odmaknjena. S tem bi marsikateri ženi olajšali delo, še bolj pa bi ga z uvedbo nekaterih uslužnostnih dejavnosti in drugih oblik pomoči družinam, kakršne so varstvo otrok na domu, pomivanje oken in podobno. Odločili so se, da bodo v jeseni o oblikah pomoči družinam pripravili problemsko konferenco.

S sredstvi, ki so jih delovni ljudje in občani solidarnostno namenili za inkubator ter z lastnimi sredstvi so v Zdravstvenem centru Celje že kupili en inkubator. Potrebe pa so tolikšne, da bi potrebovali vsaj še enega.

ZA INKUBATOR SO PRISPEVALI

18. 4. OOS Zdravstveni center Celje, TOZD Center Nevropsihiatrija Vojnik	2.000,00 din
23. 4. Zdravstveni center Celje, TOZD Zobozdravstvo	1.622,00 din
7. 5. »Surovina« Maribor TOZD Celje (po prejemu za odpadni material, zbranim na akciji Očistimo okolje za nas in za praznik)	7.787,50 din
Saldo na dan 7. 5. 1980	150.859,95 din
13. 5.: ZOŠ Osnovna šola bratov Dobrotinšek, Vojnik	1.000,00 din
14. 5.: Nakazilo neimenovane tovarišice	500,00 din
20. 5.: OOS Dom učencev Karla Destovnika-Kajuha, Celje	2.000,00 din
Saldo na dan 20. maja 1980	154.359,95 din
- Za prispevke se vsem najlepše zahvaljujemo
Svet za spremljanje družbenoekonomskega položaja žensk - OK SZDL Celje

Zanj pa je sredstva potrebno še zbrati.

Samoupravni sporazum o odpiranjem časa gostinskih lokalov predvideva, da bi jih v letnem času zapirali že ob 21.30 zvečer. Češ, da so gostinski delavci v Celju iz oddaljenih krajev in po deseti uri zvečer nimajo več možnosti prevoza domov. Takšna trditev ni sprejemljiva, saj niso gostinski delavci edini, ki se na delo vozijo. Morda pa bi se lahko sporazumeli z avtobusnim podjetjem? Tudi trditev, da se v večernih urah samo pospešuje razvoj alkoholizma, ne more biti sprejemljiva. Zavedati bi se morali, da je Celje turistično mesto in da bi morali gostom tudi v večernih urah zagotoviti možnost obiska gostinskih lokalov. Sicer pa bi tudi slaščičarne bile lahko odprte dlje kot do 20. ure. V Celju pa bi bila dobrodošla tudi prava mlečna restavracija, kjer alkohola ne bi točili, izbira mlečnih izdelkov pa bi bila pestra. Če takšna restavracija ne bi ravno prinašala velikih dohodkov, bi se gostinci lahko dogovorili, kako bi morebitni primanjkljaj pokrili.

MILENA B. POKLIČ

BISERNA MATURA V CELJU

ŽIVI JIH SEDEM

Nageljni šele po opravljeni maturi

Šestdesetletnica mature ni majhna stvar. V Celju jo bodo letos v juliju mesecu praznovali nekdanji dijaki celjske Gimnazije letnika 1919/20. Ta matura ni bila le važen življenjski dogodek dijakov, temveč tudi zanimiv zgodovinski dogodek za Celje, v katerem so do leta 1918 gospodarili in tlačili Slovence Nemci in nemškutarji.

Dijaki tega letnika smo bili prvi, ki smo polagali zrelostni izpit v novem gimnazijskem poslopiju na Otoku. Takrat so preusmerili tudi dosedanja humanistični zavod v realno gimnazijo. V Celju sta do leta 1919 obstojali nemška popolna gimnazija za župno cerkvijo na Slomškovem trgu in slovenska nižja gimnazija na sedanjem Muzejskem trgu 4, kjer smo nekdanji dijaki odkrili spominsko ploščo 1969.

Na slovenski nižji gimnaziji ustanovljeni po burni, dolgi parlamentarni borbi v dunajskem parlamentu leta 1895, so se učili Slovenci, ki so morali po končanem četrtem razredu nadaljevati svoj študij na nemški gimnaziji, ki je bila ustanovljena v času marčne revolucije leta 1848. Malo pred začetkom prve svetovne vojne so začeli Nemci graditi na Otoku novo gimnazijsko poslopje. Nemški gospodarski mo-

gotec trgovec Rakusch, lastnik veletrgovine z železnino kjer je sedaj Železninar v Stanetovi ulici, je podaril celjski občini zemljišče na Otoku pod pogojem, da se v novem poslopiju ne bo nikdar poučevalo slovensko. Ironija usode! Gimnazijsko poslopje je bilo do izbruh svetovne vojne dograjeno, pa se med vojno tu ni poučevalo, ker se je v njem naselila vojaška bolnica. In tako se je pouk v tej novi zgradbi začel šele v šolskem letu 1919/20.

Pri maturi nas je bilo dvajset, od tega ena ženska, saj so bile ženske takrat na gimnazijah zelo redke. Predsednik izpraševalne komisije je bil profesor Vadjal, člana komisije pa gimnazijski ravnatelj Jeršinovič in naš razrednik dr. Rožman. Najtežji predmet pri maturi je bila matematika, ker so tedaj prvič uvedli pri matematiki integral in diferencial, ki nam je delal precej preglavic.

Iz tega letnika je bilo pet dijakov v prvi svetovni vojni, vsi ti so bili tudi v letih 1918 in 1919 borci za severno mejo. Dijaki tega časa so bili tudi organizatorji kongresa zveze svobodomiselnih srednješolcev Jugoslavije, ki je bil avgusta meseca 1919 v Celju, na katerem je govoril tudi Nikola Hečimović. Na kongres je

prišlo preko dva tisoč srednješolcev iz vse Jugoslavije. Tedanji gimnaziji so bili zelo delovni tudi izven šole. Ustanavljali so vrsto ljudskih knjižnic, prirejali gledališke predstave, imeli razna predavanja in se udeleževali v takratnih narodnih društvih.

Od nekdanjih maturantov je živih še sedem in to ing. Petar Draščić iz Zagreba, ing. Ivo Erhatic iz Celja, prim. dr. Mila Kováč iz Maribora, podpisani dr. Ervin Mejak iz Celja, prof. Ivan Mlinar iz Celja, kanonik Drago Oberžan iz Maribora in prof. Valentin Stante in Celja. Kot posebnost: vsi so ostali nekadilci, kar je gotovo pripomoglo, da so dočakali biserno maturo.

Od profesorjev že davno nihče ni več živ. Zadnji je preminul spomladi 1970 prof. Franc Mravljak. Naš sošolec Milko Žgajner je bil kot partizan med drugo svetovno vojno žrtev ustaških zločinov. Ustaši so ga strahotno mučili z vročim likalnikom, življenje pa je izgubil v Bosanskem Brodu med bombardiranjem zaporov.

Sedmorica maturantov se bo zbrala 12. julija v Celju v restavraciji Pri mostu in obujala spomine na celjsko gimnazijo in na stroge, a pravične in vsega spoštovanja vredne profesorje. Maturanti letnika 1919/20 so se po maturi zbirali v prvih štiridesetih letih ob vsaki desetletnici, po 40 letnici pa vsako leto. Ob srečanjih je bil vsakokrat napravljen zapisnik, vsi pa bodo prebrani ob sedanjih šestdesetletnici.

DR. ERVIN MEJAK

AFRIKA, AFRIKA

PREMAJHNA NAŠA ČETICA PREDAVATELJEV V AFRIKI

V delavniku afriške žene ni prostora za branje, za učenje, za vzgojo. Zgodovinsko ali razvojno gledanje na rojevanje afriške družinske skupnosti bi predvsem odkrilo, kako žena le polagoma slači oblačila svojega tradicionalnega položaja v družbi. Njenega dela ne cenijo mnogo. Rekli so mi, tam v Afriki, da se evropski ženi ponavadi odkritosrčno poklonimo z mnenjem, kako drži pokonci tri hišne vogle... A če veš, to za ženske roke stare celine, potem bi težko našli lepo primero za veljavno Afričanke. Njene roke poznajo ritem traktorja. Glava se kosa s težkimi in pretežkimi bremenimi. Debeli meči na nogah govorijo o ženi, ki ne pozna lenobe in posebne nege. Na afriških marketih, kjerkoli sem se radoval različni krami in prav vzorni ponudbi sočivja in sadja, vsepovsod sem bantal z mladimi ali z nasmejanjo živahno afriško ženo. Pomislil sem na socialna

in politična gibanja za enakopravnost žensk. Če za katero celino velja osnovno in znano vodilo revolucionarnega osamosvobajanja žene, potem za Afriko najbolj - in sicer, da ženskega vprašanja zares ni. Je samo konglomerat družbenoekonomskih problemov in odnosov, v katerih si mo-

PIŠE: 10
JOŽE VOLFAND

ra ženska priboriti položaj, kakršnega si zasluži. Afriška žena na svojih plečih nosi razvoj celine. Kajti kmetijstvo je primarna gospodarska panoga Afrike in na njivah ali plantažah grizeta rodovitno zemljo neupogljivost in razdajanje afriške žene.

Zasluzi si tudi spomenik, ta žena, ne le osvoboditve in enakopravnosti.

Res. Dela po šestnajst ur na dan. Toda ta ista žena nima časa za počitek tudi zato, ker mora kar naprej povijati. Nikjer na svetu se ne rojeva toliko otrok kot na črnem kontinentu. Nikjer na svetu jih toliko ne umre kot prav tu. Tako je z afriško ženo.

Zato sem s posebnim razmišljanjem spremljal podatke o šolskem sistemu Afrike. Največ o tem, koliko otrok sploh lahko zavzame sedež v šolskih klopih ali pa na kak drug način zvejo, kaj je kreda, kaj tabla in kaj poštevanka. V celotni zahodni Afriki, a ne le na tej strani, so vlade šolstvo in vzgojo opredelile kot prednostni program. V povprečju kar 25% narodnega dohodka namenja-jo vzgoji. Na Slonokoščeni obali kar 44%. Vsaka država je začela s programom afrikanizacije. Želijo usposobiti kadre na vseh izobraževalnih stopnjah. Povsod, kjer sem se srečal z rektorji na fakultetah, ali v Lagosu, v Abidjanu ali v Kumasi, so

mi potrdili dvojno - premalo je zanimanja za tehniške vede in manjka jim profsorskega kadra. Tehniške in inženirske strokovnjake - potrebujejo jih skorajda tako kot kruha. Vprašali so me, kaj lahko storimo v Jugoslaviji. Navzlic politično naglasnim obljubam in zahtevam o sodelovanju z neuvrščeniimi, z deželami v razvoju, v Gani, v Slovenokoščeni obali, Nigeriji, Togu in v Centralnoafriški republiki ni naših profesorjev. Pride kdo za kratek čas, za leto ali dve. Opravi raziskovalno nalogo. Predava. A redko.

Zakaj? Dobro sem si ogledal namestitvene pogoje za delo na nigerijskih univerzah. Niso slabi. Toda vsakemu interesentu se bodo vsilile primerjave z ekonomskimi, socialnimi, kulturnimi in higienskimi okoliščinami doma. Naši predstavniki v Afriki, na ambasadah in v gospodarskih organizacijah, ponujajo rešitev. Pravijo, to še najbolj velja za Slovenijo, da strokovnjaka ali profesorja na pot v Afriko ne sili materialni razlog. A če ta motiv ne pride v poštev, kateri naj sploh zaigra v strokovnjakovi glavi? Navdušen je?

Naizčrpane možnosti za raziskovanja? Neznani problemi? Mikavnost afriške eksotike? Zavestna odločitev z odgovorno željo, da pomagamo mladim afriškim deželam?

Kaj? Morda zvoni zadnji čas, da v Sloveniji analiziramo udeležbo slovenskega

V botaničnem vrtu Aburi v Gani

predavateljskega kadra na univerzah po afriških državah. Še celo tam, kjer smo se dodobra finačno ogreli in načrtujemo nemajhne gospodarske naložbe, nas na šolah ni. Mlada afriška inteligenca, bodoča upravljalca Afrike, odrašča brez slovenskih strokovnjakov. Odmišljam tiste fante in redka dekleta, ki se šolajo pri nas. Sporočljiv vtis ostane - ko bomo kritično predstavili našo preskromno predavateljsko četico v Afriko, bomo morali tudi povedati, s katerimi družbenimi ukrepi in pobudami bomo motivirali šolske, razvojne in raziskovalne organizacije, da bodo nepretrgoma usmerjali kadre na afriške univerze.

V Abidjanu, v glavnem mestu Slonokoščene obale, poučuje na univerzi

kar 80% Francozov. Po eden ali dva profesorja so iz Romunije, nekaj iz Združenih držav Amerike, torej z zahoda. Rektor pa mi je rekel: Radi bi vzeli vaše profesorje. Pošljite koga! Bomo?

Za neuvrščeno gibanje in za medsebojno povezanost v gibanju, ne samo zaradi lepših obetov v gospodarskem sodelovanju v prihodnjih letih, bi boljše sodelovanje med univerzami pomenilo precej več kot kup konferenc, ki jih namenja strnitvi posameznih regionov neuvrščene sveta. V Kumasi, v drugem največjem ganskem mestu, kjer Tomos montira mope, bi se takoj povezali z eno naših fakultet ali univerz. O tej konkretni ponudbi sem obvestil ljubljansko in mariborsko univerzo.

**ŠOŠTANJ: 50 LET
GD GABERKE**

V Gaberkah pri Šoštanju so v nedeljo svečano proslavili 50-letnico delovanja tamkajšnjega gasilskega društva. Najprej je bila v domu družbenih organizacij slavnostna seja, kateri so prisostvovali poleg domačinov in ostalih vabljениh gostov tudi Franc Leskošek-Luka, predstavnik družbenopolitičnih organizacij občine Velenje in krajevne skupnosti Gaberke ter zastopstvo gasilskega društva iz Zibike. Slavnostni govornik je bil predsednik društva Jože Borovšek, ki je orisal polstoletno delovanje društva. Na seji so tudi podpisali listino o pobratenju z gasilskim društvom Zibiko iz šmarske občine, s katerimi so navezali stike že pri nudenju pomoči ob potresu.

Ob tej priliki so izvedli priložnostni kulturni program, Franc Leskošek-Luka pa je odkril spominsko ploščo padlim gasilcem v NOB. Predstavnik krajevne skupnosti Gaberke je domačemu društvu čestital ob polstoletnem jubileju in jim podelil priznanje za njihovo vsestransko vestno in požrtvovalno delo. Predstavnik gasilske interesne skupnosti občine Velenje, Stane Hudales, pa je najzaslužnejšim gasilcem podelil odlikovanja Republiške gasilske zveze.

V. K.

ŠMARJE PRI JELŠAH**SLABŠE JE OB CESTAH****Niso zadovoljni z avtobusnimi postajališči**

V šmarski občini v zadnjem času posvečajo precej pozornosti varnosti cestnega prometa. Tako z izgradnjo in posodabljanjem cestnega omrežja kot s preventivno vzgojo na šolah in drugi. V občini so prišli tudi do celovitega posnetka cestne mreže, ki je bil opravljen že v lanskem letu. Komisija za samozashitno aktivnost pri svetu za PVCP je opravila tudi popis stanja opremljenosti cest s posebnim poudarkom na pomanjkljivostih, ki vplivajo na varnost prometa. Svet je sprejel tudi akcijski program po katerem deluje. Celotno problematiko so obravnavali tudi na seji zborov občinske skupščine.

S posodabljanjem cestnega prometa v občini so delno zadovoljni. Cestno podjetje Celje je odpravilo nekatere pomanjkljivosti na regionalni cesti. Položena je bila nova asfaltna prevleka skozi Šmarje pri Jelšah in Rogaško Slatino, namestili so zaščitno ograjo na »Smehovem klancu«, asfaltirali pa so tudi

nekatero važnejše cestne priključke in obnovili cestne označbe. Pomanjkljive so nekatere označbe za pešce, še vedno pa ni dovolj poskrbljeno za varnost otrok na cesti. Nekatere krajevne skupnosti so tu naredile premalo ali nič, neodgovorni občani pa so celo poškodovali nekaj označb na regionalni cesti.

V šmarski občini pa niso zadovoljni z ureditvijo avtobusnih postajališč. Samo za primer: na cesti Grobelno – Dobovec je kar 15 avtobusnih postajališč, pa so samo tri urejena po predpisih. V nekaterih primerih avtobus ustavlja kar na cesti, celo na ovinkih ali križiščih. Posebno jih moti izvedba nekaterih postajališč ob cestah, ki so bile rekonstruirane v novem času. Na mnogih mestih niso bila urejena, kar bi s smotrnim delom lahko hkrati reševali več problemov, na nekaterih mestih pa so postajališča uredili na najbolj neprimernih mestih.

Problematici so tudi priključki na javne ceste (Tr-

žišče), ker niso prav speljani, niti pravilno označeni.

Precejšnjo nevarnost predstavljajo tudi železniški prehodi, ki jih na območju šmarske občine ni malo. Nekaj prehodov so uspeli ustrezno zavarovati oziroma opremiti, še vedno pa je nekaj zelo kritičnih, med njimi v Rogaški Slatini.

Večji napredek je bil storjen v vzgoji. Tu je potrebno izpostaviti predvsem prizadevanja posameznih mentorjev prometnih krožkov na šolah. Za preventivno dejavnost pri vzgoji v cestnem prometu je namenila znatna sredstva tudi Zavarovalna skupnost Triglav – območna skupnost Celje. Premalo pa se izvajajo zakon o kolesarskem izpitu, ki ga morajo imeti otroci od 7. do 14. leta.

Da bi prometno varnost in kulturo obnašanja na cesti še izboljšali, še bolj posodobili cestno omrežje, bo potrebno še mnogo naporov. To je področje, kjer morajo sodelovati vsi občani in ne samo strokovna telesa.

D. M.

V BESEDI IN SLIKI**IZ ŠOLE V PRAKSO**

Srednje šole zahtevajo od svojih učencev tudi opravljanje počitniške prakse. Tako je sedaj v organizacijah združenih dela veliko srednješolcev, ki na tak način spoznavajo tudi praktične strani svoj bodoči poklic. V polzelski tovarni nogavic je trenutno na praksi 15 dijakov, predvsem iz ekonomske in administrativne šole. Kako gledajo na tak način prave za poklic, dijaki sami, so nam štirje takole povedali.

EGON PUKMAJSTER, dijak drugega letnika ekonomske šole v Celju: »Na obvezni praksi v tovarni nogavic bom hoditi. V teh dneh naj bi vsaj malo spoznal delo na posameznem področju knjigovodstva. Z delom, ki sem ga prve dni opravljal v prodajnem sektorju sem zadovoljen in upam, da mi koristilo.«

MATEJA AROMEL, dijakinja prvega letnika administrativne šole v Zalcu: »Sedaj prvič spoznavam kaj pomeni hoditi na delo. Zame je to še težje, saj moram vstajati že zgodaj. Doma sem iz Smartnega ob Paki, delo v odpremi skladišču pa je zanimivo.«

IZTOK POSEDEL, dijak tretjega letnika ekonomske šole v Celju: »Tokrat nisem prvič na praksi. Delam v računovodstvu in tako поблиže spoznavam kar smo se v šoli učili. Počitniška praksa je vsekakor koristna, saj pri tem spoznamo tudi red in disciplino. Sem štipendist tovarne nogavic.«

STANKA KOLAR, dijakinja prvega letnika administrativne šole v Zalcu: »Doma sem v bližini Celja in hodim na prakso, ki je za nas v prvem letniku 15-dnevna. Pišem stroje in pomagam pri raznih drugih administrativnih delih. Letos bolj spoznavam kakšno delo obsega moj poklic, magati še ne znam veliko.«

Tekst in foto: T. TAVČAR

ŽALEC: ZA DOBRE ŠOFERJE NI OKVAR

V okviru številnih tekmovanj ob 13. juliju dnevu šoferja je bila v organizaciji združenja šoferjev in avtomobilistov Žalec v Šempetru na avto poligonu zanimiva prirediteljska tekmovalnica v odpravi okvar na vozilih TAM 5000. Nastopila sta dve ekipi iz Žalca in Celja.

Dobro pripravljeni tekmovalci so kaj kmalu našli okvaro na vozilih in jih odstranili v rekordnem času. Zmagal je žalske ekipe Ferdinand Ogradi, ki je rešil vse naloge v 11 minutih in 8 sekundah. Vrstni red naslednjih je:

Franc Šobak (Celje) 1:11,0, Vinko Hleb (Zalec) 1:11,0, Franc Čokla (Celje) 1:19,0, Srečo Dobravc (Celje) 1:19,0, Vili Bedenčar (Celje) 1:22,0, Slavko Krumberger (Celje) 1:25,0, Borislav Stojakovič (Zalec) 1:26,0.

Med ekipami je zmagala ekipa ZSAM Celje z 2290 točkami pred ZSAM Žalec 2320 kazenskimi točkami.

J. KUZA

LAŠKO: SODELOVANJE MED POBRATENIMI

V ponedeljek prejšnjega tedna so bili za zaključek obiska iz pobratenih občin Trstenik, Vrbovec in Mionica gostje še na obisku v Pivovarni Laško. Ogledali so proizvodne obrate in film, ki jim je še nazorneje dal predstavilo o procesu proizvodnje monoprodukta te delovne organizacije.

Ob zaključku obiska so se na delovnem zboru še dogovorili, da bo še ustanovljena komisija za sodelovanje na področju gospodarstva morala pripraviti konkretne pogoje za medsebojno sodelovanje na tem področju. Težje bi opredelili smer dogovorov vendar se kažejo možnosti saj so v vseh občinah dokaj podobne delovne organizacije – od kmetijskih do predelovalnih in zato so potrebni konkretni programi sodelovanja in združevanja dela sredstev, kot je že primer Tovarna stropora v Mionici.

Pri dogovarjanju bo potrebno več elana ob vseh težavah, ki jih poznamo v sklopu ukrepov ZIS, ki še bolj prizadevali naše gospodarstvo, a vendar v prihodnosti prinesli izboljšanje stanja in rezultatov, če jih bomo do dno izpolnjevali.

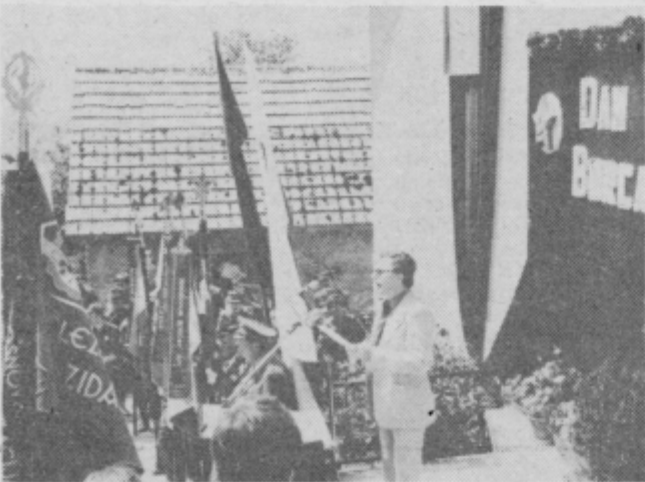
FANIKA LAPORNI

**BRUNK – BOGATA UČNA URA
ZGODOVINE**

Kot že leta nazaj, tako je tudi letošnje praznovanje Dneva borca na Brunku, prijetni vasici pri Radečah, slavnostno in prijetno. Zbrali so se domačini, mnogi občani Laškega, predstavniki občinske skupščine Laško, družbenopolitični delavci, preživeli borci in aktivisti, mladinci, člani organizacij in društev laške občine, da bi kar se da slavnostno počastili praznik in obudili spomin na krvavi Brunk.

Osrednje proslave ob dnevu borca v občini Laško na Brunku sta se udeležila tudi sekretar medobčinskega sveta ZKS Janez Zahraštnek in izvršni sekretar CK ZKS Emil Rojc, ki je imel tudi slavnostni govor. Proslavo so obogatili še člani mladinskega amaterskega gledališča iz Radeč, moški pevski zbor radeške Papirnice ter pihalni orkester iz Radeč. Za prijetno razpoloženje je ob koncu srečanja poskrbela še vokalno instrumentalna skupina ter okusno pripravljen partizanski golaž.

M. A.

SREČANJE BORCEV NA RINKI**OBLJUBA TUDI ZA JUTRI****Bili so tudi borci I. bataljona tretje brigade VDV.**

V okviru občinskega praznika občine Zalec je bilo na lovski koči Rinka nad Gotovljami srečanje borcev občine Zalec in borcev prvega bataljona III. brigade vojske okupatorjevega dosegu. Po široki napisni in trosilni akciji v noči med 7. in 8. julijem se je število ilegalcev znatno povečalo; to je bil tudi začetek formiranja partizanske savinjske čete in začetek širšega odpora zavednega dela Savinjanov. Naše praznike smo doslej vedno praznovali ob našem tovarišu Titu, skupaj z njim smo se veselili in bili ponosni na uspehe in smelo začrtovali naloge za prihodnost. Danes prvič praznujemo brez našega ko-

mandanta in voditelja – nje-ga, ki je poosebljal vse, kar je v današnjem času doma in v svetu najbolj svobodno in napredno. Obljubljamo, da bomo mi, njegovi borci, skupaj z vami tudi v prihodnje izvrševali vse naloge, ki bodo postavljene pred nas in da bomo vselej budni na braniku naše revolucije...» V nadaljevanju je Milan Kožuh govoril še o ustanovitvi III. brigade VDV s štirimi bataljoni in pristabno enoto in dejal: »Brigadi je poveljeval narodni heroj Tone Vratnar-Antonesko. Naš prvi bataljon je dobil ime Revirsko-Savinjski bataljon VDV s operativnim področjem v zgornji in spodnji Savinjski

dolini, Zasavskih revirjih in na te predele gravitiranih krajih. Naši borci so se borili pri napadu na Mozirje in na Šoštanj, napadi na vlake, borba s sovražnikom v Bočni, varovanje in obramba osvobojenega ozemlja v zgornji Savinjski dolini skupaj z drugimi operativnimi enotami NOV, sabotažne akcije, napadi na sovražne kolone in transporte, onemogočanje domačih izdajalcev in snavanj bele garde, uničenje Gračnerjeve gestapovske tolpe v Čeah, boj in uničenje kolone nemških vojakov v Bobnu pri Hrastniku, spopad z Nemci v Andražu nad Polzelo, rušenje rudarskih naprav v Velenju, uničenje esesovske kolone pri St. Janžu, uničenje belogardistov in nemških policistov v Rečici pri Laškem. Zadnje osvobodilne naloge borcev I. bataljona VDV so bile v uničevanju žive sile sovražnika in razoroževanju nemških vojakov, policijskih posadk, orožnikov, četnikov, ustašev, belogardistov in drugih okupatorjevih sil. V času od 7. do 9. maja 1945 smo vkorakali v Hrastnik, Trbovlje, Zagorje, večje kraje v Savinjski dolini, Laško, Celje in druge trge in vasi...»

V nadaljevanju so učenci osnovne šole Gotovlje, mladi iz krajevne organizacije ZSMS Gotovlje in moški pevski zbor pripravili krajši, a prrsrčen kulturni program. Srečanje borcev žalske občine in borcev I. bataljona tretje VDV brigade se je nato zavleklo v sproščenem pogovoru v popoldanske ure. S tem so občani žalske občine tudi proslavili praznik Dan borca.

Tekst in foto: T. TAVČAR

POŠTNA KOČIJA OB 400-LETNICI KOBILARNE LIPICA

ZA PISMO KILOGRAM GOVEDINE

**Včeraj se je na poti iz Dunaja v Lipico
tudi v Celju ustavila poštna kočija**

O vzdušju, ki je zajelo Celje včeraj popoldne, ko je skozi mesto potovala starodavna poštna kočija na poti v Lipico, bomo seveda pisali v prihodnji številki Novega tednika. Žal je takrat, ko se je stara poštna kočija ustavila najprej pred poslopjem celjske PTT in nato na Trgu V. kongresa, naš današnji tednik že bil stiskan. Zato bo današnji zapis zgolj povzetek razvoja poštne dejavnosti na našem območju, kjer je Celje kot mesto na sredini pomembne lokacijske poti med Dunajem in Trstom svoje čase odigralo pomembno vlogo.

ZAČETEK POŠTNE SLUŽBE S CESARJEM AVGUSTOM

Pri nas moramo začetke organizirane poštne službe vsekakor postaviti v čas, ko so naši kraji prišli v sklop rimske svetovne države. Ta je zlasti od Avgustove (cesarske) dobe dalje zaradi vojaških, gospodarskih, organizacijskih in političnih ciljev začela graditi javne (državne) ceste, za kar je preko provincialne administracije skubela osrednja »cestna uprava«. Te ceste so v prvi vrsti služile poleg POŠTNIH ZVEZ, vojski in državnemu aparatu. Drugi prevozniki, predvsem prevozniki zunaj Italije so morali plačevati cestnino.

Na splošno so bile ceste dobre, trdne in do 5 metrov široke, nasute s prodom ali tlakovane z debelim kamenjem ali ploščami.

Zunanje obeležje javnih cest so bili tudi MILJNIKI (rimska milja - 1481,5 m), ki so bili do dva metra visoki okrogli kamni opremljeni z napisom graditelja. Miljni kamni so spremljali »viae publicae« skozi province in šteli milje od regionalnih administrativnih središč (pri nas Celje).

Na širšem celjskem področju so javne ceste izpricane s trasami:

Emona-Celeia-Poetovio, Celeia-Virunum (Gospodstvo polje) in Celeia-Nevidunum (Drno-

vo pri Krškem). Na cesti Emona-Poetovio je ugotovljenih devet poštних postaj, z gotovostjo pa sta lokalizirani samo dve: CELEIA in ATRANS (Trojane).

Glavna najdišča miljnikov na CELJSKEM OBMOČJU:

CELJE (brez navedbe milj, pokrajinsko izhodišče),

SKOFJA VAS (3 milje od Celja),

IVENCA PRI VOJNISKU (šest milj od Celja),

FRANKOLOVO (osem milj od Celja),

STRANICE (11 milj od Celja) in ob

SAVI PRI BRESTANCI (35 milj od Celja).

Cestišča rimskih javnih cest so arheološko ugotovljena:

Trojane, Sempeter v Savinjski dolini, Zalog, Celje, Vojnik, Ivenca, Stranice, Križevac (Slov. Konjice), Slovenske Konjice.

V pisanih antičnih virih je poleg Trojan omenjena še poštna postaja AD MEDIAS 13 milj od Trojan in 13 milj od Celja (približno 19 km). Ta poštna postaja ni natančno lokalizirana!

Sli na konjih so imeli pripravljena sporočila v veliki usnjeni torbi pritrjeni na sedlu. Do skrajnosti so izkoriščali zmogljivost jezdskih živali, ker so vedeli, da bodo na določeni oddaljenosti dobili zamenjavo, sporočilo pa je bilo treba prenesti čimprej.

Menjavne postaje so imele hleve, skladišča in vozove. Postaje ob koncu enodnevnih etap pa so imele tudi prostore za prenočevanje poštних uslužbencev in potnikov z vsem potrebnim spremnim osebjem (vozniki, hlevarji, vojaki za spremstvo, celo zdravniki za živino itd.).

Dnevna etapna razdalja je bila Emona-Poetovio. Celje je bilo mesto, kjer je bilo dovolj možnosti tudi za prenočevanje.

MED DUNAJEM IN TRSTOM

Leta 1730 so poštno zvezo med Dunajem in Trstom vzdrževali samo enkrat tedensko. Vožnja od CELJA do VRANSKEGA je trajala 3 in pol ure, od CELJA do SLOVENSKE BISTRICE pet ur in od Dunaja do Trsta poleti devet dni ter pozimi deset. Na odseku ceste Slovenska Bistrica-Ožbolt pod Trojanami so bile poštne postaje SLOVENSKE KONJICE, CELJE, SEMPETER V SAVINJSKI DOLINI in VRANSKO!

Leta 1824 je šla redna pošta skozi Celje že dvakrat na teden. Okrog leta 1830 pa so uvedli še tretjo hitro poštno zvezo in so potniki med Dunajem in Trstom prenočili samo enkrat, sicer pa so potovali tudi ponoči. Trikrat

na tedenska frekvenca je veljala za blagovni in potniški promet, medtem ko je pisemska pošta šla skozi Celje štirikrat na teden.

Potovanje s pošto je bilo imenitno pa tudi drago in si ga ni mogel vsak privoščiti. Voznino je bilo treba plačati po številu konj in razdalji, pa še napitnino postiljonu, če je potnik hotel, da ga bo pripeljal do cilja, pristojbino za poštni voz in poseben dodatek za mazanje koles.

DVA GOLDINARJA ALI KILOGRAM DOBRE GOVEDINE

V 19. stoletju je znašala tarifa za vožnjo od Celja do Vranskega z dvema konjema nekaj nad DVA GOLDINARJA, od Celja do Slovenske Bistrice pa tri in pol goldinarje. Tudi poštšina za pisma je bila v času Marije Terezije, ki pa jo je že znižala, zelo visoka! Od navadnega pisma je za relacijo od ene do druge glavne pošte znašala toliko, kot kilogram najboljše govedine, za težja pisma in pošiljke pa je bila seveda primernejša.

Prihod pošte je naznačeval poštni rog, nanj pa je lahko trobil le postiljon!

CELJSKI POŠTNI ZAČETKI

Celje je bilo vseskozi pomembna poštna postojanka in to od rimskih časov dalje.

Vendar so razpoložljivi podatki o razvoju celjske pošte in postarjih precej skromni. Nekaj več jih je šele iz 18. stoletja.

Znano je, da je bila poštna postaja v stavbi na Trgu V. kongresa, kjer so danes prostori TOZD GRAFIKE v okviru podjetja Aero. Kip MERKURJA, zavetnika trgovcev in popotnikov, spominja na nekdanjo funkcijo te hiše. Današnji trg so nekoč imenovali NASUTINA pa MINORISTSKI TRG, zatem pa v 19. stoletju dolgo časa tudi POŠTNA ULICA! Poslopje je bilo že takrat veliko, na dvorišni strani pa so bili hlevi za poštne konje, skladišča in prostori za vozove. Do leta 1747 so zgradbo označevali kot deželno proviantno hišo. Zanimivo je, da je nasproti te hiše, kjer je danes sodišče, bila takrat udomačena PODKOVSKA obrt. Zaradi sosednje pošte je posel cvetel!

Da je bil poštni poklic dejansko ugleden, priča tudi to, da viri poštne označujejo kot »gospode«, marsikdo izmed njih pa si je celo pridobil plemiški naslov. Vsi so bili premožni in so kupovali obsežno zemljiško posest. (Jacomini npr. Blagovno in nekaj pri Sentjurju, Gurnik dvorec v Medlogu itd.) ali vlagali denar v razna podjetja. Ugledni možje so bili tudi postarji v celjski sosesčini, tako npr. Hausenbichlerji in Wolfi v Sempetru ali Novaki in Omerze na Vranskem.

Leta 1847 je Celje že dobilo brzojavno telegrafsko povezavo z Dunajem, ki so jo čez dve leti podaljšali do Ljubljane.

Leta 1873 je pošta postala državna ustanova in v Celju so leta 1881 poštne službe prestavili v poslopje železniške postaje.

Leta 1897 je država kupila na vogalu sedanjega Titovega trga in začetka Cankarjeve ulice zemljišče in na njem zgradila po načrtih arhitekta Schneiderja za takratne razmere veliko poštno palačo v novorenesančnem slogu, ki še danes služi svojemu namenu.

O telefonu so začeli v Celju razmišljati 1903. leta, zvezo pa so vzpostavili menda štiri leta kasneje.

Leta 1911 so izvedli povezavo z Vitanjem z odcepom do Dobrne in leta 1913 preko Sentjurja pri Celju, Šmarja pri Jelsah in Rogaske Slatine do Rogatca.

S prizadevanjem za uvedbo AVTOMATSKE TELEFONSKE CENTRALE je Celje začelo leta 1937! Leta 1938 je Celje imelo 245 telefonskih naročnikov s 390 telefonskimi aparati, okolica pa 49 naročnikov in 64 aparatov. Za avtomatsko centralo pa so že zbrali 306 naročnikov s potrebo po 465 aparatih.

PO MODERNIH CESTAH KONJI PISMA PELJAJO...

Idejo za obnovo prevoza pošte s kočijo iz Dunaja do Lipice in iz Trsta do Lipice, je dal tovariš Tito 3. septembra 1978 na Brdu pri Kranju, ko je sprejel delegacijo Lipice in prevzel nad proslavo 400-letnice kobilarne pokroviteljstvo. Ob letošnji poštne turistični atrakciji so izdali tudi več spominskih kuvert z žigi in znamkami. Zaključna slovesnost bo v nedeljo, 13. julija v Lipici. V večerajšnjem sprejemu poštne kočije je nastopil pevski zbor PTT Celje pod vodstvom Bojana Goriča, recitatorka Teja Virant in folklorna skupina France Prešeren. Za prijetno razpoloženje so poskrbeli tudi člani klubskega konjeniškega kluba ter laški pivovarji z »zapravljivkom« in pivom! O pomembnosti pošte in njenem razvoju sta govorila predsednik skupščine občine Celje Jože Marolt in direktor PTT Celje Dane Rinc. Konec celjske poti s staro poštno kočijo ob 400-letnici kobilarne Lipica je bil v Medlogu pri Joštovem mlinu!

PS: obljubo o večerajšnji prireditvi - prihodu poštne kočije v Celje - bomo izpolnili v besedi in sliki v prihodnji številki Novega tednika.

Tekst je pripravil:
TONE VRABL
Fotografiji:
DRAGO MEDVED

ZGODOVINSKI ARHIV CELJE

ODLAŠANJE POVEČUJE ŠKODO

Neodgovorno obnašanje občin celjskega območja

Leta 1800 je neki avtor nemškega priročnika za arhivarje in registraturne uradnike zapisal: »Arhivarja ne bi smele več motiti spacene predstave nepoučenega dela občinstva, ki ve prav toliko o arhivskem delu kot kak stražnik o Newtonovi teoriji svetlobe. Obe ma je treba oprostiti, da klepečeta o rečeh, ki jih ne razume.« Danes ne mislimo več, naj bi se posamezna stroka zapirala sama vase.

Marsikdo si pod besedo arhiv predstavlja le na kupe odloženih pisarniških spisov, računov itd., ki so v posameznih uradih, zavodih ali podjetjih izgubili svoj pomen za praktično rabo. Ne glede na to, kdaj je pisarniško gradivo odmrlo za praktično rabo, pa imajo njegovi posamezni deli lahko velik pomen predvsem za zgodovinsko znanost. Zato označujemo znanstveno pomembno arhivsko gradivo tudi kot zgodovinsko, zavode, ki se ukvarjajo z zbiranjem in shranjevanjem takega gradiva pa zgodovinski arhivi. V njih se nahaja torej narodno kulturno premoženje, ki se mora ohraniti. Iz tega razloga morajo skrb za kulturno zakladnico prevzemati organi družbenopolitične skupnosti iz družbenih sredstev, ta pa je treba za obstoj in normalno življenje takšnih in podobnih institucij tudi redno zagotavljati.

Zgodovinski arhiv v Celju obstaja že dvajset let. Začetnik tega težavnega in zahtevnega strokovnega dela je bil profesor Janko Orožen, kmalu pa se mu je pridružil še profesor Tone Kolšek, ki mu je zvest še danes. Začela sta torej iz nič. Danes je v skromnih prostorih arhiva nad dva kilometra skrbno zbranega arhivskega gradiva. Zaradi pomanjkanja skladiščnih prostorov arhiv danes ne more več prevzemati odbranih gradiv in je tako prenehal opravljati del nalog, ki mu jih nalaga zakon o arhivskem gradivu in arhivih.

Neprevzeto arhivsko gradivo je tako ogroženo, družbena škoda, ki jo takšno stanje povzroča pa je lahko ogromna in nepopravljiva. Zavedati se moramo, da je dobra polovica dejavnosti celjskega Zgodovinskega arhiva upravne značaja in krije interese družbenopolitične skupnosti in posameznikov, ostali del pa predstavlja varovanje naše kulturne dediščine.

Skupščina občine Celje je kot ustanoviteljica Zgodovinskega arhiva v Celju že v letu 1978 spoznala težko stanje arhiva. Zamisel, naj bi se za potrebe arhiva preuredili prostori Joštovega mlina, je po izvedenih prostorskih raziskavah propadla, zato je re-

publiška kulturna skupnost za leto 1979 načrtovana finančna sredstva za pridobitev prostorov celjskega Zgodovinskega arhiva v višini 6,33 milijonov dinarjev preusmerila v druge namene, ker Zgodovinski arhiv Celje kot nosilec naložbe ni predložil potrebne dokumentacije. Po sklepu kulturne skupnosti SRS naj bi ta sredstva uvrstila v srednjeročno obdobje 1981-85 pod pogojem, da Zgodovinski arhiv Celje do 25. 8. 1980 predloži potrebno dokumentacijo. Na problematični seji so člani izvršnega sveta Skupščine občine Celje obravnavali to problematiko in sklenili vložiti vse napore za zagotovitev dokumentacije, svetu za urbanizem pa naložili skrb za izdajo potrebne odločbe o namembnosti 4000 kv. metrov prostorov v celjskem Spodnjem gradu (izpraznjena vojašnica S. Šlandra) za potrebe celjskega Zgodovinskega arhiva. Po sedanjih približni oceni bodo stroški usposobitve teh prostorov znašali preko 20 milijonov dinarjev. Svet občin celjskega območja je na seji v novembru leta 1979 sprejel sklep, naj Zgodovinski arhiv in kulturna skupnost občine Celje skupno pripravita samoupravni sporazum o financiranju te naložbe. Samoupravni sporazum je bil sestavljen in poslan vsem štirinajstim občinam v regiji,

a je nanj odgovorilo le sedem občin, sedem občinskih kulturnih skupnosti pa sploh ni čutilo potrebe odgovoriti, kar kaže na svojevrsen odnos do kulture in do izpolnjevanja z zakonom določenih obveznosti in ne nazadnje tudi na nepoznavanje predpisov o arhiviranju, po katerih so občinske skupščine dolžne zagotavljati pogoje za normalno delo zgodovinskega arhiva. Temu pa, žal, ni tako. Zato je že danes mogoče oceniti, da bo odpadla soudeležba republiške kulturne skupnosti, ker se bodo dela načrtovane naložbe pričela šele v letu 1981. Če k izpadu 6,33 milijonov sredstev republiške kulturne skupnosti prištejemo še stopnjo inflacije, bo preureditev do zaključka del znašala najmanj štirideset milijonov dinarjev. Te predrage zakasnitve pa najbrž ni mogoče pripisati le objektivnim okoliščinam.

Najbrž ni več čas, ko se smemo tolažiti, da se učimo na napakah. Zavedati se moramo, da sredstva, ki jih skupno ustvarjamo, niso in ne smejo biti privilegij ožjih skupnosti, posebno še v primerih, ko gre za naše skupne, širše interese in cilje, te pa Zgodovinski arhiv v Celju nedvomno zastopa in dobesedno varuje.

MARJELA AGREŽ

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

PORTRETNA PODOBA MARIJE TEREZIJE

V Avstriji so za letošnje 200-letnico smrti cesarice Marije Terezije pripravili dve zgodovinski razstavi, ki sta za srednjeevropski teritorij izredno pomembni.

Prva razstava, ki je prirejena na Dunaju v vseh prostorih baročnega Schönbrunn, obravnava Marijo Terezijo in njen čas, druga razstava pa je na ogled v benediktinskem samostanu v Melku in predstavlja Avstrijo za časa Jožefa II.

Obe razstavi so pripravili najvidnejši avstrijski strokovnjaki vrste let, saj so čas, kateremu sta dajala pečat oba vladarja, prezentirali z najširših zgodovinskih in kulturoloških vidikov. Z množico historičnih dokumentov, umetnostnih in kulturnozgodovinskih predmetov so namreč prikazali osebni življenji obeh voditeljev in tedanja družbeno dogajanja v deželah, ki so takrat pripadale močeni avstrijski monarhiji.

Ker je vladanje Marije Terezije in njenega sina Jožefa II. dajalo in zapustilo z bolj ali manj naprednimi gospodarskimi in negospodarskimi reformami obeležje tudi slovenskim deželam, je razumljivo, da je med ekspanzi tudi nekaj dragocenih primerov, ki izpričujejo terezijansko in jožefinsko dobo pri nas.

V celjskem muzeju je poleg nekaterih predmetov iz časa Marije Terezije ohranjenih tudi več portretnih slik obeh vladarjev. Čeprav avtorji slik niso znani, sklepamo, da so bili najverjetneje izdelani v načinu, kakršen je bil značilen za ustvarjalce, ki so delali v ateljeju pod

vodstvom dvornega slikarja Martina van Meytensa, večletnega direktorja dunajske akademije za likovno umetnost.

Na sliki, ki jo predstavljamo, je prikazana doprsna podoba Marije Terezije v žalnem oblačilu s cesarsko krono v ozadju. Znano je, da je smrt Francisa I. leta 1765 prinesla cesarici veliko žalost. Svojo otožnost je izražala tudi v načinu oblačenja. Večino svojih barvitih oblek je razdelila med dvorne dame. Nakit je poklonila svojim hčeram. Ostrigla si je lase in je vedno nosila čipkasto žalno pokrivalo, ki se je zavezalo v pentljo pod brado. In v tem načinu oblačenja je ostala vseh 15 let svojega preostalega življenja. Portret Marije Terezije - vdove, ki je deponiran v celjskem muzeju, je nastal kmalu po letu 1765. Je tipičen primer tovrstnih portretnih upodobitev in ima specifično likovno ter določeno muzejsko vrednost. Je pa zlasti zgodovinski dokument preteklosti!

Obe reprezentančni razstavi na Dunaju in v Melku, pa še obe arheološki razstavi - tako prikaz hallstatske kulture v Steyerju in Kelto v srednji Evropi v Halleinu, pomenijo velike dosežke zgodovinskih in ostalih muzeoloških ved v Avstriji. Vse razstave pa pomenijo tudi najpomembnejše srednjeevropske kulturne dogodke za tiste dežele, ki so prisotne z gradivom na teh prireditvah. In med temi deželami ima naša država vidno mesto z vrsto izjemnih eksponatov.

MILENA MOŠKON

LOČE: PRIREDITVE ŽE V TEKU

Marljivi člani prosvetnega društva »Marjan Rap« iz Loč so tudi letos, desetič po vrsti, vključili v program svoje dejavnosti poletne prireditve. Prva otvoritev letošnjih prireditev bo šele 18. julija s slavnostno skupščino društva, a so že prejšnji mesec na gradu Pogled priredili »Koncert iz naših krajev«. Na tem gradu bo tudi večina drugih prireditev. Naštetimo nekatere.

Kmečki praznik v Ločah bo 22. julija. Takrat bodo med drugim prikazali kmečke običaje, pomerili se bodo kosci in razstavili bodo izvirne domače jedi. Za boljše voljo bodo poskrbeli humoristi iz mariborskega feljtona, ansambel Jožeta Krežeta, godba na pihala in folklorni ansambel LIO iz Slovenskih Konjic.

Koncert narodnozabavnega ansambla Lojzeta Slaka bo 26. julija na gradu Pogled, naslednjo soboto bo nastopil folklorni ansambel klasičnih plesov iz Indije, 9. avgusta pa madžarski državni folklorni ansambel Duna. Vse tri sobotne prireditve bodo ob osmih zvečer.

Septembra pričakujejo na gradu Pogled ali v Zrečah nastop mehiškega folklornega baletnega ansambla, 3. oktobra pa se bo v kulturnem domu v Ločah v počastitev občinskega praznika predstavil Slovenski oktet z dramskim igralcem Jožetom Zupanom.

Poleg tega bo avgusta na gradu Pogled nastopila Marjana Deržaj s svojimi gosti, pa tudi večer z Marjanom Kraljem ne bo izostal. Avgusta bo Kovaški piknik v Zrečah, septembra pa pohorska ohcet. MBP

AMATERSKI FILM

SLOVENSKI HAMLET

Nov film Stanka Josta in Fotokino kluba

Fotokino klubu v Celju je le uspelo zbrati potrebna sredstva za snemanje igranega amaterskega filma. Sicer smo že večkrat pisali o smislu, oziroma učinkovitosti takšne amaterske filmske dejavnosti, ko že vnaprej vemo, da zaradi pomanjkanja denarja, tehničnih sredstev in časa, ne more na takšnih osnovah, ki terjajo poklicne pogoje dela, uspeti še tako zavzet amaterski entuziazem.

Kljub vsem omenjenim težavam je uspelo doslej posneti režiserju in scenaristu Stanku Jostu že precej fil-

mov. Če omenimo samo Na klancu, Mati, Gimnazijka, Križ na gori in druge, vidimo, da avtor sega po slovenski literarni klasiki. Tokrat se je odločil za literarno predlogo plodovitega slovenskega književnika Pavleta Zidarja in sicer za njegovo delo z naslovom »Slovenski Hamlet«.

Že sam naslov pove, da se tudi tokrat Jost obrača v človeka, na njegov svojstven način: s komorno, tiho govorico. Ni potem naključje, če je kamero zaupal subtilnemu Mišu Čohu, ki se je

tudi že sam kot avtor predstavil na lanskem Tednu domačega filma in pokazal svoj način in pristop do amaterizma pri filmu. Med zvestimi sodelavci vztrajnega in marljivega Stanka Josta, najdemo tudi letos celo vrsto igralcev iz Slovenskega ljudskega gledališča: Mira Podjeda, Pavleta Jeršina, Ljerk Belakovo, Jožeta Pristova, pa Olgo Puncerjevo, Cvet Vernika in Ano Subotič, Hermana Ančnika, Ernestino Popovič, Igorja Seniča, Brigito Krajnikovo, Marjana Cveka, Bogomirja Božiča in Mirka Goručana. Vsi na svoj način in po svoji najboljši volji pripomorejo, da bo nastal nov amaterski film, nov dosežek, novo delo. Direktor filma je nepogrešljivi Valentin David, ki skrbi za organizacijo in seveda za finance, ki jih je tokrat prispevala Kulturna skupnost občine Celje. Film bo posnet v barvah, trajal bo približno eno uro, ekipa ki prav te dni snema v Celju (snemali pa še bodo v Sentjurju in v Zibiki) pa bi rada film predstavila na letošnjem Tednu domačega filma, ki bo decembra meseca.

Upajmo, da jim bo uspelo! D. MEDVED

VRNILI SO SE

Folklorna skupina KOLEDA iz Velenja je pred dnevi doživela nov, velik uspeh, saj je na povabilo Mednarodne Zveze za znanstveno, kulturno in tehnično sodelovanje nastopila na petih folklornih nastopih ter povorki na Portugalskem. Velenjčani so se predstavili v treh mestih Lisbóni, Evori in Beji. Sprejeti so bili tudi našim portugalskim konzulu. Med posebnimi dogodki velenjski folkloristi zlasti radi omenjajo nastop pred slavnostno tribuno, kjer je bil tudi portugalski predsednik republike Janes s soprogo, ki je bila pokrovitelj festivala, kjer je nastopilo kar 32 plesnih folklornih skupin iz vsega sveta. To je bil že šestdeseti nastop velenjskih folkloristov v tujini, vse pa kaže, da jih bo kmalu še več.

JOŽE MIKLAVC

NAMA ŽALEC: RAZSTAVA DEL ROMANA MAKAROVIČA

Ves ta mesec si lahko ogledate v žalski Nami razstavo del slikarja in kiparja samouka Romana Makaroviča iz Ljubljane.

Predstavlja se z olji na steklu, olji mehkih barv in čvrstih kompozicij. Iz njih odseva slikarjeva ljubezen do narave in trdih, močnih ljudi, ki z njo žive. Drugačna so kot tista, ki so odraz podzvesti mestnega človeka, človeka, ki ga le še šopek cvetlic v vazi spominja na naravo.

Roman Makarovič je že leta 1970 v Mali Groharjevi koloniji v Škofji Loki zasedel opazno mesto med mladimi likovniki. Do leta 1978 je deloval samostojno, potem pa se je priključil Društvu likovnih samorastnikov Ljubljani. Slovenski javnosti je prvič predstavil na razstavi »Po poteh partizanske kurirjeve« v Ljubljani leta 1978. Takrat je prejel tudi zlato spominsko plaketo. Sicer pa redno razstavlja v obviru društva. MBP

FORMA VIVA ZREČE

MED JEKLOM IN KAMNOM

Masayuki Nagase razpet med Zrečami in Lipico

Sedmo leto obstoja, bo zreška Forma viva sprejela med svoje vrste ustvarjalcev prvič tudi kiparja z daljnje Japonske. Že dalj časa lahko spoznavamo, kolikšen kakovosten napredek je naredila sodobna japonska likovna umetnost, zlasti kiparska. Vrsta kiparjev potuje po svetu in postavlja skulpture na najrazličnejših mestih. Tudi forma viva v Kostanjevici se je že pred leti srečala z japonskimi kiparji, ki so ustvarjali zanimive skulpture.

Masayuki Nagase je doma iz Kiota. Tam se je rodil 1949. leta in je torej med letošnjimi udeleženci kiparskega simpozija v Zrečah najmlajši. Najprej je v Tokiu študiral oljno slikarstvo in risbo na univerzi, zatem pa je ta študij opustil, ker se je pričel zanimati za kiparstvo, predvsem za kamen. Zapustil je omenjeno šolo v Tokiu in postal pripravnik v Inada granite quarry Kasama-shi.

Po končanem šolanju na tem zavodu, so se zanj po petih letih študija, pričeli številni simpoziji, javna dela ter študijska potovanja. Prvega je doživel v Združenih državah Amerike in sicer v Liberty Hillu v Texasu 1976. leta, leto pozneje pa je sodeloval pri velikem reliefnem projektu v keramiki za nebotičnik krajevnega urada v kanadskem Saskatoonu. Leto zatem je sodeloval na skupinski razstavi doma na Japonskem in sicer v mestu Kobe. Lani je sodeloval na kiparskem simpoziju v znamenitem avstrijskem Lindabrunu in letos pri nas v Piranu

na skupinski razstavi. Letos bo delal tudi na simpoziju v Lipici, ko bo končal svoje delo v Zrečah.

Zasnoval ga je v kombinaciji pohorskega granita in zreškega jekla. Takoj, ko je prišel v Zreče in se dogovarjal z umetniškim vodjem akademskim kiparjem Vasilijem Četkovičem, je postavil zahtevo, da mu priskrbijo tudi kamen. Neločljiv je od svojega »šija« kot pravijo Japonci kamnu.

GENERACIJSKI PREDSTAVNIK

Masayuki Nagase je tipičen predstavnik svoje kiparske generacije. Svet umetnosti mu je odprl svet na sploh. Sedel je v letalo in poletel v svet, in zdaj se, kot da vse svoje skulpture opazuje z neznanske višine. To zaradi tega, da bolje obvlada prostor, saj je to za kiparja izrednega pomena. Masayuki

ki (njegovo ime bi prevedli po naše v Srečko) je delavec. V zguljenih kavbojkah, srjaci in platneni torbici čez ramo prej suhljatega kot krepkega telesa. Doma v Ameriki, Evropi, Jugoslaviji. Devet mesecev že hodi po naši zemlji in kar lepo se da z njim pogovarjati po slovensko. V kritičnih trenutkih se sicer raje zateče k angleščini, vendar se mu našega jezika, oziroma njegovega znanja, ni treba prav nič sramovati.

Nagase bo v Zrečah postavil skulpturo pred kulturnim domom, ki je zdaj povsem obnovljen, tudi njegovo okolje. Nedaleč stran stojijo skulpture kiparja Moma Vukovića in Ljubomira Denkovića. Svojo si je zamislil tako, da bo več kosov pohorskega granita v katerem išče krajevno avtentiko v kombinaciji z jeklom, predstavljalo simbol človekove moči, njegovih umskih sposobnosti, ustvarjalnega poguma in ob-

čeloveško gledano: miroljubnega sožitja. Posebno oblikovanje jekla je pokazalo vso Nagasejevo prefinjenost, saj ni dopustil, da bi mu kakršnakoli malenkost podrla njegov strogi, domala asketski linijski pristop, kjer se skozi sekanje robov in dopolnjevanjem ravnih ploskev dosega izraziti kontrasti. Pohorski granit v omenjeni zasnovi dobro opravlja svojo funkcijo. Ne da bi hoteli kakorkoli podcenjevati Nagasejevo prizadevanje v jeklu, pa gledajoč barvne diapozitive njegovih skulptur opazovalec brez velikega truda spozna, da je v kamnu pravi pesnik. To Japonci sicer znajo, o čemer priča tudi sedaj trajajoča razstava v ljubljanskem Labirintu kiparja Kazua Kitajime, člana velike grupe Junji.

Masayuki Nagase se je kmalu vživel v kovaške zreče. Sprehodi med nakovali, ognjenimi odkovki, med črnimi kovači, ki se jim v nasmeihu svetijo beli zobje in leskeče v očeh ogenj življenja, vse to mu ni tuje. Saj navsezadnje, ko se je odločil, da bo kiparil, se je odločil, da bo delal zgolj za človeka in za nič drugega. To pa se da tako na enem, kot na drugem koncu sveta.

S svojo skulpturo bi rad le še enkrat pregovoril o veličini človeškega duha, o njegovi neuničljivosti. Posebne občutljive točke na skulpturi, ki jo sestavlja pet osnovnih delov, je naravnal na jeklarsko-kovačijsko impresivnost. Čeprav ni v njegovem delu nobene odvečne linije, nobenega olepševalnega dodatka, pa so vendar vtisi strnjeni v mehkočnost, ali bolje rečeno - subtilnost, v posluš za hoteno pripoved.

Obljubil je, da bo svojo skulpturo končal do 10. julija. Potem mora odhiteti v Lipico, kjer ga čaka nov projekt.

V kamnu!

DRAGO MEDVED

VITANJE: BORCI SO SE ZBRALI

Kako živi in nas spremlja, na vsakem koraku, revolucionarna preteklost narodnoosvobodilne borbe, je pokazalo srečanje borcev občine Sl. Konjice v Vitanju. Srečanje je bilo marsikomu priložnost, da obudi spomine na viharne dni II. svetovne vojne. Kljub temu, da je od teh usodnih dni preteklo že 35 let, zgodovina še vedno živi z nami, tudi sedaj, ko spremljamo uspehe in neuspehe naše poti v socializem.

Jože Stefančič, predsednik občinskega odbora Zveze borcev je najprej spregovoril o pomenu dneva borca, nadaljevanju naše revolucionarne poti ter o problemih, s katerimi se na tej poti srečujemo. »Treba bo mnogo naporov in odgovorov, da bomo izgradili deželo kakršno smo želeli«, je poudaril Jože Stefančič. O pomenu praznika je spregovoril tudi član sveta KS Vitanje Edi Fijavž.

MATIJEK MARJANA

V KOZJEM ŠE DVA NOVA BLOKA IN VRTEC

V Kozjem gradijo še dva nova stanovanjska bloka po 12 stanovanj. Posodobljena stanovanja, devet po številu, bodo na voljo tudi v nekdanjem zdravstvenem domu. Tako bodo rešili vsa stanovanjska vprašanja za zdravstvene delavce in seveda tudi za druge, zaposlene predvsem v Metki in Steklarni.

Uspešno napreduje tudi gradnja otroškega vrtca, kjer bodo trije oddelki in sicer dva za mlajše in en oddelek za malo šolo. Gradijo tudi cesto med Spodnjim in Zgornjim Veternikom, tako da bo odslej obstajala krožna prometna vez s tem predelom krajevnih skupnosti Kozje, kjer so ostale še štiri neelektificirane domačije.

RAZGLEDNICE IZ ZRN

NEMŠKA RAZLAGA BOJKOTA OLIMPIJADE V MOSKVI

»Sternova« raziskava javnega mnenja ob koncu januarja letos razkriva, da je bilo 51 odstotkov vprašanih o udeležbi nemških športnikov na olimpijadi, 30 odstotkov proti, 19 odstotkov anketiranih pa je odgovorilo, da se o tem ne morejo odločiti.

Do našega obiska v ZRN se je, kot kaže, pritisk z one strani Atlantika povečal, tako, da so tudi sogovorniki z vrhov SPD nagibali k odločitvi zoper udeležbo v Moskvi, čeravno je prej omenjena anketa pokazala, da je bilo v njihovi stranki 64 odstotkov za in 24 odstotkov proti udeležbi. Celo krščanski demokrati so se izjasnili z 38 odstotki za Moskvo, toda z 41 odstotki proti.

Krščanski demokrati Volker Rühle nam je v eni od konferenčnih sob »Bundestaga« razpletel zanimivo razlago o tem vprašanju, ki so se je mnogi Nemci oprijemali kot »originalno nemškega« izhodišča, neglede na stranko. Ta razlaga je naslednja: »Mir je treba braniti z jasno opredelitvijo. Tudi na področjih, ki nimajo izrazito političnega značaja. Vzemimo na primer olimpijske igre 1936 v času Hitlerjeve vladavine v Berlinu. Boj kot demokratičnega sveta bi bil hudo dobrodošel. Medtem pa je udeležba na eni največjih Hitlerjevih propagandnih prireditvah diktatorja samo ohrabrila...«

Razumljivo, da me je zasl-

bel jezik, če nemara ne misli, da bi se z bojkotom olimpijade v Berlinu izognili klanju v drugi svetovni vojni. Volker Rühle je odgovoril, da tolikšnega pomena tej primerjavi ni hotel dati in da dvomi, da bi Sovjetska zveza olimpijadi na ljubo umaknila čete iz Afganistana in da gre pri boj-

PIŠE:
JURE
KRAŠOVEC

6

kotu predvsem za demonstracijo.

Gospa dr. Finke-Osiander v Genscherjevem zunanjem ministrstvu, ena vodilnih osebnosti v liberalni stranki, je bila podobnega mnenja kot krščanski demokrat Volker Rühle, čes, da ni mogoče sodelovati na olimpijadi, kot mirovni manifestaciji v deželi, ki vodi vojno v drugi suvereni državi. Pri tem je, nam Jugoslovanom, posebej poudarila neuvrščenost Afganistana.

Ce ob tem odločnem stališču vzamemo v obzir prej omenjeno anketo, v kateri so ravno liberalci bili s 65 odstotki za udeležbo na Olimpijadi in je bil en sam odstotek v tej stranki proti, si lahko mislimo kako vpliven je bil Carter pri »dozoreli« odločitvi o bojkotu.

Obisk pri državnem sekretarju za informacije Klausu Böllingu je potekal isti dan, ko je bil nemškemu olimpijskemu komiteju »priporočen« bojkot v imenu vladne koalicije, katere člani strank so se v januarski anketi s šibko večino, pa vendarle večino, drugače izjasnjevali.

In kdor se je veter, žanje vihar. V Dortmundu v westfalski športni dvorani 21. aprila vladnemu »priporočilu« sledila demonstracija nemških olimpijskih kandidatov. Med drugim se je bivši svetovni prvak v orodni telovadbi Gienger protestno zahojal na drogu pred napisom: Carterju navkljub - Olimpija živi!

Uradna potrditev bojkota je imela med Nemci barvito reakcijo. Naj prepišem le nekaj izjav, ki so jih bralci poslali svojim časopisom na temo bojkota:

»Ubojstvo ponavljalcev Carterjeve odločitve za bojkot olimpijade v bonnski tla di mi potrjuje mnenje, kljub drugačnim govoricam, da smeri naše (nemške) politike določajo kolonialni gospodarji v Washingtonu. Max Helle.«

J. Strube iz Kassela takole očita:

»Dokler trgujemo, lahko tudi tekmuje! Olimpijada bo - in sicer z mojo navzočnostjo.«

Helmuth Wagner iz Berlina je še bolj določen ko pravi:

»Ne bomo šli v Moskvo na olimpijado, prodajamo pa sovjetom maslo po dumpinških cenah, 2,30 DM za kilogram.«

Hans Basekow pa je zapisal:

»Naši športniki bi morali bojkotirati naše, pod pritiskom omahujoče politike in vlade, ki naše suverenost degradira v trgovsko blago.«

Med tem pa profesor Bernhard Kockel zaključuje kar takole:

»Pozivi za bojkot olimpijade ne pomeni nič drugega kot naslednje tri besede: »Jimmy for President!« Torej je nujno potrebno spremeniti dejstvo, da so olimpijske igre v istem štiriletnem obdobju kot volitve ameriškega predsednika.«

Philipp Heldmann pa je pobrskal celo po zgodovini in odkril, da je Alexis de Tocqueville že leta 1835 de-

jal, da ameriški predsedniki v času volitev ne vladajo več v dobro svoji državi.«

Kakorkoli že, priporočilo za bojkot, ki je tudi v demokratičnem parlamentarizmu v resnici ukaz, je Nemce spodbudilo k novemu valu zahtev po večji samostojnosti v mednarodnih odnosih. To pa pri narodu, ki je bil še pred desetletji navajen držati korak na ukaz kakršne koli avtoritete, tudi nekaj pomeni.

In ker bo najbrž res, da je bojkot olimpijade ena od volilnih potez Carterja za večjo popularnost v Ameriki; bo tudi res, da je nemška solidarnost o isti zadevi v precejšnji škodo bonnske koalicije, ki je tudi sredi volilne kampanje.

IZ BRIGADIRSKEGA ŠENTVIDA PRI PLANINI

BODI PONOSNA VSA DOMOVINA

V silnem poletu zdaj naša mladina na delu enotnost in bratstvo gradi

Novembra, leta 1944 je Tito naročil mladini: »Danes so naše železnice uničene – treba je zgraditi nove! Naši mostovi so porušeni – treba je zgraditi nove! Naše ceste so uničene – treba je zgraditi nove! Sto in sto težkih nalog je, ki jih moramo opraviti. To je naša skupna stvar. Vaše roke, mladinci, se naj povsod vidijo in povsod naj doprinejo svoj delež k izgradnji.«

Izgradnja porušene domovine se je začela takoj po osvoboditvi in mladi niso stali ob strani. Težko bi bilo sešteti vse delovne ure, ki so jih mladi z ljubeznijo vtkali v ceste, železnice, mostove, kanale, predore. Hkrati pa so kovali sebe ter bratstvo in enotnost kot najlepšo vrlino jugoslovanskih narodov. Tudi danes je takó. Tudi na Zvezni mladinski delovni akciji Kozjansko 80.

OD ŠTIRIH DO ENE

V ponedeljek, ko je bilo kot iz šaka, smo se namenili k njim. K mladim brigadirjem, ki so se našli v naselju Ježe Perčič v Šentvidu pri Planini, da bi krepko poprijeli za krampe in lopate ter tako ponovno pokazali svojo pripravljenost in voljo do dela. Vsem, ki še vedno dvomijo v opravičenost mladinskih delovnih akcij v brk in vsem, ki ne verjamejo, da znajo tudi mlade roke krepko poprijeti za delo, so se tisto ponedeljkovo jutro odpravili na delovišča. Brigadirji II. izmene so šele pričeli z delom tam, kjer so končali njihovi predhodniki iz I. izmene. Resda je bil prvi dan na deloviščih moker in mastna ilovnata kozjanska zemlja se je lepila za lopate, a vendar so si rekli, da bodo pričeli biti bitko s časom in vremenom, pa so poskusili. Ko smo jih našli na delovišču pri Ponikvi, kjer kopljejo jarke za vodo, so bili že do kože premočeni in bilo je treba odnehati. A jutri, pojutrišnjem, v naslednjih dneh jih bo avtobus spet pripeljal do delovišča, ki čaka nanje.

Brigadir mora zgodaj iz postelje. Ob štirih jutraj ali pa malo čez, si pomanejo oči, ki bi sicer še rade spale, pa vedo, da so med temi zelenimi, rožnatimi klanci še kilometri cest, ki čakajo nanje. Jutranja telovadba in zajtrk naznanita nov delovni dan. Kaj potem, če malo dežuje! Nič zato, če prvi žulji niso zaceljeni! Pesem iz mladih grl kmalu opravi svoje. Brez

nje bi bil dan na delovišču dolg in pust. Če od utrujenosti zastanejo krampi, se že od kod oglasi vzpodbudni brigadirski HO-RUK. In novi kubiki zemlje zaječijo pod krepkimi mladimi rokami. Ko se okrog enih brigadirji iz delovišč vračajo v naselje na kosilo, preplavi utrujenost prijetno spoznanje, da so zadano nalogo tistega dne dobro opravili in da so normo presegli za 20, morda celo za 30 odstotkov. Kar samo po sebi se med brigadami rodi tekmovanje, katera od njih bo naredila več. Večer ob tabornem ognju in ob kulturnem programu je zaradi opravljenih zadolžitev še toliko bolj prijeten. Kajti tudi popoldneve brigadirji preživijo delovno ob zbiranju znanja v politični šoli Edvard Kardelj, ali pri drugih interesnih dejavnostih. Njihov dan je natančno začrtan. Ob tabornem ognju ali pesmi šele zaživi naselje. Vse do 22. ure, ko oddide zadnji brigadir k počitku. Buden ostane le dežurni, ki čez noč prevzame vso odgovornost in skrb za celotno naselje.

Z jutrom se rodi nov delovni dan. Brigadirji odidejo na delovišča, v naselju pa ostane le dežurna četa, ki počisti okolje doma in poskrbi, da nimajo kuharice preveč opravkov z drobnimi opravili.

SKLENJENE ROKE

Ljudje na Kozjanskem, ponekod odrezani od sveta zaradi slabih cestnih povezav, pred osmimi leti kar verjeti niso mogli, da se je kdo spomnil teh »pozabljenih« krajev, pa čeprav so med NOB dajali zavetje Kozjanskemu odredu, XIV. diviziji in drugim partizanskim enotam. Ko so leta 1973 prvič prišli brigadirji v te kraje, jih je še marsikdo gledal z nezaupanjem, češ, kaj pa ti mladi ljudje vedo o tegobah našega življenja. A so kaj kmalu spoznali, da brez volje in odločnosti brigadirjev v teh predelih ne bi bilo marsikaterega kilometra asfalta in da bi morali zajemati vodo iz oddaljenih vodnjakov.

V letošnjo II. izmeno je prispela tudi brigada RK in vzgojiteljice, ki jim kmečke matere v dopoldanskem času lahko zaupajo malčke v varstvo, saj vedo, da jih bodo mlada dekleta skrbno pazila in vzgajala. Brigadirke, bodoče vzgojiteljice, z veliko ljubeznijo in pozornostjo navezujejo prve stike s kozjan-

Tovornikova iz Šentvida pravita, da bi se brigadirji morali še trdneje povezati s krajanji in da bi bilo prav, če bi večkrat kdo od mladih potrkal na njihova vrata.

skimi malčki, ki so bistri in ljubki kot vsi otroci, če začutijo ob sebi varno in prijazno roko. Brigada RK ima še posebno veliko vlogo, saj po odmaknjenih kmetijah životarijo ostareli kmetje in jim je pomoč pri njihovem vsakdanjem opravilu še kako dobrodošla.

V naselju Jožeta Perčiča pa brigadirji letos prvič pričakujejo svoje vrstnike, otroke naših delavcev na tujem. V naslednjih dneh bodo namreč prišli brigadirji iz Stuttgarta in složno, z ramo ob ramo se bodo spoprijeli z delom na delovišču pri Ponikvi, na cesti Grobelce-Loka, dokončevali bodo vodo-od pri Žusmu ali na Prevorju in gradili cesto Kalobje-Loka.

Mesec dni skupnega življenja bo kar prehitro minil. In že bo tu slovo, ko se bo treba soočiti z opravljenim delom, ga predati vrstnikom iz III. izmene in se posloviti. Vsako slovo v brigadirskem življenju je težko. In prav ob slovesu se navadno rojevajo nove in trdne obljube, da se bodo še srečali. Morda na drugem koncu naše domovine ali v njenem osrčju, ali tam, od koder bo prišel klic, da je treba pomagati. Ne zgodi se malokrat, da se brigadirji radi vrnejo na isto delovno akcijo že v naslednjem mesecu, nekateri tudi še čez nekaj let.

RADI JIH IMAMO

V brigadirski kuhinji so dežurne, Ajda, Nada in Mirsana iz Prijedora za ta dan brigadirske uniforme zamenjale z belim predpasnikom. Pridno so se vrtele skupaj s kuharicami ob velikem kotlu, da bo tačas, ko se bodo z delovišča vrnili lačni brigadirji, na mizi okusno kosilo. Brigadirji so vselej lačni, pravijo in tudi kaj dobrega radi pojedó.

Sicer pa niso izbirčni in ne vihajo nosov, če jim kakšna jed preveč ne diši. Za najbolj lačne je še vedno »repete«.

Ko smo se poslovili iz naselja, smo malce pokramljali še s krajanji Šentvida, da nam bi povedali kako v poletnih mesecih živijo v tem kraju. V majhni trgovini, kjer smo se pomenkovali s trgovcem Božom Ulago in nekaterimi gospodinjami, smo izvedeli, da si tod želijo malo bolj urejeno trgovino. Ta je že zdavnaj premajhna, da bi zadoščala potrebam kraja, kaj šele, da bi bila dovolj velika za oskrbo brigadirjev v naselju. Sicer pa, so rekli, da so ti mladi ljudje pridni in da znajo poprijeti za delo. Le to jih malce jezi, da preveč pozabljajo na delo v samem šentvidu, kjer bi bilo treba marsikaj postoriti. Tudi pri samem naselju. Prav tako je menil tudi bližnji kmet Anton Tovornik, ko smo se z njim pogovarjali na klopi ob krušni peči. »Saj smo povezani med seboj,« je trdno pribil, »ampak menim, da nam še več dogovarjanja ne bi škodilo. Brigadirjem pomagam že od vsega začetka. Celó avto sem jim že večkrat posodil, bil sem v njihovem naselju, se z njimi pogovarjal. Včasih pa vendarle razmišljam, da ne bi bilo napak, če bi nas kdo od njih obiskal, nas morda povprašal, če imamo kaj za postoriti in složno bi v kratkem času zdaj pri enem, zdaj morda pri drugem kmetu lahko spravili krmo, ko nam dež kar naprej nagaja in sami ne zmoremo vsega. No, sicer so pa pridni, ni kaj reči in radi jih imamo.«

Radi jih imamo, ker vedo, kaj hočejo, ker zadane naloge vestno izpolnjujejo in se kalijo v bodoče dobre samoupravljalce.

MATEJA PODJED

NOVA FREKVENCA RADIA CELJE

V prvi polovici tega meseca smo imeli več izpadov na srednjevalovnem oddajniku, ki so močno motili naše redno oddajanje. Te dni pa smo prejeli od RTV Ljubljana obvestilo, da bodo priključili nov srednjevalovni oddajnik, ki bo oddajal tudi na novi frekvenci in sicer na 963 kilohercev, oziroma 311,5 metra. Nova valovna dolžina je približno na sredini radioskale na radijskih sprejemnikih. Frekvenca UKV oddajnika pa se do nabave novega oddajnika ne bo spremenila. Na novi srednjevalovni frekvenci naj bi po zahtevah službe RTV Ljubljana pričeli oddajati v petek, 11. julija 1980. Zaradi del na pripravi oddajnika za novo frekvenco predvidoma danes popoldne ne bomo oddajali na srednjevalovni dolžini, temveč samo na UKV dolžini.

SLOVENIJALES
DO LIK »SAVINJA« CELJE
o. sol. o., Mariborska 116, Celje

Komisija za delovna razmerja TOZD za energetiko in vzdrževanje in TOZD Žaga

objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

1. Vodenje energetike in pomoč pri vodenju

z zahtevano:
– višjo izobrazbo elektro smeri
– dvema letoma ustreznih delovnih izkušenj

2. Vodenje skupine in merjenje žaganega lesa

(3 delavce)
z zahtevano:
– delovodsko šolo
– 6 mesecev delovnih izkušenj

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev bomo sprejemali 15 dni po objavi oglasa v kadrovske službi delovne organizacije, kjer vam nudimo tudi ustrezne informacije.

HMEZAD
CELJSKA MESNA INDUSTRIJA
CELJE

Komisiji za delovna razmerja

TOZD Prodaja mesa in mesnih izdelkov na veliko ter DS Skupne službe

objavlja
prosta dela in naloge

1. vodenje knjigovodstva
2. vodenje skladišča
3. tehtanje blaga
4. interna kontrola poslovanja

Poleg splošnih pogojev in pogojev, ki jih za posamezna dela določa razvid del, se za objavljena dela in naloge zahtevajo še naslednji pogoji:
pod 1: višješolska izobrazba ekonomske smeri in 4 leta delovnih izkušenj ali srednješolska izobrazba ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj,
pod 2: srednješolska izobrazba trgovske ali živilske smeri in 2 leti delovnih izkušenj
pod 3: poklicna šola trgovske ali živilske smeri in 6 mesecev delovnih izkušenj
pod 4: srednješolska izobrazba varnostne ali ekonomske smeri in 2 leti delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh po objavi, o izbiri bodo obveščeni v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

Delavski svet

Hmezad
Gostinstvo – turizem Žalec TOZD Hotel Prebold

razpisuje dela in naloge:

1. vodenje recepcije

Pogoj:
– srednješolska izobrazba – gostinsko-turistična ali ekonomska smer
– 2 leti delovnih izkušenj
– poizkusno delo 2 meseca

2. vodenje strežbe

Pogoj:
– srednješolska izobrazba – gostinske smeri
– 3 leta delovnih izkušenj
– poizkusno delo 2 meseca

Rok za prijavo je 15 dni po objavi razpisa.

O izidu razpisa bomo prijavljene kandidate obvestili v zakonitem roku.

V naselju je ostala dežurna četa in poskrbela, da je bilo naselje znotraj in zunaj čisto.

VAŠA STRAN

PISMA

Kadar nam pišete, ne pozabite navesti popolnega naslova: ime in priimek ter kraj in ulico stanovanja. Zapisi, ki teh osnovnih podatkov ne bodo imeli, bodo romali v koš. Za anonimnost v Novem tedniku ni prostora!

In ker včasih sprejemamo pisma, za katera ne vemo, ali so samo za našo informacijo ali javno objavo, prosimo, da na slehernem dodate še to, če ste ga namenili tudi za objavo v našem tedniku.

Hvala za razumevanje in dobro sodelovanje!
UREDNIŠTVO NT

ELEKTRO ODGOVARJA

Na pismo Kazimirja Škrabarja, ki je bilo objavljeno v Novem tedniku št. 22 dne 5. junija letos, ne želimo polemizirati, vendar pa menimo, da morajo biti bralci objektivno obveščeni o našem delu, ker si lahko v nasprotnem primeru ustvarijo napačno predstavilo o našem poslovanju.

Pisec pisma se pritožuje, da smo ga obremenili za mesec september, vendar ga moramo opozoriti, da je bil opomin za dva meseca in sicer prvi v znesku 351,10 din od 4. I. do 5. V. 1977 in drugi v znesku 472,20 din od 5. V. do 6. VII. 1977. Nikakor pa tu ne gre za terjatev za plačilo porabljenih električnih energij za mesec september 1977, kajti naš obračun je zaradi računalniške obdelave precej pomaknjen in kasni mesec do dva ali celo tri, kar zavisi od tega, v kakšnih intervalih naši inkasanti obiskujejo stranke. V zvezi s tem moramo pripomniti tudi to, da imamo mesečno okoli 200 neplačanih računov. To

pa pomeni letno ca. 30.000 neplačanih računov in lahko pride tudi do napak ali pomanjivosti. Vendar moramo pripomniti, da smo ta primer še posebej prekontrolirali in napake ni. Zato smo K. Škrabarju tudi vročili opomin za plačilo obeh računov 13. septembra 1977, vendar jih ta ni poravnal in smo ga sedaj ponovno opominjali.

Popolnoma pa se strinjamo s piscem glede navedbe, da je naš inkasant Ivan Rudnik zelo vesten in prizadeven. Vendar moramo povedati, da je ta inkasant kljub svoji vestnosti imel v maju 137 neplačanih računov v skupnem znesku 110.000 dinarjev, kar kaže, da ljudje zelo neredno plačujejo porabljeno električno energijo. Zaradi tega so potrebni vsi ti opomini, kajti v bistvu so to samo pripomočki za lažje delo inkasantov, kajti dejstvo je, da uporabniki iz leta v leto bolj neredno plačujejo električno energijo.

Piscu pisma pa lahko zamerimo samo to, da svojo neinformiranost izraža na javen način in s tem blati ugled TOZD Elektro Celje,

ker je bilo njemu posebno s strani delavcev nadzorništva Polzela pojasnjeno, da se opomini ne nanašajo na september 1977, ampak na predhodno obdobje, vendar on tega ni hotel razumeti. Za dokaz, da so naše trditve točne, vam prilagamo tudi fotokopijo opomina z odrezki računov, ki jih inkasant zadrži, v kolikor niso plačani.

S tovariškimi pozdravi!

Direktor
JOŽE BERTALANIČ,
dipl. inž. el.

UREDNIŠTVO: Najprej hvala za pismo in pojasnilo. Toda, moramo zapisati, da z njim nismo v celoti zadovoljni. Tudi K. Škrabar nam je poslal fotokopijo vašega zahtevka, na katerem piše, da gre za neplačano tokovino za mesec september 1977. Ta dokument hranimo tudi mi. Prav tako se ne strinjamo z mnenjem, da javno vprašanje pomeni blatenje ugleda neke ustanove ali delovne organizacije. Kam bi prišli, če bi bilo tako! Sicer pa bi ne bilo narobe, če bi poslovanje uredili tako, da bi ne prihajalo

do zamud in da bi občani lahko sproti plačevali strošek za porabljeno električno energijo.

MEŠKOV STUDENEC

Hortikultura 80 je pred durmi. Meškov studenec pa kaže še vedno staro, skrajno zanemarjeno sliko. Celjski samostojni obrtniki so se zavezali brezplačno urediti ta prostor. Tam pa že precej časa vidimo le kup kamenja in peska in nekaj zabitih količkov. Kaže, da je prišel na delo le eden od onih delovnih obrtnikov, drugi pa so rajši ostali v svojih delavnicah in pri delu proti plačilu.

To ni prav. Meškov studenec, živ studenec, naj postane v kratkem zapet prijeten in zanimiv kotiček našega mesta, obenem pa koristen občanom, ki jim ni edini učinek alkohol, temveč tudi kozarec zdrave in pitne vode, ki je ni treba klorirati in ki prihaja že več kot sto let iz skrivnostnih nedrj zemlje izpod Anskega vrha.

Obrtniki, hitro in vneto na delo za dostojno praznovanje Hortikulture 80!

Dr. ERVIN MEJAK

UREDNIŠTVO: Hvala za pismo in opozorilo. V uredništvu smo odločitev samostojnih obrtnikov celjske občine, da uredijo Meškov studenec s prostovoljno akcijo, toplo pozdravili in mu dali tudi priznanje. Kaže, da smo bili prehitri. Tudi pozneje smo nekajkrat opozorili na problem in bili vedno optimisti, da bo delo opravljeno pravočasno in v skladu z zahtevnim načrtom. Izgovor, da ni bilo orodja, nismo vzeli resno! Čas hiti, Hortikultura 80 je pred vrati. Zamuda pri Meškovem studencu je očitna. Vemo tudi to, da se dela ni lotil en sam človek, marveč en dan celo več, ki so bili ob zaključku tako navdušeni, da so ob spremljavi harmonike zapeli tudi tisto »Mi se ne gremo...« Toda, ker nam je prvo vest o akciji posredoval predsednik upravnega odbora Združenja samostojnih obrtnikov občine Celje Leopold Drame, ga tudi prosimo, da nam zdaj pojasni, kako je s tem delom. Že vnaprej hvala za odgovor.

ŠE ENKRAT »KLEŠČE, CENA...«

Zadeva je šla že skoraj v pozabo. In vendar še ne. Zdaj po zaslugi celjske tržne inšpekcije, ki je zadevo »vzela« v roke in nam na odgovor bralca, ki s stališčem trgovcev ni bil zadovoljen, poslala naslednje pismo:

Vaš bralec, ki ni anonimen, ni bil zadovoljen z odgovorom, ki ga je posredoval predstavnik »Železninarja« v zvezi s ceno za klešče, objavljenem v Novem tedniku 13. septembra 1979. Meni, da bi v tem primeru tržna inšpekcija bila v veliko pomoč.

Uredništvo je na pismo bralca dodalo, da gre za vprašanje razlike v ceni klešč za kovičenje, ki stanejo v Avstriji 448,00 din, pri Železninarju pa 2.141,25 din. Zakaj takšna razlika. Strinjamo se, da bi kazalo iti do konca, da bi dobili pravi odgovor.

Tržna inšpekcija je navedeni primer začela takoj raziskovati, in sicer je opravila kontrolo pri Železninarju ter zahtevala od sekretariata za inšpekcijske posle v Zagrebu in Sarajevu, da opravita kontrolo pri Ferromotu Zagreb in Progresu Sarajevo. S kontrolo in poizvedovanjem, ki se traja, smo do danes ugotovili naslednje:

Kovinotehna, prodajalna Železninar, je po veljavnih predpisih pravilno oblikova-

la maloprodajno ceno za klešče za kovičenje.

Dobavitelj, Ferromoto Zagreb, TOZD Trgovina Maribor, Predstavništvo Zagreb, ki je dobavljal Železninarju predmetne klešče je pri oblikovanju cene upoštevala 15% rabat za kritje stroškov trgovine na debelo, kar ni v skladu z odlokom o načinu oblikovanja cen proizvodov v prometu (Ur. list SFRJ št. 69/78 - 1., 2. in 3. odstavek 4. točke, 2. in 3. odstavek 5. točke; smela bi namreč zaračunati največ 6% maržo v prometu na debelo.

Zoper Ferromoto Zagreb, TOZD Trgovina Maribor, smo vložili pri Temelnjem javnem tožilstvu Celje prijavo za gospodarski prestop, zaradi nepravilnega oblikovanja cene v prometu na debelo.

Progres, podjetje za mednarodno trgovino, zastopanje tujih firm, in turizem, TOZD Avtokuća Beograd, Predstavništvo Sarajevo, ki je dobavilo predmetne kle-

šče Ferromotu Zagreb, je prav tako zaračunavala večje marže od predpisanih v odloku. (Ur. list SFRJ št. 69/78).

Tržna inšpekcija mesta Sarajeva je pri okrožnem javnem tožilstvu Sarajevo vložila prijavo za gospodarski prestop zoper »Progres Beograd«, zaradi nepravilnega oblikovanja cene in odvzela neopravičeno ustvarjeno razliko v znesku 64.618,00 din.

Prosimo, da vašega bralca seznanite z rezultati naše kontrole in poizvedovanja.

S poizvedovanjem še nismo končali.

Tržni inšpektor
LEOPOLD JEVŠENAK

UREDNIŠTVO: Tako torej celjska tržna inšpekcija. Moramo ji izreči priznanje za delo. In ker smo problem odprli v tej rubriki, tudi tole pismo objavljamo na tej strani. Sicer pa še enkrat, hvala za sodelovanje! V resnici je dobro iti do konca pri vsaki zadevi.

PRIREDITVE

CELJE

V likovnem salonu bo do ponedeljka razgrnjen javni, splošni in anonimni republiški urbanistično-arhitektonski načrt za stanovanjsko sosesko Dolgo polje III.

SLOVENSKE KONJICE

V Ločah pri Poljčanah potekajo od 7. julija dalje X. poletne kulturne prireditve.

ŠMARJE PRI JELŠAH

26. julija se bo ob 20. uri pričel v zdraviliški dvorani v Rogški Slatini tradicionalni »Rogaški ples« s kulturnim in zabavnim programom.

ŠENTJUR

V Dobju pri Planini bo v nedeljo, 27. julija prireditve na prostem »Pokaži, kaj znaš«.

VELENJE

Na velenjskem gradu je ponovno odprta stalna galerija z likovnimi deli Alojza Perka.

V brunarici na Graški gori je v spominski sobi odprta razstava fotografij s pohoda XIV. udarne divizije na Štajerskem. 20. julija se bo ob 14. uri pričela na Graški gorici peta tradicionalna prireditev, srečanje narodno-zabavnih ansamblov. Nastopile bodo tudi skupine iz tujine. Najboljšo pesem o Graški gori bodo tudi nagradili.

V Topolščici je v spominski sobi restavracije odprta razstava dokumentov o podpisu brezpogojne kapitulacije južneevropske skupine armad nemške vojske.

ROJSTVA

CELJE

RODIL SE JE: 21 dečkov in 26 deklic

ŠENTJUR PRI CELJU

RODIL SE JE: en deček

ŠMARJE PRI JELŠAH

ROJSTVA: ni bilo

POROKE

CELJE

POROČILO SE JE: 20 parov od teh: FLANDER VOJKO, iz Celja in GRUDNIK TATJANA iz Skal - Velenje; VIDEK ANTON iz Kanjuc in TOPLIŠEK LEOPOLDINA iz Teharja.

ŠENTJUR PRI CELJU

POROČILI SO SE: trije pari.

ŠMARJE PRI JELŠAH

POROČILI SO SE: štirje pari.

SMRTI

CELJE

UMRLI SO: KARL POTOČNIK, 81, Celje; FRANČIŠKA JURKOVIČ, 74, Celje; JOŽE PUSEVAR, 46, Zadrze; MARIJA LAVRIČ, 88, Polzela; MILAN LAPORNIK, 59, Lesično; MARIJA KAVSEK, 75, Hrastnik; ANA GUZEJ, 75, Orehovec; ISKREN PIPUŠ, 75, Celje; MARIJA ČATER, 77, Babno; JOŽEF KOTNIK, 58, Trnovlje; MATIJA JAKOB, 77, Frankolovo; JOŽEF ROTAR, 65, Celje; NEŽA HRVAT, 71, Prekorje; MARIJA REBOV, 81, Košnica.

IZ ZAKONSKE SVETOVALNICE

RODITELJSKA PRAVICA - NJEN POJEM IN VSEBINA

Roditeljska pravica je pravica in dolžnost staršev, da skrbijo za življenje, osebnostni razvoj, pravice in koristi svojih mladoletnih otrok.

Starši so družbeno odgovorni za neizpolnjevanje dolžnosti do otrok, vendar pa družbena skupnost ne posega v opravljanje roditeljskih funkcij vse dokler starši izvršujejo roditeljsko pravico v korist otroka. Namen, ki naj bi se dosegel z roditeljsko pravico je zagotovitev pogojev za nemoten osebnostni kot telesni razvoj otroka ter usposobitev za življenje in delo. V pravnem življenju pa predstavlja roditeljska pravica predvsem dolžnosti in pravice staršev, v najširšem smislu varstvo in vzgojo otroka ter zastopanje otroka.

Roditeljska pravica pripada očetu in materi in jo izvršujeta skupno ter sporazumno.

Varstvo otroka pomeni določitev njegovega prebivališča ter stalen nadzor nad njegovim gibanjem. Če roditelja ne živita skupaj, se morata sporazumeti pri kateremu bo živel otrok.

Skrb za življenje in zdravje otroka (zagotovitev osnovnih življenjskih pogojev), skrb za njegovo šolanje in strokovno izobrazbo je dolžnost obeh roditeljev, ki naj bi jo nemoteno opravljala.

Skrb staršev za otrokove premoženjske interese je upravljanje njegovega premoženja, ki ga upravljajo v otrokovo korist torej ga uporabljajo predvsem za njegovo preživljanje, vzgojo in izobraževanje lahko pa tudi za nujne potrebe družine, če sami nimajo dovolj sredstev.

Otrok, ki dopolni 15 let, in ki je zaposlen, samostojno razpolaga s svojim zaslužkom, vendar pa je dolžan prispevati za svoje preživljanje in izobraževanje.

Starši kot zakoniti zastopniki zastopajo svojega mladoletnega otroka tudi pred sodišči ter pred drugimi organi in organizacijami in sklepajo pravne posle v njegovem imenu. Vendar pa starši ne morejo zastopati otroka tam, kjer je potrebna njegova osebna odločitev, to je pri sklenitvi zakonske zveze, pri pripoznavanju očetovstva, pri pisanju oporoke ter pri zahtevi naj se opravi določen medicinski ukrep za preprečitev ali omogočanje rojstva otroka.

Seveda pa tudi sicer starši ne morejo zastopati otroka, če so njihovi interesi v nasprotju z otrokovimi.

Roditeljsko pravico izvršuje samo eden od staršev brez sporazuma z drugim, če je le ta zadržan bodisi, da je na zdravljenju, na prestajanju kazni. Če starši ne živijo skupaj, izvršuje roditeljsko pravico tisti, pri katerem otrok živi npr., če gre za izven zakona rojenega otroka in roditelja ne živita skupaj oz. v izvenzakonski skupnosti, če je prišlo do razdora življenjske skupnosti, ne da bi se partnerja razvezala ali pa, če pride do razveze zakonske zveze.

Roditelj pri katerem otrok živi izvršuje samostojno brez sporazuma z drugim roditeljem vse dolžnosti in pravice, le če gre za zadeve, ki lahko bistveno vplivajo na otrokov nadaljnji razvoj odločata oba roditelja sporazumno. To je v primeru kadar gre za odločitev, da se da otroka v posvojitev, v zavod ali tretji osebi, odločitev, da otrok preneha s šolanjem ali spremeni izobraževanje, odločitev o izbiri poklica itd. Roditelj, ki nima otroka pri sebi lahko soddloča le, če izpolnjuje svoje dolžnosti do otroka.

Staršem, ki zlorabljajo roditeljsko pravico, ali otroka zapustijo, ali s svojim ravnanjem očitno pokazujejo, da zanj ne bodo skrbeli ali sicer zanemarjajo svoje dolžnosti, se odvzame roditeljska pravica s sodno odločbo, vrne pa se jim lahko z odločbo sodišča, če je prenehal razlog, zaradi katerega je bila ta pravica odvzeta.

Roditeljska pravica preneha s polnoletnostjo otroka ali, če mladoletnik pred polnoletnostjo sklene zakonsko zvezo, s tem pridobi tudi popolno poslovno sposobnost. Popolno poslovno sposobnost pa pridobi mladoletnik tudi, če je postal roditelj, seveda, če so za to pomembni razlogi.

Na predlog staršev ali pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva pa se lahko sodno tudi podaljša roditeljska pravica čez otrokovo polnoletnost, če je otrok telesno ali duševno prizadet in ni sposoben sam skrbeti zase, za svoje koristi in pravice.

MOJCA ŽVIŽEJ, soc. del.

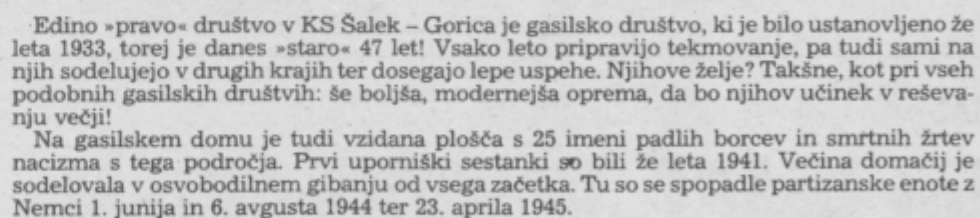

IZROČIL JE BETONA

1. Letos so začeli z deli pri
plifikaciji vasi Šalek in za-
ka Bevče. Z deli naj bi
nčali do leta 1981.

Tone Šeliga: »Z vidika družbenopolitičnega življe-

Skice po KS Šalek -
Gorica je s pomočjo
Vilija Jelena in Toneta Še-
lige
zbral v beležko in na
fotografije: TONE VRABL

KRUH Z NEOBDELANEGA POLJA

Nekdo se je razjezil. Pod svoje očitke na kartici se ni hotel ali upal podpisati. Razjezil pa se je po nepotrebnem, če misli resno in pošteno. Ali pa preiščeno, če je med tistimi, ki na svoji zemlji nočejo pridelovati kruha, ne rediti živine, niti ne marajo, da bi jo obdeloval kdo drug.

Jezo je iztresel nad suhim kruhom, ki pride med odpadke. Ali on in njegova družina ne zavrže nikoli suhe skorjice? Ni še tako dolgo, ko so javno razpravljali, da nekateri kmetje kupujejo kruh za živinsko krmo. Nekateri še zdaj pokrmijo veliko pšenice. Jeznega moža, ki se je predstavil s »kmet-delavec«, to ne boli. Žuli ga nekaj drugega.

Pred kratkim sem zapisal, da je enak greh, kot zavreči kos kruha, če lastnik pusti vse leto nepokošen travnik ali nezasejano njivo. Naredil sem le primerjavo – ne zagovarjal metanje kruha med odpadke – da je enaka ali še večja škoda, če kmetijska zemlja ne daje hrane, ki bi jo lahko, če bi bila obdelana. Kajti vse lastnike posestev bi moralo skrbeti, kako več pridelati in prodati, da bi bili tudi večji njihovi dohodki, ne da se nekateri ukvarjajo s predlogi, kako omejiti porabo kruha v delavskih družinah.

Tistemu, kdor dobro obdeluje svojo zemljo, se ni treba bati, da bi na njo silil sosed. Tega ne priporoča nihče niti takrat, ko pravi, da bi morala biti vsa kmetijska zemlja obdelana. Take pravice si tudi ne more vzeti nihče, temveč bi to lahko urejali ustrezni kmetijski in družbeni organi. Vse po predpisih. Vznemirjal bi se torej lahko le tak lastnik posestva, ki ne mara pokositi svojega travnika niti dati košnje sosedu.

Neznane se tu poskuša sklicevati na lastnino. Če bi kdo smel pokositi travo na njegovem nepokošenem travniku, potem bi se tisti, ki nima avtomobila, smel voziti s tujim, drugi se naseliti v prazno počitniško hišo... Med temi stvarmi je pa le precej razlike. Zemlja je proizvodno sredstvo kot tovarna. Je še bolj dragocena, kajti tovarno je moč zgraditi več, obdelovalne zemlje pa ni moč raztegovati ali »zgraditi« v nadstropja. Držati neobdelano zemljo pomeni enako ali še večjo škodo za družbo, torej za nas vse, kot zapreti tovarno takih izdelkov, ki jih na trgu primanjkuje.

V Sloveniji je okrog 250.000 ha neobdelane ali slabo obdelane kmetijske zemlje. Koliko pšenice in drugih poljščin bi lahko pridelali, čeprav je travnikov in pašnikov veliko več kot njiv, in koliko krme za živino, če bi vso obdelovali? Nihče ne ogroža lastništva – gre le za obdelovanje.

Našega vznemirjenega kritika to menda ne zanima. On bi rad imel le mir na svoji neobdelani zemlji, če bo kruha, mesa in mleka dovolj za vse ali ne. Suh zavržen kruh mu pride prav le za opravičilo, češ zakaj bi prideloval več.

JOŽE PETEK

JADRALCI NA DESKI – ODLIČNO

Člani sekcije za jadrnanje na deski, ki delujejo v okviru DŠNV NIVO Celje, so se udeležili državnega prvenstva v ski-surfu, to je kombinaciji jadrnanja in smučanja. Celjski tekmovalci so se odlično uvrstili, saj je Srečo Forte delil drugo do tretje mesto, Marjan Kolar je bil četrti, Ivan Srebot šesti in Vlado Forte sedmi. Na prvenstvu pa je sodelovalo 20 tekmovalcev.

Sekcija pripravlja za vse ljubitelje tega vodnega športa tudi stalno šolo na Šmartinskem jezeru, kjer sprejemajo tudi prijave.

STROJNA SKUPNOST ŽIGON

LE SLOŽNI USPEVAJO

Sodelovanje s KZ Laško je dobro

Franc je gospodar, Ivanka gospodinja, sin Ivan pa kmetuje. Kovačičevi z Vrha nad Laškim, ali točneje, iz zaselka Žigon v tej krajevni skupnosti, imajo pet hektarov zemlje, od tega tri hektare njiv, ostalo so travniki in pašniki. Njihova kmetija je napredna, usmerjena v živinorejsko proizvodnjo. V hlevu stoji 20 glav goveje živine: 6 krav, ostalo je mlada živina. Kot dodatek k tej osnovni proizvodnji pa redijo še do 35 plemenskih svinj za vzrejo pujskov do teže 22 kilogramov. S kmetijsko zadrugo Laško imajo že vrsto let sklenjeno kooperacijsko pogodbo. Sodelovanje je lepo utečeno v obojestransko zadovoljstvo in korist.

Sin Ivan ni le dober kmetovalec, ampak je tudi odličen organizator. Prav gotovo bi kmetija ne dala toliko od sebe, če se ne bi Ivan pred tremi leti odločil organizirati strojno skupnost. Skupaj so stopili bližnji sosedje Zdenko Lapornik, Franc Knez, Vinko Knez in Ivan Kovačič, se dogovorili za pravila, obveznosti in pravice ter Ivana izbrali za predsednika njihove strojne skupnosti. Ker so vsi ti kmetje tudi združeni kooperanti, ni bilo težav.

Strojna skupnost Žigon premore danes sejalnico, trosilec umetnega gnoja, škroplilnico, nakladalec za gnoj, kombajn, traktor in še kateri stroj. Pred pričetkom sezone sedijo vsi štirje kmetje za mizo in sestavijo kratkoročni program kmetijskih opravil. Ko eden od članov stroj-

ne skupnosti seje, orje, zanje, mu ostali trije pomagajo, da je delo čim hitreje opravljeno, saj je v tem muhastem vremenu kar težko računati na teden dni brez dežja. Ena od pomembnih nalog, je tudi skrb za vzdrževanje strojev. Te ob koncu sezone skrbno pregledajo, popravijo, kar zmorejo sami, za večja popravila pa imajo skupno naložen denar pri celjski mestni hranilnici, saj mora za vsako uro uporabe stroja član skupnosti plačati določen denarni znesek. Torej skupnost v Žigonu ni le strojna, ampak tudi proizvodna, tovariška, solidarnostna, gospodarna in še bi lahko naštevali vrednote, ki v tej skupnosti nastajajo.

Sloga je prvi pogoj, da lahko takšna skupnost živi in dobro dela. Tega se vsi člani dobro zavedajo, zato se trudijo, da ne kršijo medsebojnih dogovorov, pravil. Stroj-

na skupnost v Žigonu je ena od osmih takšnih skupnosti v okviru Kmetijske zadruge Laško. Je pa tudi ena najbolj zglednih. Zaradi prednosti takšnega načina kmetovanja, kjer je med drugim tudi izkoristek strojev največji, je zanimanje za sodelovanje pri kmetih vse večje, je povedal Ivan Kovačič in še pristavil: »Delo kmeta danes ni primerno ovrednoteno; ne materialno niti družbeno. Odkupne cene pridelkov in prirastkov so prenizke, saj te pokrijejo le materialne stroške, kmetovo delo, velikokrat tudi nočno in nedeljsko, pa v ceni ni zajeto. Radi bi bili enaki v vseh pravicah z ostalimi delavci v združenem delu. Zaenkrat še ne zmoremo plačevati prispevkov za invalidsko in pokojninsko zavarovanje, s tem pa je naša socialna varnost ogrožena.«

MARJELA AGREŽ

DA BI ŠE VEČ PRIDELALI

Prejšnji teden je bila v Zalcu seja vseh treh zborov skupščine občine Zalec. Največ pozornosti in razprave je bilo o nadaljnjem razvoju agroživilstva v občini oziroma nalogami, ki so jih v občini opredelili v akcijskem programu za nadaljni razvoj te tako pomembne panoge v žalski občini. Na seji so poudarili, da je program agroživilstva v občini eden najpomembnejših planskih dokumentov za nadaljno srednjeročno obdobje. Temelj usmeritve v razvoju agroživilstva mora biti vspodbujanje velike in visoke produktivne industrijske proizvodnje na družbenih posestvih in na zemlji kmetov združenih v združenih in temeljne organizacije kooperantov.

Resolucija v agroživilstvu bo v naslednjih dneh predmet razprav v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela v žalski občini. Delegati so nadalje obravnavali še poročila o delu izvršnega sveta, poročilo sodišča združenega dela Celje in družbenega pravobranilca občine Zalec.

Na 23. seji pa sta se nato sestala še zbora krajevnih skupnosti in zbora združenega dela. Delegati so sprejeli predloga odloka o zaključnem računu proračuna občine Zalec za leto 1979, nato pa še obravnavali predlog odloka o prispevku za pospeševanje kmetijstva. Predlog odloka o urbanističnem načrtu za Petrovce pa bodo obravnavali na eni izmed prihodnjih sej.

T. TAVČAR

VITANJE

TUDI KMET JE POMEMBEN

Obiskali smo kmetijo Jožeta Rotovnika v Ljubnici

Kmetija Jožeta Rotovnika je od Vitanja oddaljena približno 6 kilometrov. Na kmetiji dela v glavnem sam, ker žena Marija pričakuje naraščaj, oče Anton in mama Justina pa sta že oslabela in lahko še kaj postorita okoli hiše. Kljub vsej mehanizaciji ima na kmetiji veliko dela. Kmetijski stroji so mu v pomoč le toliko, da lahko ima v hlevu več živine in vsako delo lahko hitreje opravi.

Jože trajno sodeluje s Kmetijsko zadrugo, sad tega sodelovanja pa so novi hlevi v katerih ima več živine kot pred leti.

Odkar v kmetijski zadrugi organizirajo odkup mleka ga vozi vsako jutro v Vitanje.

»Pri mleku se vsak dinar vnovči«, pravi Jože, kljub temu, da ga vozim, se še vseeno izplača. Poleg tega pa ima človek nekakšen občutek organiziranosti in povezanosti. Povedal je, da je s pospeševalno službo zelo zadovoljen. Pri vseh problemih se lahko obrne nanjo. Nudi mu strokovno pomoč, dobiva premije in regrese. V hlevu ima 20 glav plemenske živine, pospeševalna služba pa mu svetuje glede vrste in kakovosti umetnih gnojov.

Že dolga leta je družbeno-politično aktiven. Trenutno je delegat v zboru združenega dela. Delo mu prinaša zadovoljstvo, ker se lahko na ta način »potegne« za kmete. »Kljub vsemu je kmet v naši družbi še premalo cenjen. Zavedati bi se morali, da kruh zraste na zemlji, pravi, največja težava v kmetijstvu pa je ta, da še vedno zaostaja

z odkupno ceno. Cena industrijskim proizvodom se dvigne šestkrat preden se dvigne samo enkrat kmetijskim.«

Zdaj, ko je kmetijo uredil, jo mehaniziral, je začel graditi novo stanovanjsko hišo. Ugajal bi mu potrošniški kredit, vendar kmetje kredita še vedno ne morejo dobiti. To pa zahteva veliko več na-

pora saj je vse treba plačati takoj v gotovini. Jože upa, da bo potem, ko bodo dogradili hišo, razvil kmečki turizem.

»Imam veliko načrtov za prihodnost, razen hiše bi rad zgradil koritaste silose, še bolj bi si rad olajšal delo na zemlji. Na zemlji je treba znati živeti – ni dovolj, da samo delaš.«

MARJANA MATIJEČ

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE

Razpisni komisiji

TOZD gozdarstvo Gornji grad in TOZD Transport in gradnje Nazarje

ponovno razpisujeta dela in naloge delavcev s posebnimi pooblastili za:

1. tehnologa TOZD gozdarstvo Gornji grad
2. pom. direktorja TOZD Transport in gradnje Nazarje

Poleg zakonskih morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

pod 1. – visoka izobrazba gozdarske smeri in najmanj dve leti delovnih izkušenj v gozdarstvu
pod 2. – višja ali srednja izobrazba prometne ali strojne smeri in najmanj 2 leti delovnih izkušenj

Kandidati morajo imeti ustrezne vodstvene in organizacijske sposobnosti in sposobnost razvijanja socialističnih samoupravnih odnosov.

Mandat opravljanja razpisanih del in nalog traja štiri leta.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev in opisom dosedanjih delovnih izkušenj v 20 dneh po objavi razpisa v zaprti ovojnici na naslov: GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE, Nazarje 22, kadrovska služba, z oznako »za razpisno komisijo«.

O izidu razpisa bomo prijavljene kandidate obvestili v 15 dneh po opravljeni izbiri.

HORTIKULTURA 80

SE BOMO PREPRIČEVALI

Kdo bo poskrbel za gostinske usluge

Zaključne prireditve letošnje hortikulture akcije v Celju, ki tokrat sovpadajo s praznikom občine, dvajsetim julijem, že trkajo na vrata.

Pravzaprav je vse pripravljeno, da bo pomembna hortikultura manifestacija zadel v polno. Ne samo letos, marveč poslej tudi vsa naslednja leta. Skrb za urejeno

okolje ni časovno omejena, zato bo dobila svojo konkretno vsebino tudi vsa prihodnja leta.

Celje je torej po zaslugi H 80 in praznika občine na pragu izredne razgibanosti. Ze od jutri dalje pa vse do 20. julija se bo zlasti v mestu zvrstilo veliko najrazličnejših prireditev. Glavna pozornost bo posvečena cvetlični in vrtnarski razstavi v mestnem parku. To bo republiška razstava.

Organizatorji Hortikulture 80 pričakujejo, da bo Celje zlasti ob koncu prihodnjega tedna, od 18. do vključno 20. julija, obiskalo na tisoče in desetisoče ljudi iz vseh predelov naše domovine. Tudi iz tujine. Pota bodo v glavnem vodila v mestni park. Na razstavo. Zaradi tega so prireditelji razstave dolžni zagotoviti v parku tudi ustrezno gostinsko postrežbo. Toda, tu so naleteli na težave. Čeprav gre za celjsko prireditev, za manifestacijo, ki bo prav gotovo prinesla mestu ob Savinji velik ugled

in priznanje v borbi za urejanje okolja v najširšem pomenu besede, pa celjski gostinci ne kažejo pripravljenosti, da bi poleg stalnega bifeja pod tribuno v mestnem parku uredili še večji gostinski prostor. In tako se je tudi na ponedeljkovi seji članov koordinacijskega odbora za pripravo in izvedbo Hortikulture 80 pojavilo vprašanje, če bo treba domače gostince posebej prositi ali prepričevati, če bi hoteli urediti v parku ustrezen prostor in tam prodajati številnim gostom najnujnejše pijače, hrano. Toda, člani odbora so menili drugače - ne bomo prosili niti prepričevali, marveč zahtevali, da to nalogo sprejme kolektiv domačega gostinskega podjetja. To je njegova dolžnost. Tudi ali zlasti dolžnost kot celjskega kolektiva!

Kaj naj zapišemo še drugega, kot to, da imajo prav. Zaradi H 80, zaradi praznika celjske občine, zaradi Celja! Morda tudi zaradi možnosti, da povečajo svoj dohodek?

M. BOŽIČ

V DOBRNI POLNO GOSTOV

V zdravilišču je ta čas več kot 400 gostov. Sodeč po rezervacijah, bo tako do konca avgusta. Seveda pa to ne pomeni, da tu in tam ni mogoče dobiti prostega ležišča. Toda, na vsak način so rezervacije več kot priporočljive.

Po prvih podatkih so imeli v šestih mesecih letos več gostov, kot v istem času lani. Prednosti novega hotela se torej že kažejo. Pa tudi sicer se pozna nov utrip, nova pridobitev, pomembna tako za kraj kot za zdraviliški kolektiv. Zasedeni pa so tudi ostali objekti, hoteli.

V zdravilišču pa tudi sicer iščejo nova pota, oziroma oživljajo že preizkušene korake. To ne velja samo za stalno glasbo za ples in razvedrilo ob koncu tedna v novem hotelu, marveč tudi za druge odločitve. Med pomembnimi so tudi kulinarični dnevi, prav tako ob koncu slehernega tedna. Na njih predstavljajo kuharske posebnosti iz domačih in tujih virov. Na vsak način korak, ki zna privabiti in vzbudi veliko pozornost. Sicer pa za dobro počutje in razvedrilo gostov pripravljajo še druge prireditve, zlasti zabavne in kulturne, razna predavanja in še in še.

M. BOŽIČ

KAVA

SLEPE MIŠI

Igra, ki povzroča nezaupanje

Pomanjkanje tega ali onega na prodajalnih pultih naših trgovin je že kar oguljena tema vsakdanjih pogovorov. Pa nas je v tem tednu kljub temu zaneslo na celjske ulice da povprašamo občane, kaj menijo o pomanjkanju kave v naših trgovinah. Vprašanje pa le ni bilo tako enostavno postavljeno. Kave je menda dovolj. Kar v tonah se bohovi v skladiščih in čaka... Dejstvo, da cena kave na svetovnem tržišču pada, pri nas pa vztrajno narašča, nas je spodbudilo, da smo pobarali Celjane, ki so takole sodili:

IZTOK VRTAČIČ: V sednji Avstriji je kave dovolj. Kar dva neocarinjena kilograma lahko neseš čez mejo in to po ceni 250 dinarjev za kilogram. Mariborčani si s pomanjkanjem ne belijo glav, saj jih kratek skok čez mejo reši vseh »kofetarskih« zadreg. Slišal sem, da je v naših skladiščih kave dovolj, zakaj je ne dajo v trgovine mi pa ni čisto jasno. Daleč od resnice pa najbrž nisem, ko o tem razmišljam.

CILKA PLAZNIK: Kave popijem bolj malo, zato me sedanje pomanjkanje toliko ne prizadene. Veliko bolj me prizadene »suša« s pralnimi praški. Da je kave dovolj, za kupiti je pa ni nikjer, vsekakor ni prav. Če pa jo že dobiš, je njena cena tako visoka, da je že kar astronomska. Ob dejstvu, da je na tujem tržišču cena kave veliko nižja in da celo pada, razmišljam, kdo je kriv, da je temu tako. Potrošniki prav gotovo ne. Vsekakor to ni prav.

JOŽE POLUTNIK: Že dlje časa je pri nas kave čisto premalo, pride pa obdobje ko je sploh ni dobiti. Pomanjkanje kave me sicer toliko ne prizadene, saj je ne pijem veliko. Bolj me moti nepošten odnos do nas, kupcev. Dejstvo, da pri nas kave ni in da njena cena na svetovnem trgu pada, medtem ko se pri nas draži, pa si razlagam kot navadno manipuliranje na račun potrošnika. Takšno obnašanje slabi zaupanje in povzroča negotovost, to pa ni prav.

MILICA ROZMAN: Sramota je, da se kave ne dobi. Ni je v trgovinah, pravijo pa, da se nahaja v skladiščih. Če je to res, ne vem. To najbolj vedo »oni«. Potrošniki bi stanje lahko izboljšali samo na ta način, da bi kavo takrat, ko se dobi, kupovali v zmernejših količinah. Praksa pa je, na žalost, pokazala, da si jo je treba takrat, ko je v trgovinah, nakupiti tudi za čas, ko je ne bo. Za trenutno pomanjkanje pa prav gotovo niso krivi kupci.

SLAVICA RAČEK: Kave ne pijem, sem pa kljub temu slabe volje ko vidim, kako se v trgovini obnašajo do nas, potrošnikov. Slišala sem, da so pred tem pomanjkanjem dali dovolj kave v prodajo in to po višji ceni, kar pa spričo ustalitse cen ni dopustno, zato so prodajo kmalu ustavili. Menda zato, ker čakajo na nove cene. Potrošnik torej za to ni kriv. Če je res, da v tujini cena kave pada, mi je to še bolj nerazumljivo. Kupcem vselej »gor plača«.

Nezadovoljni smo torej vsi: tisti, ki jo pijemo pa smo sedaj ob grenko-sladke užitke, tisti, ki je ne pijejo pa jih obnašanje »onih« prav tako jezi, prodajalci v trgovinah, ki gledajo kisle obraze kupcev v trgovinah in nazadnje tudi »oni«, ki jih naložena kava v skladiščih žuli.

MARJELA AGREŽ

NASTOP VOKALNIH SKUPIN

V počastitev dneva borca so v Vojniku pripravili na sam praznični dan nastop domačih vokalnih skupin. Prireditev je začel in zaključil moški pevski zbor »Franc Prešeren«, vmes pa sta se predstavila še Kvintet ter mešani oktet »Lokvanj«.

Nastop je uspel in program je navdušil poslušalce.

MILENA MARGUČ

60 LET ADOLFA SEDLARJA

Izčrpana od težaškega dela v Ameriki, sta se Sedlarjeva vrnila v domače kraje. Dvema sinovoma se je kmalu pridružil še tretji. V juliju leta 1920 je prijel na svet Adolf Sedlar, ki mu otroška leta niso bila z rožicami posejana.

V Sentrupertu na Dolenskem, kjer so Sedlarjevi bolj životali kot pa spodobno živeli, je bilo vedno premalo hrane za številna lačna usta, in mladi Adolf je moral kmalu za zaslužkom. Daleč naokoli ni bilo industrije, zato so bila priložnostna dela na regulaciji Bistrice za Adolfa in Sedlarjevo družino še kako dobrodošla. Očetova napredna miselnost je bila vzrok, da je bil Adolf kaj kmalu tudi ob ta zaslužek. Oče namreč ni hotel voliti klerikalnega župana, to pa je bilo tudi dovolj, da je bila vsa družina v kraju ožigosana. Poln optimizma je Adolf Sedlar odšel s trehuhom za kruhom. Delo v lisnjem rudniku je bilo težko, plačilo slabo, hrana pa komaj užitna. Sram ga je bilo stopiti očetu pred oči, saj je bila njegova edina obleka umazana in raztrgana, čevlji brez podplatov, v obraz pa je bil blede, suh in zgaran.

To je bil tudi čas, ko je takratna jugoslovanska vlada sramotno kapitulirala in v imenu ljudstva pristopila v trojnemu paktu. Sram ga je bilo takrat, zato se je kmalu odločil stopiti v partizanske vrste. Na skrivne sestanke je kot aktivist s svojimi somišljeniki prinašal orožje za partizane. V začetku leta 1942 je s skupino domačinov krenil iz Mirenske doline v partizane.

Prva enota, v kateri se je bojeval, je bil V. bataljon na Kočevskem. 26. marca istega leta so borci tega bataljona izvedli napad na karabinjersko postojanko v Žužembergu. V tej akciji je bil tudi

prvič ranjen. Iz tega bataljona je bil nato ustanovljen zapadnodolenski odred, v katerem so mu soborci zaupali komando voda. Iz iste enote je bila 4. septembra leta 1942 ustanovljena udarna Gubčeva brigada. V njenih vrstah je preživel nešteto borb, med njimi bitko v Jelenovem žlebu, Dobu itd. Dvakrat je bil ranjen v teh bojih. Še danes se živo spominja težkih bitk ob vznocu Slivnice na Notranjskem ter v Draganiču in Krasčih na Hrvaškem. V Gubčevi brigadi je bil intendant bataljona, nato pa intendant VIII. brigade vse do osvoboditve.

Tudi v svobodi ni slegel uniforme. Ostal je aktivni oficir v JLA vse do leta 1955, ko se je kot intendant celjskega garnizona upokojil. Tudi po odhodu iz JLA Adolf Sedlar ni miroval. Celih sedemnajst let je bil direktor Apnenika v Pečovniku in vzoren družbenopolitični delavec, delegat, član občinskega odbora ZZB NOV, sedaj pa opravlja delo sekretarja osnovne organizacije ZK v krajevni skupnosti, kjer živi.

MARJELA AGREŽ

STRMEC PRI VOJNIKU

KONČNO DOM

Domači gasilci za praznik

V krajevni skupnosti Strmec pri Vojniku praznujejo četrti julij tudi kot svoj krajevni praznik v spomin na uspešen napad borcev Tomšičeve brigade ta dan 1944. leta na kraj. Od tedaj naprej pa vse do osvoboditve v Strmci ni bilo več stalne nemške posadke.

V počastitev praznika so pripravili več prireditev. Najprej so na sprejem in srečanje povabili vse nad sedemdeset let stare krajanje. Vabilu se jih je odzvalo kar sto dvajset. Najstarejšima, zakoncema Tereziji (94 let) in Ivanu Rošar (91 let) iz Trnovelj pri Strmci, so izročili posebno priznanje.

Na sam praznični dan pa so izvedli še vajo enot civilne zaščite in članov vseh treh gasilskih društev v krajevni skupnosti.

Po uspeli vaji je predsednik gasilskega društva Strmec, Slavko Jezernik, podelil najzaslužnejšim članom posebna odličja, najstarejši član Ivan Jezernik pa izročil namenu preurejene gasilske prostore.

Za ta delovni uspeh so morali rešiti veliko problemov. Predvsem pa je šlo za dogovore s kmetijsko zadrugo, da bi dobili prostore v stari hmeljski sušilnici. Ob sodelovanju in pomoči krajevnih skupnosti in krajevnih družbenopolitičnih organizacij so le dobili dovoljenje, da si v sušilnici uredijo svoj dom. Doslej so imeli tu le premajhno sobico. Če bi bilo pri kmetijski zadrugi več razumevanja že prej, bi bil dom že zdavnaj urejen, prav tako tudi prostori za kulturno udejstvovanje krajanov. Gasilski prostori so torej prva stopnica v razvoju živahnejšega dela organizacij v Strmci.

V novem domu je sejna soba, garaža za orodno vozilo in druga za avtostacion, ki bi jo naj po sklepu SIS za požarno varnost dobili novembra letos.

V društvu je 35 aktivnih članov, ki so za ureditev doma žrtvovali več kot 3000 prostovoljnih delovnih ur. V svojih vrstah imajo pionirje, z delom pa je pričela tudi ženska desetica.

M. BOŽIČ - M. MARGUČ

TURISTIČNI DROBIŽ

NOV CELJSKI PROSPEKT - V izdaji Turističnega društva Celje bo te dni izšel nov velik prospekt Celja, ki bo hvaležno zapolnil vrzel, ki je nastala na tem področju v zadnjem času. Gre za reprezentančno izdajo.

PROGRAM PRIREDITEV V ROGAŠKI SLATINI - Kolektiv našega največjega zdravilišča je izdal program prireditev za mesec do konca leta. Do decembra bo v Rogoški Slatini še osemnajst zanimivih kulturnih in zabavnih prireditev, pri čemer ni upoštevana glasba za ples in razvedrilo.

TURISTIČNA KARTA SLOVENIJE - Turistična zveza Slovenije je za republiško Gospodarsko zbornico izdala in založila dopolnjeno turistično karto Slovenije. Na njeni prvi strani so poudarjene cestne povezave, smučišča, letališča, pristanišča, zdravilišča, narodni parki, podzemeljske jame, arheološka najdišča, spomeniki, gradovi, cerkve, samostani, razvaline in drugi posebej zanimivi objekti. Na drugi strani so podčrtani zanimivi kraji, priporočljive smeri potovanja in znamenitosti spomeniki, muzeji, naravne zanimivosti in kmetije, ki se ukvarjajo s turizmom. Poseben poudarek ima tudi jugoslovanski del evropske pešpoti.

ZREČE - Za hotel Dobrava so potrebne rezervacije. Zapešete lahko v diskoteki, ob petkih in sobotah tudi v veliki restavraciji.

ŠOFERJI IN AVTOMEHANIKI

PRAZNOVANJE V TEKU

V Celju osrednja proslava že 12. julija

13. julij so si slovenski šoferji in avtomehaniki izbrali za svoj stanovski praznik, v spomin na motorizirane enote, ki so pred 37 leti stopile v boj in skupaj s Slandrovo brigado osvojile Žužemberk.

Slovenski vozniki in avtomehaniki se množično pripravljajo na praznovanje. Skoraj v vseh regijskih centrih, kjer je povezanih 65 osnovnih organizacij ZSAM z 18.000 člani, bodo večje proslave s paradami, osnovne organizacije pa pripravljajo številna tekmovanja o poznavanju cestno prometnih predpisov, v spretnosti in tehniki vožnje ter razna športna tekmovanja.

Zveza je v zadnjem času svojega delovanja, od leta 1953, naredila nedvomno velik korak naprej. Kolektivno vodenje, ki ga je začrtal tova-

riš Tito, je pozitivne rezultate prineslo tudi naši organizaciji. Komisije, ki jih je osnovala Zveza, so pozitivno opravile delo ter opravile zaupanje. Člani, predvsem poklicni vozniki, so ponosni na organizacijo, saj je dobila eno svojih največjih bitk, priznanje poklica. Nedvomno pa organizacija, v sodelovanju z Republiškim svetom za vzgojo in preventivo v cestnem prometu, veliko prispeva k boljši cestno prometni varnosti, statistični podatki pa ponazarjajo, da njeni člani dobro poznajo kodeks prometne etike in se zavestno prilagajajo vsem prometnim in zakonskim predpisom iz varnosti cestnega prometa.

Dolgo časa je bilo potrebno, da je komisija preko avto šol ZSAM dokazala, da le

mojstri svojega kova lahko nudijo tisto, kar je za današnje prometne razmere več kot sila pomembno in koristno.

Na proslavah bodo podeljena razna priznanja in odlikovanja zaslužnim članom, vzornim voznikom pa plakete za skrb in pravilen odnos do prometne politike. V Celju bo osrednja proslava v soboto 12. julija na avto poligonu na Ljubečni. Še pred tem bo parada šoferjev in avtomehanicov po mestu, mimo tega pa še posebna povorka celjskih voznikov po mestu. Šoferji in avtomehaniki celjskega združenja šoferjev in avtomehanicov bo kakor vsa leta nazaj tudi tokrat položila venec na grob narodnih herojev na Slandrovem trgu v Celju.

J. KUZMA

SREČANJE

STAREJŠIH OBČANOV V STRMCU

V okviru prireditve krajevnega praznika KS STRMEC – 4. julija – smo minulo soboto organizirali v STRMCU prvo srečanje starejših občanov. Povabili smo vse, ki so starejši od 70 let. Takih je v naši KS kar 170. Starejših od 80 let imamo 34 občanov.

Srečanje smo pripravili v dvorani krajevnih skupnosti v STRMCU. Pred vstopom v dvorano so mladinci vsakemu našemu dragemu gostu pripeli nagelj. Za prijetno razpoloženje so poskrbeli učenci osnovne šole SOCKA in STRMEC, ki so pripravili lep program, ter gledališka skupina PD »TONE TOMŠIČ« iz Strmca, ki se jim je predstavila z veseloigro »VOZEL«. Z navdušenjem so vsi sledili programu.

Po kulturnem programu se je ob skromni pogostitvi razvnel med njimi sproščen in živahen razgovor. Vsi so bili presrečni in obujali so spomine na nekdaj dni. Iz vseh grl je zadonela tudi pesem. Za prijetnejše

vzdušje pa je poskrbel še naš harmonikar Poldek. Tako je kar prehitro potekel čas.

Najstarejša gosta našega srečanja sta bila zakonca Terezija in Ivan ROŠER, doma iz Trnovelj pri Socki. Terezija ima 94 let, njen mož Ivan pa 92. Ob izročitvi skromnega darila smo jima vsi iskreno zaželeli še mnogo vedrih let, saj sta oba kljub visokim letom še prava korenjaka.

Vsi navzoči so si še zaželeli takega srečanja.

Da je prireditev tako uspela, smo dolžni zahvaliti vsem, ki so sprejeli posamezne zadolžitve – tako gasilskima društvoma Socka in Strmec, ki sta poskrbeli za prevoze, KO RK Socka in Strmec, vsem mladincem v KS, svetu za soc. varstvo pri KS, ki je dal pobudo za to srečanje ter KS in ostalim DPO, ki so sprejele sklep, da se to srečanje izvede.

KATICA PEŠAK

VOJNIK

STO PLODNIH LET

Častitljiv jubilej domačih gasilcev

V minulih dneh in z zaključno prireditvijo v nedeljo, 6. t. m., so v Vojniku lepo počastili 100-letnico domačega gasilskega društva in 25-letnico Zavoda za požarno, tehnično in reševalno službo v Celju. Vse to so povezali s praznovanjem krajevnega praznika.

S prireditvami so pričeli športniki. V malem nogometu je med devetimi ekipami zmagalo Frankolovo pred Zagradom in Vojnikom, na proslavi, v kulturnem domu, v soboto popoldne, so navdušili člani folklorne skupine iz Šentjurja pod vodstvom Draga Jančiča in prav tako učenci domače osnovne

šole z recitalom »Lepo je v naši domovini biti mlad.« Zaigrala je tudi godba iz Malih dol, sicer pa so na proslavi podelili tudi priznanja za dolgoletno članstvo ter spominska priznanja.

Na slavnostni seji gasilskega društva, ki je bila v nedeljo dopoldne, je o nastanku in delu vojniških gasilcev spregovoril predsednik Jurij Bojanovič, Miro Klančnik pa je opozoril na pomen krajevnega praznika. Tudi zdaj so podelili nekatera priznanja. Tudi zdaj so podelili nekatera priznanja. Tako sta za 60-letno delo v gasilskem društvu priznanje dobila Bogomir Špindler in Franc Svaj-

V ZREČAH ŽIVAHEN VIKEND

28. in 29. junija je bilo v Zrečah precej živahno. Sobotni večer je pritegnil v prenovljeno dvorano kulturnega doma toliko obiskovalcev, da so ponovno zažvela tudi stojišča. Tako se je spet pokazalo, da bo v tem, kulturno izredno razgibanem kraju, nujno potrebno zgraditi večjo dvorano. In kaj je Zrečane tokrat pritegnilo? Ljubljanski radio je ob pomoči domačinov pripravil pestro skoraj dveurno javno radijsko oddajo »Koncert iz naših krajev«. Izvajalcem, ki so jih radiji pripeljali s sabo, sta se pridružila še moški pevski zbor »Svoboda« Zreče, ki ga je tokrat vodila Darinka Ivacič in ansambel »Comet«. Domačini so v govornem delu oddaje predstavili Zreče nekoč in danes ter delovni organizatorji UNIOR in COMET. Probleme, o katerih se javno ne razpravlja, pa je v dialektu »obdelal« Jernej.

Nedeljsko popoldne je bilo v znamenju tretje šoferske tombole, ki jo je tudi letos pripravilo združenje šoferjev in avtomehanicov iz Slovenskih Konjic. Šoferski tomboli iz preteklih dveh let sta omogočili ureditev poslovnih prostorov društva in nabavo opreme v takem obsegu, da imajo konjiški šoferji v občini najboljše opremljeno avtošolo.

Zrečani pa pravijo, da je pri vsej stvari najbolj veselo to, da je glavni dobitnik – prikupna »stoenka« – ostal doma. Srečni dobitnik je bil namreč Ivan Fijavž, zaposlen v zreškem Cometu.

ZDRAVKO IVAČIČ

VITANJE

ZDRAVNIKA ŠE N

Kaj pravijo krajanji?

O tem, da Vitanje nima svojega zdravnika čivkajo že vrabci na strehah. O problemu se pogovarjajo povsod. Stanje pa se ni premaknilo že trideset let, odkar je šel iz Vitanja zadnji stalni zdravnik. Že dolga leta se zdravniki vozijo iz Slov. Konjic. Tako lahko krajan išče zdravniško pomoč samo trikrat na teden, sedaj, ko je sezona dopustov dvakrat.

O perečem problemu smo povprašali Vitanjčane:

Janko Petaci, kovinostrugar, Vitanje: Že 30 let si v Vitanju prizadevam, da bi imeli stalnega zdravnika. Vse skupaj pa ostaja le pri lepih besedah, da zdravnik bo. Čudim se, da ima družba tako malo razumevanja za ta problem. Vitanje ima tri delovne organizacije, šolo, skratka, že zaradi števila prebivalcev bi morali imeti zdravnika. Dokler se zdravstvena skupnost ne bo resnično zainteresirala bomo še vedno iskali zdravniško pomoč v drugih krajih.

Tajnik Krajevne skupnosti Vitanje, Dominik Šibanc: Situacija bo rešena, ko bo konec sezone turistov. V začetku septembra se bo zdravnik vozil iz Slov. Konjic. Mislim, da se težave zvezi z zdravnikom niso rešile tako dolgo samo zato, ker zdravniku ni bilo zagotovljeno stanovanje. Sedaj bomo začeli graditi nov stanovanjski blok, v katerem bo stanovanje tudi za zdravnika.

Franciška Petre, gospodinja Vitanje: Ne vem koliko se bo problem rešil s tem, da nas sprašujete. Verjetno se sploh ne bo, ker se o tem, da bo Vitanje imelo svojega zdravnika, govori že leta in leta. Nobene zahteve in prošnje krajanov do sedaj še niso nič zalegle. Vse je ostajalo samo pri besedah in nič drugega. Ker nimamo svojega zdravnika, smo prepuščeni drugim zdravnikom, ki imajo že tako dosti dela s svojimi pacienti.

Kondrad Kajtna, upokojenec, Vitanje: Težave so se začele, ko je odšel iz Vitanja stalni zdravnik. Od takrat za zdravnika tudi nikoli ni stanovanja. V Vitanju dela vsak zdravnik le toliko časa, dokler ne dobi boljšega mesta. Mislim pa, da smo Vitanjčani do zdravnika preveč zahtevni. Od zdravnika se ne malokrat zahtevajo čudeži. Ljudje pričakujejo, da jim bo zdravnik serviral zdravje na krožniku. Zdravnik je prav tako človek in morali bi imeti do njega pravilen odnos.

Lidija Majhenič, uslužbenka, Vitanje: Problem, da v Vitanju ni zdravnika, najbolj tare nas, ki smo dopoldan v službah. Zdravnik dela samo dopoldan in tako smo prisiljeni hoditi k zdravniku med delovnim časom. Vse druge krajevne skupnosti imajo svojega zdravnika, le Vitanju ga nimamo. Za vzroke, razen stanovanjskega, ne vem, vem pa to, da bi morali biti čimprej stalen zdravnik.

Tako, slišali smo nekaj izjav krajanov Vitanja. Grenke so in obtožujoče. Obljubam zdravstvene skupnosti Slov. Konjice, da bo zdravnik po koncu sezone dopustov, ne verjamem, mejo preveč.

M. M.

POŠTA SPET OB SOBOTAH

Nemalo slabe volje je Kozjanom in okoličanom povzročila pošta z določitvijo, da ne bo več odprta ob sobotah. Ta ukrep je krajevna skupnost že enkrat zavrnila, potem pa so v prvih dneh junija to kar brez predhodnega obvestila tudi storili. To naj bi bil stabilizacijski ukrep – za pošto seveda – škoda, ki je nastala zaradi tega drugim, pa je bila večja kot prihranek na pošti. V zadnjem času pa so se dogovorili in našli skupni jezik, tako da bo v Kozjem pošta ob sobotah ponovno odprta. Tako bodo lahko delavci, zaposleni v Kozjem, ki čez teden dopoldne ne morejo na pošto (čas malice pa je enak za vse!) ob sobotah opravili svoje zadeve, da o trgovinah in oddajanju izkupička ne govorimo.

Je pa to tudi dokaz, da se pri stabilizacijskih prizadevanjih da mnogo narediti z dobro voljo in prožnostjo.

POTAPLJAČI V CELJU

V soboto in nedeljo (12. in 13. julija) bo na celjskem bazenu državno prvenstvo v hitrostnem potapljanju in plavanju s plavutmi. V soboto se bo tekmovanje začelo ob 18. uri, v nedeljo pa ob 8. in končalo ob 13. uri. Organizator je Klub za podvodne dejavnosti pri LT EMO Celje, pokrovitelji pa DO EMO. TV

VELIČASTEN TABOR PLANINCEV
ŽELEZNIČARJEV V CELJU

XX. jubilejni tabor planincev železničarjev iz vse države, ki je bil polne 3 dni v Celju v športno-rekreacijskem centru na Gričku, je izvenel v mogočno manifestacijo planinstva, bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Tabora se je udeležilo nad 1300 planincev vseh starostnih kategorij, ki so v dneh bivanja pri nas spoznali Celje in širšo okolico. Vsečina tabora je bila razgibana in bogata. V otvoritveni svečanosti so planincem železničarjem izrekli dobrodošlico Jože Rajtmajer, direktor ŽTO Celje, Tomaž Banovec, predsednik PZS, Adi Vidmajer, predsednik MDO planincev celjske regije in Jože Ratej, predsednik organizacijskega odbora XX. planinskega tabora. Ob tabornem ognju, ki je gorel polnih 8 ur, so bila sklenjena nova znanstva planincev iz vseh republik, ob vizah ansambla Vikija Ašiča pa je prišla do izraza tudi planinska sprostost ob življenju v naravi.

Tekmovanja v planinskem mnogoboju, ki streže pridobivanju potrebnega znanja v planinskih veščinah, orientiranju v naravi, športnim aktivnostim in utrjevanju našega koncepta SLO, so pritegnila nad 650 udeležencev tabora. Med seboj so se spoprijeli v orientacijskem pohodu, postavljanju in podiranju šo-

torov, vlečenju vrvi, streljanju, skoku v daljino z mesta, metanju kamna z ramena, skakanju v vrečah in razbijanju loncev. Vsekipni zmagovalci so bili ekipa iz šida pred Novim Sadom in Skopjem, četrta pa je bila Ljubljana. Največji interes udeležencev tabora pa je bil za planinske izlete, in pohode v alpski svet, sredogorje in Kumrovec.

Tega dne so bili aktivni vsi udeleženci planinskega tabora. Kar 10 avtobusov z nad 500 izletniki se je podalo v Logarsko dolino, na Okrešelj in Raduho, ostalih 500 se je odločilo za obisk zgodovinskih krajev na Kozjanskem in Kumrovca, drugi pa za bližnje izlete čez Hudičen graben na Celjsko kočo in Sveti no. Iz izletov in pohodov so se vrnili planinci z najlepšimi vtisi. Morda le nekaj besed s težkega izleta na Raduho in Grohat s sestopom v Rogovilec. Edgar Mešanović, 30 letni član PD Železničar iz Sarajeva, sicer vodja 40 članske planinske grupe iz BiH, je med drugim dejal: »Vse udeležence planinskega izleta na Raduho, po številu nad 120, nas je prevzela lepota tega razgibanega alpskega sveta. Ves dan smo hodili pod vodstvom vaših skrbnih planinskih in alpinističnih vodičev, vmes tudi po »zračnih« poteh. Večje število mladih je

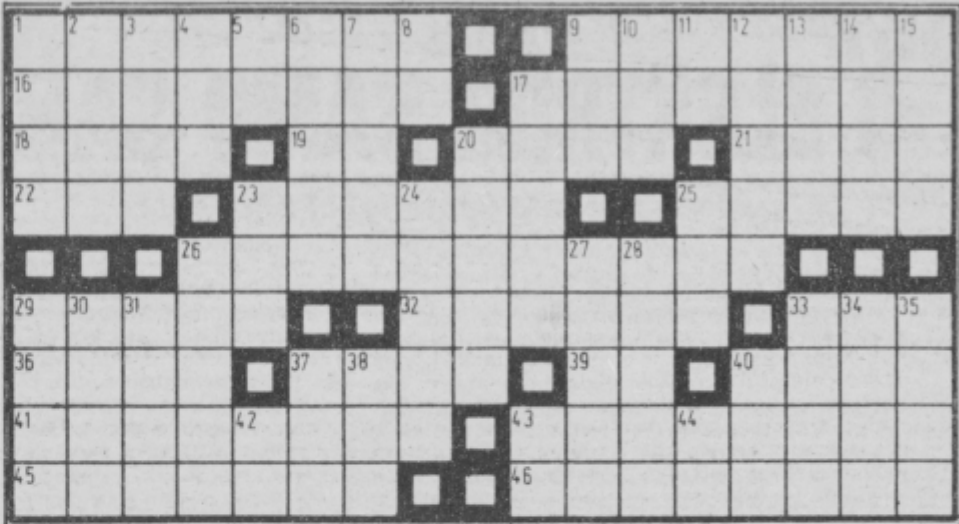
bilo prvič na vrhu nad 2000 m!«

Tudi zadnji dan bivanja v taboru je bil razgiban, ko je predsednik PD Železnica v Celju Tone Florjanič razglasil rezultate tekmovalnega dela programa, podelil diplome in pokale. Posebej velja pohvaliti najstarejšega udeleženca tabora 82-letnega Hinka Vislana iz Zagreba, najmlajšo 3 letno Duško Kolarjevo iz Vršca in Šepila Ivana-četa iz Zagreba, ki se je udeležil doslej 20-taborov! Po kratkem kulturnem programu, kjer je sodeloval pevski zbor Ivan Cankar pod vodstvom dirigenta prof. Lebiča, so zaključili XX. planinski tabor železničarjev, ki je potekal v znamenju zgodovinskih obletnic in jubilejev - 60-letnice stavke železničarjev na Zaloški cesti, 35-letnice osvoboditve, 30-letnice delavskega samoupravljanja in 20-letnice taborov planincev železničarjev. Misli vseh udeležencev so sedaj že pri snidenju na XXI. taboru, ki bo l. 1981 na Kosovem polju pod Šar planino.

Celjanom veljajo vse čestitke za vzorno organizacijo te najbolj množične manifestacije planinstva pri nas, saj je celotna prireditev imela tudi svoje močno politično obelježje pri utrjevanju bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Se posebej bi pohvalili delo celotnega koordinacijskega odbora, kjer so imeli na plečih glavno delo Florjanič Tone, Jože Ratej, Milan Gombač, Ivo Tomazič, Alojz Melave, Vlado Planinšek in še vrsta drugih, ki so žrtvovali dneve in dneve, da so 1300 planincem železničarjem iz vse države pripravili tako prijetno bivanje pri nas.

K. JUG

ZA VAŠ KRATEK ČAS

Vodoravno: 1. gozd nato pogorje na jugozahodni strani Gorjancov, znano po NOB, 9. gorovje, ki v obliki loka obkroža Panonsko nižino, 16. mesto v severozahodni Nigeriji, 17. napredovanje, progres, 18. visoka vzpetina na zemeljskem površju, 19. kemijski simbol za berilij, 20. klimakterij, 21. sestanek, 22. vzdevek Goethejeve matere, 23. angl. igralec in dramatik (Harold »Vrni-tev«), 25. plačilno sredstvo, 26. religiozni in filozofski nauk, ki istoveti boga z naravo (panteizem), 29. kraška planota Dinarskega gorstva v Bosni, po njej se imenuje pohod 1. proletarske brigade

januarja 1942 v mrazu in snežnih viharjih, 32. ameriški astronaut, drugi človek na Luni (Edwin), 33. frčanje, 36. alžirsko pristanišče, 37. šivanka, 39. Iljušin, 40. žila dovodnica, 41. belgijsko mesto, kjer je Napoleon doživel poraz, 43. žival iz razreda členonožcev, 45. Zevsova rednica iz starogrške mitologije, 46. brezvladje.

Navpično: 1. pripomoček za žaganje, 2. hud zločin, umor, 3. izmera, 4. kača velikanka, 5. Edvard Kardelj, 6. drag, rdeče obarvan kamen, 8. grško glavno mesto, 8. avtomobilska oznaka Karlovca, 9. tatarski poglavar, 10. avstrijska poročevalna agencija, 11. enaka soglasnika, 12. leposlovno delo, v verzih, 13. jemensko pristaniško mesto, 14. oblika ženskega imena,

15. mitološki letalec, 17. zmeda, neurejenost, 20. pripomoček za pometanje tal, 23. bog pastirjev v grški mitologiji, 24. klada za sekanje drv, 25. tuje moško ime, 26. opažna plošča, 27. indonezijsko ime za Novo Gvinejo, 28. reka, ki teče skozi istoimensko dolino na avstrijskem Koroskem, 29. država v ZDA z glavnim mestom Des Moines, 30. majhna utežna enota, 31. del imena nemške vojunke med 1. svetovno vojno (Hari), 33. italijanski pisatelj in slikar (Carlo), 34. trojanski junak, 35. šapa, 37. del imena znamenite okolice Pariza (... de France), 38. nekdanja portugalska posest v Indiji, tudi Gova, 40. eden od čutov, 42. konec polotoka, 43. Peter Ambrož, 44. avtomobilska oznaka Kranja.

REŠITEV KRIŽANKE, OBJAVLJENE V PREJŠNJI ŠT. NOVEGA TEDNIKA

Vodoravno: POKLJUKA, ZVERINA, ETRUŠCAN, TEO-DOLIT, SKOK, IL, FEVD, VINO, TAM, ELIKON, AKRON, PROFESORICA, OMELO, KIRUNA, INA, TATI, ABEL, ND, TRAMINEC, ADIABATA, ASTATIJ, PAJČOLAN.

TRGOVSKA
DELOVNA
ORGANIZACIJA **TEKO** p.o.
63000 CELJE, GUBČEVA 2

VELEBLAGOVNICA »T«
Prodaja majic z napisom MEP 80
in značk MEP

ALMA M. KARLIN
**SAMOTNO
POTOVANJE**
15

Ljudje, ki so prišli s hribov in se jim je zdelo, da je njihov slamniki brez traku preveč »živ«, so potopili slamniki v potok si v njem oplaknili lase ali kite in si ga znova posadili na glavo. Samo izredno suh zrak je preprečeval, da tu ni žela kuga; zrak je bil tako suh, da so se v sobi posušili kosi perila že v dveh do treh urah, da so ustnice razpokale in so roke in koža postale hrapave in trde; zaradi močne naelektrjenosti zraka so lasje pri vsakem gibu prasketali. Razen potoka ni bilo nikogar, ki bi čistil Arequipo. Mrhovino so odlagali pred mestom, kjer so jo pospravili jastrebi, in vsak večer ob desetih so odpadke, krpe, papir itd. zmetali na cesto. Pridrveli so psi brez gospodarjev in požrli vse - tudi neprebavljive stvari. Kako noč, ko je bila zaloga premajhna, so večji psi popadli manjše in tedaj se je po ulicah razlegalo grozljivo tuljenje, ki sta ga izzvala strah in bolečina. Od časa do časa so brezdomne pse zastupili in potem si se več dni zapovrstjo spotikal ob njihova trupla.

Ceprav sem morala nenehoma premagovati razne ovire in sem neprestano v strahu hodila po svojih opravkih, sem se le marsičesa naučila. Tako npr. kapucinčke so v Peruju uporabljali kot zdravilo za revmo; cvete, liste in stebila so položili na ogenj in jih potem vtirali v ude. Rumene peščenke so baje vzpodbujale ženske prsi, da so dajale več mleka, z milnato zelj - majhni grmčiči z drobno narezanimi listi - so prali obleke, paradižniki so imeli obliko sliv in so rastle na vejah srednje velikega drevesa, senčnice so, kot včasih pri nas buče, krasiли granadilli ali ogromni sadeži pasijonk. Seznanila sem se z indijanskimi figami in jih jedla, na koruznih poljih pa sem videla rdečo cvetlico, ki je tu pravijo »služabnica brez gospodarja«. Zelene krompir-

jeve gomolje so ovce zrlle, otroci pa so jih uporabljali za igro. Ko kuruza dozori, žvečijo Peruanci njena stebila tako kot sladkorni trst.

Proti večeru sem po ulici Avenida Libertad hodila mimo goyaneške bolnišnice proti Mistiju. Hrib je govoril z mano, kakor zelo moder in preudaren oče govori svojemu majhnemu in neumnemu otroku. Vselej je bil edini, ki mi je govoril o večnosti in čistosti in zato sem ga ljubila kot bi bil živo bitje.

NAPAD INDIJANCEV

Komaj tri tedne sem živela v Arequipu pa se mi je že zdelo, da živim tu tri leta. Prijazna družina iz La Pachete me je povabila, naj prebijem pri njih nedeljo, in napotila sem se k njim z veseljem, ki ga ni mogoče popisati.

Sonce je v zlatih valovih padalo na sneg Mistiju. Čilske vrbe z okroglimi, gladkimi listi, ki so se v soncu bleščali kot ogledalca, so v presledkih obdajale s kamni obkrožena polja; v menjavah svetlobe so bili hribi zdaj zelenkasti, zdaj vijoličasto črni; v daljavi sem za Tingom videla Corapuno (cora = zlato, puna = led); ob kamniti poti so na krožnikom podobnih, kot kajete bodičastih listih visele indijanske fige; mimo mene je tekel osel s posodo za mleko in z dvema okroglimi, ob straneh obešenima košarama za zelenjavo; nad rjavo, peščeno planjavo, ki so jo obkrožali hribi, se je bočilo bleščeče modro nebo. V daljavi je stalo srebrno hriba belo poslopje - kopališče; pod njim pa še ena - bolnišnica za kužne bolnike.

Prehodila sem že približno tri četrt poti, ko sta me prehitela dva mlada moška. Rekla sta mi, da ljubita vse tujke, mi zastavila tisoč vprašanj in postala tako nadležna, da sem jima kmalu - ker ne bi bila rada izzvala nasilnosti - odgovarjala samo še z da in ne, nazadnje pa jima sploh nisem več odgovarjala. Ko ju je neka ženska po naključju ogovorila, sem izrabila priložnost in začela naglo korakati, kadar pa dobro zastavim korak, me zlepa kdo ne dohiti.

Pokosili smo in potem sedeli in klepetali v dvoriščni sobi, ki sta v njej spali hčerki, ko smo nenadoma zaslišali zunaj nenavaden hrup. Gospod P. je šel ven, da bi pogledal, kaj se dogaja. Kmalu je za njim odšla njegova žena, za njo pa še njuna hči; vrnili so se zmeheni samo zato, da so lahko spet izginili, ko pa sem vznemirjena vprašala, kaj to pomeni, so mi jecljaje povedali, da se je pred hišo zbralo nekaj cholosov (indijancev), ki zahtevajo, da pridem ven. Dva moška sta jima bila povedala, da sem baje preoblečen čilski ali bolivijski ovaduh (razpokoženje do obeh držav je bilo takrat precej sovražno), kajti že moji lasje dokazujejo, da bi me slekli in pogledali...

Kaj na svetu bi lahko storila, kaj bi mogla storiti? Na obrambo ni bilo mogoče misliti. Na slamo krito streho so

že začeli padati kamni. Ubogi ljudje, zaradi mene ne smejo priti ob življenje in premoženje. Toda kaj storiti?

Ozrla sem se, da bi našla kak nož. Samomor je bil edina pot, ki mi je preostala.

Mati in hčeri so vile roke, mož pa je znova odšel k vratom, da bi se skozi leseno steno pogajal. Segla sem po krušnem nožu... Nisem jokala. Mirno sem stala poleg mize in naporno mislila.

Nenadoma peketanje konjskih kopit, glasovi.

Gostitelj je pritekel v sobo. Policijski inšpektor se je vračal s svoje fince, s svojega kmečkega posestva. Šest mož ga je spremljalo. Pogledal je moj potni list, govoril z mano, šel ven in pomiril ljudi. Renče in nejevoljno, kot psi so se umaknili pred višjo silo. Gostitelji so me obdarili s sadjem, cvetlicami in slaščicami in vsa družina me je pospremila do La pachete. Policijski inšpektor in njegovo moštvo so mi varovali umik. Svetovali so mi, naj se nikamor ne podajam sama in naj ne hodim več v La pacheto. Tako se je končalo prijateljstvo z edinimi dobrimi ljudmi, ki sem jih bila spoznala v Peruju.

Tokrat je zapustila dogodivščina v meni globok vtis. Polotila se me je brezupnost. Začela sem se bati, da, ali nikoli več ne bom zapustila Peruja, ali pa ga bom prav gotovo zapustila drugačna, kot pa sem pripotovala vanj. Da bi pri priči odšla, nato sploh ni bilo mogoče misliti, kajti imela sem komaj toliko denarja, da bi se lahko odpeljala do Cusca ali do La Paza v Boliviji, ljudje pa tam gotovo niso bili boljši kot tu, možnosti za zaslužek pa bi bile verjetno tam še slabše. Morala sem preprosto zdržati. Kdor je skočil v reko, mora priplavati na breg, ali pa utoniti.

PREPLAH SREDI NOČI

Dnevi so počasi minevali, toda minevali so. Veliko sem izvedela o perujskem vražarstvu, veliko slišala o čarovnicah in začaranjih, in prav dobro sem razumela, da ljudje, ki žive v taki okolici in z mističnim srcem pod katedralo, vse verjamejo. Nad vrati starih cerkva sem videla poleg križa inkovskega boga - sonce in mesec, in indijanci so se gotovo še izpovedovali ob bregovih Re na odprtem polju. Vsekar pa so si, kadar so na kaki višini po naključju lahko pozdravili sonce, izpulili trepalnico, in vselej so pobožno pljunili kokine liste na huaco, to je na nenavadno oblikovan kamen, ki je postal malik. Če so le mogli, so duhovniku prikriili smrt enega od dvojčkov in njegovo truplo potem doma spravili v glinasti vrč, da bi postal malik, ki prinaša srečo.

ZAVETJE POD SLAMNATO STREHO

O ELEKTRIKI SAMO SANJARIJO

Če bi imeli vsaj še eno posteljo, bi bilo lepše

Našli smo jo, s slamo krito bajtico, med zreliimi julijskimi travami, ki so se bleščale v jutru. Dežne kaplje so se kot solze utrinjale z njih, ko je bilo treba zagaziti mednje, kajti kakšne steze ali poti ni bilo videti. Le kdo prebiva pod to slamnato streho? Morda pa so vrata zapahnjena in so se, kakor iz marsikaterega kozjanskega griča, ljudje že davno odpovedali zemlji in si zdaj v tovarni iščejo debelejši kos kruha. Potem smo prišli še bliže in v tišini, ki je obdajala hišico na Bobovem, so se pred lesenim podaljškom hiše igrale tri mlade mucke. Torej tu vendarle nekdo biva! In stara, najmanj 200 let stara vhodna vrata so zaškripala, med njimi pa smo uzrli nasmejano

Marijo Rihtar, ki nas je sprejela gostoljubno in prisrčno, kakor znajo le ljudje tu gori. »V hišo,« je rekla, »vas ne morem povabiti. Za vse v naši kuhinji ni ne prostora, ne stolov. V izbo, ki je sicer tudi naša spalnica, vas tudi ne morem povabiti. V njej že pet let bolega moja mama.« Nič zato, saj je bilo zunaj še bolj prijetno in Marija je prijetna sogovornica.

SKRB ZA MAMO

»Tako, vidite, živimo pri nas. Pod to slamnato streho, ki pozimi pušča in med temi zidovi, ki v dolgih zimskih nočeh prepustijo v izbo preveč mraza. Elektrike nimamo, si še

pomagamo po starem. S petrolejem, pa s svečami, v štedilnik moramo neprestano nalagati drva. Nekako se je treba znajti. Še sreča, da imamo vodo v hiši. Tega sem pa res vesela. Brez tekoče vode bi pa tudi jaz obupala.« Kako skromna ugotovitev. Marijina mama Monika je namreč že pet let zaradi kapi priklenjena na posteljo in Marija jo že ves čas, kljub temu da se ji o kakšnem pralnem stroju še sanja ne, skrbno neguje in tudi po večkrat na dan preoblači. »Pranja,« pravi, »mi ne zmanjka od jutra od večera. Včasih pa res ne vem, kje se me glava drži. Tudi sama nisem več najbolj zdrava. Zdaj jih imam že 55 in ne čutim se več tako trdno kot pred leti.« Pa se

zna Marija kljub vsemu tako prisrčno in naglas nasmejati, da človek skoraj ne bi verjel, da je tako polna vedrine in trdne volje v življenje.

DA BI IMELI VSAK SVOJO POSTELJO!

Tudi njen mož Viktor, zdaj mu je že 72 let, se še zna pošaliti in nasmejati, čeprav je težak bolnik in zato upokojen. Sedem operacij na nogi je preživel, veliko je bolehal, hodil okrog zdravnikov, pa ni vse skupaj nič pomagalo. Zdaj dobiva od Ingrada, kjer je bil zaposlen, majhno pokojnino, komaj 3500 din mu prinese pismo. »Živi se,« pravi. »Moramo živeti. Nekako gre. Nekaj malega, 1400 din, dobivamo tudi za mamo, za oskrbnino.« Pri tem Marija žalostno pristavi, da je še do nedavnega prejela za mamo 1600 din, pa so ji znižali na 1400. Ne zdi se ji prav, saj z vso ljubeznijo skrbi za mamo, ji kuha, pere in se skupaj z njo veseli, če ji lahko kupi kakšen priboljšek. V dom je ne bodo dali in tudi mama Monika si vroče želi, da bi ostala doma, pa naj bo sobica, v kateri ponoči spijo vsi skupaj, še tako majhna. Marija pravi, da bo še naprej skrbela za bolno mamo, le to si želi, da bi zanjo imela več perila in posteljnine, saj je zlasti pozimi hudo, ko ne more vse sproti posušiti. In posteljo si želi Marija. Posteljo, ki bi jo postavili v tretji kot majhne čumate. Potem bi lahko z Viktorjem spala vsak na svoji postelji. Morda pa se bodo te skromne želje Rihtarjevimi uresničile in bo kakšen popotnik v hišico, ki nosi hišno številko Bobovo 30 pri Šmarju, prinesel kar je njemu odveč,

Marija in Viktor pa sta kljub vsemu zadovoljna z življenjem tu gori, čeprav sta še do nedavnega upala, da se bo za njiju in za bolno mamo le našlo kaj bolj primerne.

Marijini družini pa bi prišlo prav.

PRISILNO DELO IN STARI PISKER

»Največ veselja v hišo mi prinaša tranzistor,« je nenadoma kar sama od sebe spremenila temo pogovora Rihtarjeva Marija. Tudi Radio Celje rada poslušam, Novi tednik pa imam naročen že 23 let. Vse preberem. Do naslednjega tedna, ko mi pismo do cestnega obronka spet prinese časopis, imam vselej kaj zanimivega v njem. Potem pa začnem znova. Največ časa pa zdaj poleti preživim na njivah. Tole hišico, vidite, imam v najemu in ta kos zemlje tudi. Pa vse skupaj odslužim z delom na polju. Tako je še najbolje.«

Pogovor se je nato zasukal na vojna leta, ki tudi, takrat šele 15-letni Mariji, niso prizanašala. Nekaj časa je bila na prisilnem delu na Tirolskem, potem pa je doma pomagala partizanom, dokler je niso zaprli v mariborsko jetnišnico in tudi v Stari pisker. Nekdo jo je bil namreč ovadil, da pomaga partizanom. Pa smo

jo ob vsem tem vprašali, če organizacija ZZB NOV v njeni občini ve, da je Marija pomagala partizanom. »Nič,« je rekla. »Se nikoli nisem bila tam in tudi kje drugje ne, čeprav imam zaradi bombardiranja, ki sem ga doživela v Mariboru, močno prizadet sluh.«

In potem sta Marija in Viktor jela pripovedovati, da sta tudi za stanovanje pred leti hodila po uradih in pisala prošnje in da vse skupaj ni nič zaleglo. Potem sta obupala in se sprijaznila s slamnato streho nad glavo. »Ko bi vsaj elektriko imeli. Tako pa, kje naj staknem 2 milijona za priključek... Umrli ne bomo zaradi tega. Lepše pa nam bi bilo, če bi tudi mi ne živeli tako skromno.«

Marijine želje so res skromne in tako zelo življenjske, da je človeku kar hudo, da ji ne more pri prici pomagati. Želi si svojo posteljo, nekaj več posteljnine, perila in oblek za mamo in to, da bi ji četrtič le uspelo biti med srečnimi izžrebankami za naš izlet kmečkih žena na morje. O elektriki tako samo sanjari...

MATEJA PODJED

Rihtarjeva Marija in njen mož Viktor bivata v idilično lepi hišici, kriti s slamo in obdano s travo in cvetjem. A kaj, ko so zime v njej mrzle in dež vse prerad najde špranje skozi streho in trhlo zidovje.

PROMETNE NESREČE

SMRTO PONESREČIL PEŠAKINJO IN POBEGNIL

Na lokalni cesti med Gomilskim in Zaklom je v levem ovinku zaradi prehitre vožnje zaneslo povsem v desno voznika osebnega avtomobila DANILA VRHOVNIKA, 28, iz Prebolde, ki je tu zbil pešakinjo IVANO DREV, 71, iz Zakla. Drevovo je odbilo 13 metrov naprej na travnik in na kraju nesreče je umrla. Voznik Vrhovnik ni ustavil, niti poškodovanki ni pomagal, naslednji dan pa je preiskovalnemu sodniku dejanje priznal.

PRETESNO PREHITEVANJE

V Čepļah pri Vranskem je voznik osebnega avtomobila FRANC LEVAR, 33, iz Čepļah, pretesno prehiteval kolesarja VIKTORJA FIDERŠKA, 43, iz Brod, ki je ob oplazenju padel na pokrov motorja in z glavo razbil vetrobransko steklo. S hudim pretresom možgan so ga odpeljali v celjsko bolnišnico, zaradi suma vinjenosti pa so vozniku Levarku odvzeli kri.

S 100 KM NA URO V OVINEK

V desni nepregledni ovinek v Pilštanju je pripeljal s hitrostjo 100 km/uro z neregistriranim motorjem RAFKO KOŽELJ, 22, iz Planine. Ovinka seveda ni uspel speljati, temveč je zapeljal na travnik ter zadel ob strugo potoka. Voznik se je težje poškodoval, njegov sopotnik pa ima več odrgnin po telesu.

PO SREDINI CESTIŠČA

Iz Zreč proti Konjicam se je peljal s kolesom na pomožni motor 15-letni M. V., na zadnjem sedelu pa je bil Boris Berglez. V desnem ovinku se je na 3 metre širokem cestišču srečeval z osebnim avtomobilom, ki ga je vozil VLADO BOGATIN, iz Škalec in ker je kolesar vozil po sredini cestišča, se je zaletel v prikolico osebnega avtomobila. Naprej je padel sopotnik, nato pa še kolesar in oba sta se poškodovala.

VOŽNJA PO LEVI

Približno 250 m od križišča v Pristavi je vozil po levi strani cestišča voznik osebnega avtomobila JANKO VRAŽIČ, 25, iz Pristave in tu s sprednjim levim blatnikom zadel pešca JURIIJA HRAJNSKA, 52, iz Pristave.

Pešec je z glavo udaril po strehi avtomobila, nato pa ga je vrglo v obcestni jarek, kjer je obležal hudo poškodovan.

PREHITRO PO MESTU

Iz središča mesta je vozil po Mariborski cesti v Celju voznik osebnega avtomobila italijanske registracije PIETRO VENIŠNIK, 28, iz Celja. V križišču s Kidričevo cesto je zavijal v desno, ker pa je vozil prehitro, ga je zaneslo skrajno levo, kjer je najprej trčil v svetlobni prometni znak, po osmih metrih pa še v drog semaforja in oba podrl. Voznik in sopotnik sta se lažje ranila, škode je za 30.000 dinarjev, ugotovili pa so tudi, da je Venišnik vozil brez dovoljenja, saj mu je bilo zaradi prekrška že odvzeto.

AVTOMOBIL PADEL MED PREVOZOM

Po Celjski cesti v Žalcu je vozil osebni avtomobil s prikolico za prevoz poškodovanih vozil VALTER LONČAR iz Celja. Ker pa je vozil prehitro, ga je začelo zanašati in prikolica se je prevrnila, na cestišče pa je padel avtomobil, ki je bil namenjen v popravilo. Pri nesreči je nastalo škode za 77.000 dinarjev.

ČRNA KRONIKA

Z NOŽEM JE GROZIL

K bifeju na tržnici v Velenju je prišel HASAN KORAJAC, 27, iz Velenja in ker so bila vhodna vrata že zaprta, je nekaj časa razbijal, nato pa na bližnjem parkirišču brez vzroka začel zmerjati občane. Opozarjali so ga, naj jih ne nadleguje, takrat pa je Korajac iz desnega hlačnega žepa izvlekel avtomatski nož in z njim zabodel v trebuh ANTONA BLATNIKA iz Velenja, ki je prišel mimo in ga tudi on miril. Poškodovanega Blatnika so odpeljali v slovenjegraško bolnišnico, Korajac pa se bo moral za dejanje zagovarjati.

HITRA POMOČ GASILCEV

Hitri pomoči prostovoljnih gasilcev iz Mozirja gre zahvala, da se požar, ki je izbruhnil na gospodarskem poslopiju last FRANIŠKE ČOPAR v Lokah pri Mozirju, ni razširil na bližnje objekte. Iz poslopija so uspeli rešiti le živino, tako da je škoda za okoli 500.000 dinarjev. Najverjetneje je bil vzrok v samovžigu na pol suhega sena.

POLZELA NOGAVICE

ULi

CUK IN FABJAN IZIGRANA

Dva odlična celjska judoista Štefan Cuk v lahki in Marjan Fabjan v srednji kategoriji nista uspela! Zlasti Marjan Fabjan je bil v letošnjem ciklusu priprav državne reprezentance izigran in se ni uvrstil v olimpijsko moštvo za Moskvo. Selektor državne reprezentance namreč celjskima tekmovalcema ni dal možnosti, da bi na Balkanskih igrah ali Evropskem prvenstvu lahko dokazala in potrdila svojo formo ter se uvrstila med najboljše. Res da je v Jugoslaviji prav v teh dveh kategorijah močno zastopstvo, toda kljub temu odločitev selektorja ni najboljša.

Pa gremo lepo po vrsti! Marjan Fabjan je bil drugi na državnem prvenstvu, zmagovalac izbirnega tekmovanja za BP, drugi na izbirnih za evropsko prvenstvo in najbolj uspešen tekmovalac v svoji kategoriji na državnem ekipnem prvenstvu. Toda dobil je le eno priložnost za dokaz norme. Ta je bila, ko je sodeloval na velikem mednarodnem turnirju v Tbilisiju med najboljšimi svetovnimi tekmovalci. Tu pa proti številnim tekmovalcem iz Sovjetske zveze ni uspel osvojiti mesta med najboljšo četverko.

Mladi Štefan Cuk je presenečenje letošnje sezone. Bil je najboljši v ekipnem prvenstvu, zmagovalac trofeje Jugoslavije in mednarodnega turnirja v Tuniziji. Ker je prilično mlad je namesto njega odšel v Moskvo Očko iz Slovenske Bistrice.

Trener celjskih tekmovalcev Dušan Tanko: »Oba, Cuk in Fabjan, bosta že še dokazala, da se jim je napravila krivica. Tak je tudi šport. Vsi protesti niso zalegli. V novi sezoni bo potrebno ponovno na blazini pokazati, kdo je najboljši. Zato zaupam tako Marjanu, kot Štefanu.«

J. KUZMA

OZEBLI TRIM PLAVALCI

Okoli 300 plavalcev se je udeležilo trim plavalne akcije v celjskem bazenu. Med njimi je bilo tudi 18 družin in več občanov starejših od petdeset let. Žal je akcija, ki jo bodo ponovili avgusta, tudi ta sicer poletni dan motilo vreme.

VELIK USPEH MODELARJEV EMA

Aero klub Utva v Pančevu je pripravil XXXIV. državno prvenstvo za modele razreda F-1A, kjer so velik uspeh dosegli tekmovalci Celja. Nastopilo je dvajset ekip, AK EMO Celje pa je prepričljivo osvojil prvo mesto 3412 točk pred AK Ljubljana 3010, AK Ptuj 2941 točk itd. Posamezniki: 2. Leskošek 1200 točk (za zmagovalcem je zaostal borih 21 točk), 4. Fartelj, 9. Mastnak, 19. Zarič in 58. Vesenjaj med 65. tekmovalci.

Celjani so bili slabši v kategoriji F-1B, kjer so med dvanajstimi ekipami osvojili deseto mesto, med osemindvajsetimi posamezniki pa sta bila Mastnak štirinajsti in Vesenjaj zadnji.

SINJO ZARIČ

NOGOMET

OB JUBILEJU VIŠJE

Kladivar pričakuje uvrstitev med najboljše

Celjski NK Kladivar letos uradno praznuje 60-letnico nogometa v mestu ob Savinji. Čeravno je uradna letnica bila že lansko leto, so se pri Kladivarju odločili, da bodo praznovali letos jeseni. In prav so storili. Ob jubileju imajo tudi svoj praznik. Po nekaj letih stagnacije in nazadovanja, so v vrstah Kladivarja v zadnjih letih pod vodstvom številnih trenerjev, posebno pa pod vodstvom marljivega in prizadevnega trenerja Borisa Laziča, pripravili mlado in nadarjeno ekipo, ki bo jeseni zaigrala ponovno v enotni republiški nogometni ligi.

Celjani so si to priborili v vzhodni področni ligi, kjer so premočno zmagali pred borbeno, zelo dobro in perspektivno ekipo Elkraja iz Mozirja. Toda ta uspeh še ni

bil garancija za vstop med najboljše. Te dni so namreč bili v Celju predstavniki osrednje nogometne zveze iz Ljubljane predsednik IO konference Miro Samardžija, podpredsednik NZS Jože Snoj in predsednik tekmovalne komisije Franc Češek. Pregledali so delo s selekcijami pri Kladivarju ter s tem dali »zeleno luč« celjskemu nogometnemu kolektivu, da lahko jeseni nastopi med najboljšimi.

Ob tej priložnosti smo tudi zaprosili trenerja NK Kladivar Borisa Laziča, da nam pove nekaj več o načrtih, delu in možnosti celjskih igralcev v novi tekmovalni sredini:

»Z vsemi igralci, s katerimi razpolagamo, smo zlasti spomladaj dosegli lep uspeh. Nihče nas namreč ni v prvenstvu premagal in pri tem

smo pokazali zrelo ter tehnično dobro igro. To je tudi garancija za bodoče delo in uspehe. V novi sredini, to je enotni republiški ligi, pričakujemo že jeseni uvrstitev med najboljše šesterko. Okrepitev ne bo, čeravno bi potrebovali dva visoka igralca v krilskih vrstah. Iz našega mladinskega moštva pa bosta zaigrala v prvem moštvu Janez Žitnik in Zlatko Koren.

Z delom bomo pričeli že 20. julija. Razveseljivo je, da imamo za prvo garnituro številne mlade igralce, kadete in pionirje, ki se pod vodstvom številnih trenerjev dobro pripravljajo za prehod v višje selekcije. 60-letnico nogometa bomo torej v Celju proslavili dostojno in to med republiškimi ligami. Čez nekaj let pa lahko pričakujemo tudi še večji uspeh.«

J. KUZMA

ROKOMET

PRIHAJA SUŠNA DOBA?

Ivezič in Praznik v JLA, ostali jeseni

Celjskim rokometasem Aera ni uspelo postaviti piko na »i«. V zadnji odločilni tekmi, v kvalifikacijah proti Slogi, niso uspeli. Tako so tudi zbledeli ostali uspehi vseh selekcij v zadnji sezoni. Takšen občutek smo dobili tudi na zadnji seji predsedstva in izvršnega odbora, ki se je sestal takoj po kvalifikacijah in opredelil bodoče delo.

Vsi so bili enotni: splet raznih okoliščin je preprečil celjskim rokometasem ponoven vstop med najboljše. Morda je v tem tudi nekaj resnice, toda velik delež je tudi na samih igralcih in tehničnem vodstvu ekipe. Toda zakaj bi to zdaj pregrevali, ko je pred nami nova sezona in na njo je treba misliti.

Celotno strokovno vodstvo kluba Aero je že začrtalo pot za prihodnje. V prihodnjem letu je treba ponovno poizkusiti osvojiti prvo mesto v II. ligi in temu cilju se morajo posvetiti igralci vseh selekcij. Vzporedno s tem pa se mora odvijati delo v klubu po programu do leta 1983, ko lahko realno pričakujemo ponovno renesanso celjskega rokometasem.

celjskega rokometasem.

Zakaj tak pesimizem pisca tega sestavka? Ker gresta v prihodnjih dneh v vojsko kapetan ekipe Slavko Ivezič in Aleš Praznik, bodo Celjani ostali brez dveh dobrih krilnih igralcev. Poleg tega pa so že najavili odhod v JLA Stanko Anderluh, ki želi 1. 10. na lastno željo v vojsko, svojo državljansko obveznost pa bosta izpolnjevala še mladi Robert Bajug in Tonček Tiselj. Torej od nekdanje prve ekipe ostane le nekaj igralcev ter številni mladi igralci, ki so za drugoligaško tekmovalstvo, zlasti v gosteh, premalo izkušeni. Tehnično vodstvo (posebna komisija je dala zaupnico Slobodanu Miškoviču, Ernestu Marguču in Miletu Čepinu ter koordinatorju Milanu Peuniku) bo imelo vsekakor zelo težavno nalogo pri realizaciji tega načrta. Zato bodimo realni in pričakujemo ponovni vzpon celjskega rokometasem šele čez nekaj let. Da ne bi bili ponovno razočarani. Na vrata prve lige trkajmo šele takrat, ko bomo imeli dobro uigrano, sposobno moštvo, svojo igro in popolno pripa-

dnost klubu in Celju. Današnje moštvo pa žal tega še nima. Zlasti igre, tiste igre, ki privablja na igrišče in v dvorano Golovec več tisoč gledalcev, več ni.

USPEH MLADIH

Če smo bili razočarani z najboljšimi igralci prvega moštva, pa moramo priznati, da so najmlajši še vedno najboljše. Na 7. slovenski rokometni šoli so bili v kadetski reprezentanci številni celjski igralci - Kapitler, Lesjak, Medved, Baškera, Mahnič, Filipič in Manček. Državno prvenstvo reprezentanc so osvojili v republiški reprezentanci mladinci Pušnik, Tiselj, Jonak, Selčan, Šeko in Razgor. V reprezentanci pa nista nastopila Praznik in Bajug. V republiški pionirski reprezentanci pa so zaigrali na taboru v Piranu še Kapitler, Bala, Guček, Trbovc, Regner in Šeko. Torej, mladih igralcev je dovolj. Toda njihov čas in končne uspehe lahko pričakujemo šele čez nekaj let. Do takrat pa lahko pričakujemo stagnacijo. Žal!

J. KUZMA

NA KRATKO

V GOTOVLJAH ZA PRAZNIK

Ob občinskem prazniku Zalcia so v Gotovljah pripravili več športnih prireditvev:

● Na šahovskem turnirju je nastopilo kar 19 ekip iz Savinjske doline, zmagal pa je SK Zalec pred SK Savinjskičan iz Šempetra in SK Griže, medtem ko so bili domačini Gotovljčani peti.

● Na turnirju v malem nogometu je nastopilo šest ekip. Zmagala je ekipa Gotovelj, ki je v finalu premagala Vrbje 2:1, v borbi za tretje mesto pa so Gotovlje II premagale Prebold 3:1.

● Pripravili so tudi srečanje s športniki Črne na Koroškem v šahu, nogometu, odbojki, streljanju in namiznem tenisu. Rezultati: šah Gotovelj : Črna 36:13, nogomet Gotovlje : Črna 8:5, odbojka Gotovlje : Črna 1:3,

streljanje Gotovlje : Črna 717:499 in namizni tenis Gotovlje : Črna 5:0. Torej Gotovlje : Črna 4:1. Organizacija je bila odlična, najboljši pa so prejeli pokale in diplome.

JOŽE GROBELNIK

OBNOVA IN KLIMA NAJBOLJŠA

Končano je trim tekmovalstvo v rokometu, kjer je v treh ligah sodelovalo sedemnajst ekip. Rezultati: I. liga 1. Obnova 10, 2. Kovinotehna 10, 3. Ingrad 10, sledijo Ingrad, Aero, Zlatarne, PTT in Libela. II. liga 1. Klima 3, 2. EMO 3 in 3. Cinkarna nič točk. III. Liga 1. Dolgo polje 4, 2. Dečkovo naselje 2 in 3. Avto Celje brez točk.

V VELENJU PRVI CELJANI

Na hitropoteznem turnirju v počastitev Dneva ru-

darjev v Velenju je sodelovalo šest ekip, zmagali pa so Celjani pred Zalcem, Velenjem, Rekom Velenje, Mežico in Velenjem II.

ŠTUCL IN BRINOVEC

V Kranju je republiško mladinsko prvenstvo v šahu, kjer sodeluje tudi šest šahistov s celjskega območja. Trenutno je med tretjim in petim mestom Božo Štucl iz Celja, Franci Brinovec iz Zalcia pa je med prvimi desetimi. Ostali so slabši. Vsaj prva dva imata možnosti, da bosta tudi ob koncu med najboljšimi.

ZLATA DVOJICA DRUGA

V Zagrebu je bilo tradicionalno kegljaško tekmovalstvo v kegljanju za Oreškovičev memorial. Nastopile so tri ženske dvojice, ki so za Jugoslavijo na zadnjih treh svetovnih prvenstvih osvojile zlato medaljo v ženskih dvojicah. Tokrat sta bili Celjanki, svetovni prvakinja z Dunaja, drugi. Janja Marinc je podrla 425 in Magda Urh 396 kegljev.

UMIRITEV NOGOMETNIH VRAGOLIJ

Isti dan popoldne, ko je bila v Ljubljani problemska konferenca o nadaljnjem razvoju telesne kulture v naši republici (sklicatelj Republiška konferenca SZDL), so v Velenju razpravljali o podobnih problemih na področju nivoja velenjske občine. Delegati so v vseh stališčih podprli prizadevanja po večjem redu, ki naj zavladna na tem pomembnem področju v naši republici. Velenjčani pa so se istočasno ustavili še ob nekaterih drugih, lahko bi rekli specifično domačih problemih, ki jih bo treba razrešiti, da bo telesna kultura tako napredovala, kot želimo.

Zavzeli so se za nadaljnji množični razvoj telesne kulture, katere temelj je v krajevnih skupnostih. Prav v njih morajo biti ustrezni večnamenski prostori, objekti, kjer bo možno uresničevati takšno telesno kulturo, ki bo človeka delavca pripravljala za boljše delo in za učinkovitejšo obrambno sposobnost. Več konkretne pozornosti morajo biti deležni invalidi, ki kažejo ogromno zanimanja za aktivnost na tem področju. Konkretnije mora postati delo v šolah in vrtcih.

Poseben problem pa predstavlja tekoimenovani vrhunski šport. V Velenju imajo trenutno največje težave z nogometom, ki je zaradi možnosti, ki so mu bile dane, zavzel takšno površino, ki jo bo težko zaježiti in spraviti v normalne okvirje, velika poraba denarja, prevelik nakup igralcev z vseh vetrov, ne delo v bazi na svojem področju, za nameček pa še slab nogomet, vse to je pripeljalo do vrelišča, da je delovni človek »eksplozivna« in zahteva takojšen, radikalni red na tem področju. Poslano je bilo tudi pismo Republiški konferenci o tem pojavu v Velenju in sploh pri nas. V bodoče se bo treba tudi dogovoriti ali je v Velenju »prostor« za tri prioritete panoge - nogomet, atletiko in roket. Nekaj bo verjetno treba opustiti, saj ni pogojev.

Na problemski konferenci je bila znova dana »zelen luč« za začetek oz. nadaljevanje izgradnje velenjskega rekreacijskega centra od sedanjih bazenov in teniških igrišč mimo Vile Herbenstein proti KS Škale-Gorica. V letošnjem letu bodo pripravili načrte in finančni plan, prihodnje leto pa bi začeli z etapno gradnjo. Vsi objekti morajo biti večnamenski, istočasno pa z gradnjo ne smejo krniti zelenega varovalnega pasu. Prav gotovo bo s to problemsko konferenco in prehodnimi razpravami prišlo do pozitivnih premikov. Razprava je bila ostra in prav je tako, kajti ribičev v kalni vodi ne potrebujemo. Nikjer in tudi na področju telesne kulture ne!

TONE VRABL

KAJ JE TELESNA KULTURA IN KAKŠNO HOČEMO PRI NAS?

S telesno kulturo razumemo slaherno redno in sistematično telesno gibalno dejavnost, pa naj bo ta kakršnakoli, ki prispeva k zdravju, ustvarjalnosti, delovnim in obrambnim sposobnostim, vzgoji, patriotizmu, bratstvu in enotnosti, tovarištvu, solidarnosti, internacionalizmu in drugim socialističnim vrednotam, smotni porabi prostega časa, osebnemu zadovoljstvu in še zlasti k oblikovanju, izražanju in potrjevanju celovite človekove socialistične osebnosti.

MNOŽIČNO KOT ŠE NIKOLI

Občinska strelska zveza Celje je organizirala tradicionalno že VII. odprto prvenstvo Celja v streljanju z malokalibrsko puško iz ležečega položaja ter z zračno pištolo. Namen tega tekmovanja je, da se vrata strelšča odpro širšim množicam, ki lahko preizkusijo svoje strelske sposobnosti. Tekmovanja se lahko udeležijo vsi državljani SFRJ, razen tistih, ki so s tem orožjem nastopili na prvenstvu republike ali državnem prvenstvu. Na ta način je dana možnost za visoko uvrstitev in osvojitve nagrad tudi tistim, ki le malokdaj primejo za orožje. Tudi letos je bilo strelšče zasedeno do zadnjega kotička, saj je v štiridnevni borbi nastopilo blizu 700 tekmovalcev. Podeljenih je bilo 22 nagrad pri moških, 5 nagrad pri ženskah in 5 za pištolaje. Ob tej priliki se naj zahvalimo vsem, ki so nesebično priskočili na pomoč ter prispevali denarna sredstva in praktična darila, s čimer so omogočili, da je tekmovalstvo zelo dobro uspelo. V konkurenci žensk je nastopilo 28 predstavnic nežnega spola, ki so z doseženimi rezultati dokazale, da bodo sposobne braniti našo domovino, če bo to potrebno.

Rezultati z malokalibrsko puško - ženske:

Barbara Jager 84, Vesna Čuček 84, Mojca Kovač 79, Iša Hercog 72, Božena Bušljeta 68 krogov itd.

Rezultati z zračno pištolo:

Tone Bračun 88, Miran Hernaus 87, Stanko Kroflič 80, Darko Bohorč 79, Iztok Simon 78, Radovan Jenko 77, Martin Andrejaš 76, Dra-

Barbara Jager gre po stopnjah očeta Toneta in sestre Alenke, saj je že mnogim uspehom dodala še novega - zmagala je na VII. množičnem prvenstvu Celja med ženskami!

go Čuček 75, Vlado Gajšek 71, Peter Kristavčnik 71 krogov itd. Nastopilo je 83 tekmovalcev.

Rezultati malokalibrske puške - moški: Nastopilo je 540 tekmovalcev:

Zdenko Baumgartner 89, Marjan Vrečar 88, Drago Čuček 88, Valter Leben 87, Stanko Lesjak 86, Ciril Zavolšek 86, Tone Bračun 85, Jože Zupan 84, Miran Hernaus 83, Mojmir Cvahte 83, Stane Kroflič 82, Ernest Sevšek 82, Robi Teržan 82, Franc Jager 81, Iztok Simon 81, Božidar Grujič 81, Radovan Jenko 81, Vlado Gajšek 81, Franc Feldin 80, Ludvig Gajšek 80, Darko Bohorč 80, Dobrovojič Lekić 80 krogov itd. Nagrade so prejeli tudi trije najmlajši udeleženci in sicer: Dušan Čuček 79, Robi Jeram 56 in Bogdan Dečman 49 krogov. V kolikor bodo dane možnosti, namerava Občinska strelska zveza Celje tudi prihodnje leto organizirati tako masovno tekmovalstvo.

T. J.

NAŠA PRVA CIGARETA, KI OPOZARJA NA ŠKODLJIVOST KAJENJA

NOVA DELOVNA ZMAGA KOLEKTIVA TOVARNE TOBAKA IN EMBALAŽE ROVINJ

Trditev, da je uspeh odvisen od vztrajnosti namena, kot je ob priložnosti izjavil angleški državnik in pisatelj Benjamin Disraeli, v celoti potrjuje najnovejša delovna zmaga kolektiva TOVARNE TOBAKA ROVINJ. Njihov namen je bil — ponuditi potrošnikom izdelek, narejen po njihovih željah. Vztrajnost, da to zahtevno nalogo uresniči, je bila značilnost večmesečnega dela številnih skupin strokovnjakov in delavcev tega kolektiva — raziskovalcev tržišča, strokovnjakov za marketing, tehnologov za tobak, kemikov, strojnikov, oblikovalcev... Rezultat je nova domača cigareta s filtrom v trdem zavitku, ki bo po nekaterih lastnosti enkratna na našem tržišču, na katerem se je pojavila v prvi polovici maja letos. Da ne bi ta trditev izvenela kot hvalisanje, je potrebno pojasniti, zakaj bo to enkratna cigareta v množici vrst in znamk cigaret, ki jih danes prodajajo v naših prodajalnah in trafikah.

OPOZORILO POTROŠNIKU IN CELO VEČ KOT TO

Zdaj, ko je vprašanje — kaditi ali ne kaditi resnično hamletovski dvom sodobnega človeka, ni odveč, če najprej poudarimo dejstvo, da bo to *prva domača cigareta, ki bo imela na zavitku opozorilo o nevarnosti kajenja za zdravje*. Takšno opozorilo, ki ga ne zahteva zakon (kot je to primer v nekaterih državah, kjer predpisi to zahtevajo od proizvajalcev), izraža korekten odnos TOVARNE TOBAKA ROVINJ do svojih potrošnikov in čut odgovornosti za njihovo zdravje. No, ta odnos se, kot bomo videli pozneje, ne konča le pri tem opozorilu...

Ce se ozremo nazaj, v zgodovino tobaka na evropskih tleh (na katero so ga prinesli iz Amerike leta 1519 pod imenom „tabaco“, tako so ga imenovali Indijanci z otoka Haiti, ki so kadili zavitek njegovih listov), bomo spoznali, da je bil tobak vzrok številnih nasprotij, omejevanj, prepovedi (francoski kralj Louis XIII in angleški Kralj Jakob I), izobčenja (papež Urban VII), znanstvenih polemik, medicinskih napadov, hudih konfrontacij v javnosti... Nekdo je duhovito pripomnil, da je bilo najbrž le pri ameriških Indijancih kajenje „kaluneta“, „pipe miru“, znamenje prijateljstva in sloge.

Ne glede na to ugotavljajo statistike, da vse več ljudi kadi, kar pogojuje množica socialnih in psiholoških okoliščin, zlasti v pogojih sodobnega urbaniziranega življenja.

Kljub temu pa ne bi smeli sklepati, da so kadilci ravnodušni za svoje

zdravje. Številna dejstva potrjujejo prav nasprotno, kot npr. splošna usmeritev na cigarete s filtrom (ki jih kadi več kot 95 % kadilcev pri nas), vse daljši ogorki, ki jih kadilci odvržejo, naraščajoče povpraševanje po cigaretah z majhno količino nikotina in podobno.

Skratka, čeprav soočena z resnimi zdravstvenimi opozorili se večina kadilcev ne želi odpovedati užitkom kajenja, istočasno pa išče način, kako to doseči z zmanjšano nevarnostjo za svoje zdravje.

Prav zavoljo tega se odgovornost TOVARNE TOBAKA ROVINJ do potrošnikov ne konča le pri tem, da je samoiniciativno izpisala na zavitku nove cigarete opozorilo o škodljivosti kajenja. Pomembnejše je, da so njeni strokovnjaki naredili največ, kar so mogli, da bi zmanjšali nevarnosti, ki jih povzroča tobačni dim.

Konkretno, s tehnološkim postopkom je doseženo naslednje:

— Novi izdelek sodi med cigarete z majhno količino nikotina.

— Iz tobaka je izločeno okrog 20 % beljakovin in okrog 30 % amonijaka.

— Izvrstni filter cigarete zadržuje 37 % do 47 % preostalega nikotina, fenola in katrana, kar predstavlja po evropskih merilih zelo visoko učinkovitost filtracije.

ZA NOV OKUS KADILCEV

Novost bo originalna na našem tržišču tudi po tem, da bo predstavljala *prvo domačo kvalitetno cigareto, ki je „lahka“ in prilagojena tako imenovanemu „angleškemu načinu“ kajenja*.

Z drugimi besedami, nova cigareta se razlikuje od doslej običajnih, standardnih jugoslovanskih cigaret, saj se približuje lahkim angleško-ameriškim cigaretam, po katerih vse bolj povprašujejo naši potrošniki. Kot potrditev za to naj omenimo velik ugled, ki ga imajo tovrstne tuje cigarete pri naših kadilcih, pa tudi vse večje povpraševanje po cigaretah, ki jih, na podlagi inozemskih licenc, izdelujejo številne tobačne tovarne pri nas. To in druga dejstva prepričljivo vsiljujejo zaključek, da se tudi naši kadilci vse bolj opredeljujejo za takšno vrsto cigaret.

Od drugih „lahkih“ cigaret na našem tržišču se ta novost razlikuje tudi po tem, da ni licenčni izdelek, pač pa rezultat strokovnosti in dolgotrajnih izkušenj delavcev TOVARNE TOBAKA ROVINJ.

Oslonitev na lastne moči, sposobne izdelati cigareto vrhunske kvalitete priča, da ta kolektiv sprejema in tudi v praksi uresničuje načela politike stabilizacije. Razvoj originalne novosti in njeno uvajanje na tržišče je zagotovo veliko težje in zahtevnejše delo kakor nakup licence že znane znamke in, nesporno, družbeno bolj opravičljivo ter dolgoročno koristno. Odpade odvisnost od tujih firm, obveznost odplačevanja nadomestil za uporabo licence in pogosto nepotreben uvoz posameznih sestavnih delov. Nič manj pa ni pomembno tudi dejstvo, da je domači proizvajalec,

usmerjen k lastnemu razvoju, neodvisen od različnih pogojev, ki jih narekuje lastnik licence, med katerimi niso redki tudi tisti, ki onemogočajo ali vsaj omejujejo izvoz tako izdelanih cigaret. TOVARNA TOBAKA ROVINJ pa želi, da bi njena novost postala tudi uspešen izvozni izdelek kot reprezentančna jugoslovanska cigareta (kar tudi pojasnjuje angleško besedilo na zavitku). Gledano s tega zornega kota je nova cigareta TDR konkreten prispevek za gospodarsko stabilizacijo in uresničevanje njene najpomembnejše naloge:

— zmanjševanje nepotrebnega uvoza in povečevanje izvoza.

CIGARETA, KI SO JO POSREDNO OBLIKOVALI KADILCI SAMI

Vsekakor je treba poudariti, da nova cigareta ni kopija angleško-ameriških vrst cigaret in ni izdelana le na osnovi nekaterih splošnih zapažanj ob spreminjanju okusa potrošnikov.

Oblikovana je na podlagi rezultatov vsestransko raziskanih zahtev kadilcev. S pomočjo znanstvene metode „Howard-Ostlundovega modela obnašanja potrošnikov“ so raziskovalci zbrali in računalniško obdelali mnenja in stališča 398 kadilcev iz vse države, da bi tako spoznali, kakšno cigareto želijo, v kakšni embalaži in po kakšni ceni. Zato je povsem upravičena trditev, da so novo cigareto posredno oblikovali potrošniki sami, po svojem okusu. Tehnologi, kemiki, strojniki in drugi delavci TDR pa so te želje praktično spremenili v izdelek, ki odraža zahteve večine kadilcev... Na ta način so bile dosežene že opisane značilnosti cigarete. Ostale značilnosti novosti TOVARNE TOBAKA ROVINJ pa so:

— Nova cigareta je izdelana iz domačih visokokvalitetnih vrst tobaka „virdžinija“, hercegovskega tobaka „ravnjak“ ter vrstely „burly“. (Medtem ko je „virdžinija“ fiziološko blaga vrsta tobaka in osnovni material za izdelavo „blended“ cigaret ameriškega in angleškega tipa, vpliva „ravnjak“ na okus in aromo kajenja ter pospešuje zgorevanje, „medtem ko „burly“ v zadnjem času vse bolj uporablja svetovna tobačna industrija v svetu).

— Nova cigareta je blaga za kajenje, ne iritira, ne draži ustnic in nosne votline in ne „peče“ jezika kadilca.

— Ima diskretno aromo, brez neprijetno ostrih vonjev.

— Zagotavlja izvrstno kakovost kajenja, zgoreva počasi in enakomerno, pušča sivi, kompaktni pepel.

VABLJIVA EMBALAŽA, DOSTOPNA CENA

Okus in želje potrošnikov so bile pri proizvodnji obvezen kažipot ne le

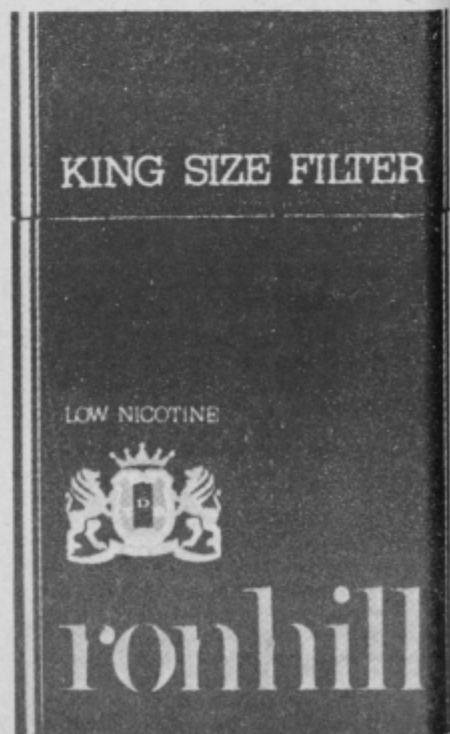
tehnologom in kemikom, pač pa tudi izvrstnim kreatorjem pri oblikovanju embalaže. Med večjim številom predlogov za rešitev so se izbrani potrošniki — kadilci odločili za zavitek, ki jim je po barvi in grafični rešitvi najbolj ugajal. *Estetsko oblikovanje embalaže je zagotovo na ravni kakovosti in ambicij same cigarete*. Trditev, da zavitek z aluminijasto folijo zlate barve, povit v celofan, zadovoljuje jasno izraženo zahtevo potrošnikov, mora biti zavitek lep, privlačen in atraktiven.

Kot vse druge lastnosti nove TOVARNE TOBAKA ROVINJ, tudi njena cena sprejemljiva in „pomeri“ potrošnikov. *Zavitek z 2 cigaretami stane v maloprodaji 14 dinarjev*.

CIGARETA, KI GOVORI O ODNOSU PROIZVAJALCA

Prepričani smo, da dovoljujejo omenjena dejstva zaključek, da je novost TOVARNE TOBAKA ROVINJ — cigareta za sodobnega kadilca, izdelana na osnovi naj sodobnejših postopkov pri prodaji v tehnologiji, proizvedena na sodobnih strojih, ki izdelajo vsako minuto od 4.000 do 6.500 kosov tega izdelka.

Nova cigareta je delana studiozno in z velikim entuziazmom strokovnjakov in delavcev TOVARNE TOBAKA ROVINJ, ki so resnično ponosni na novost, ki jo nudijo tržišču. Ne samo zato, ker so prepričani, da bo to ugleden „hit“ v naših prodajalnah. Se več, ponosni so, da nova cigareta najbolj celovito izraža njihov odnos do kupcev; pripravljenost, da se uveljavijo zahteve kupcev, pa tudi skrb za njihove interese. Opozorilo na zavitkih o škodljivosti kajenja pa je le primer korektnosti, pravega odnosa do potrošnikov, ki ga negujejo delavci TDR v prepričanju, da bo končni rezultat demantiral pesimistično trditev rimskega pisca makedonskega rodu Fedara, ki je v eni od svojih basni zapisal, da navadno peljajo iskrenost v pogubo... Svet se je o tedaj precej spremenil, upajmo, da ne bo boljše.

Nov žig Tovarne tobaka Rovinj prijavljen pri zveznem zavodu za patente v Beogradu pod številko 253/80 dne 29. 1. 1980.

ALPINIZEM

NAŠA SMER V NORVEŠKI STENI

Štirje celjski alpinisti preplezali novo smer v Sendere Trölltind

Prva poročila naše alpinistične odprave na Norveško so bila precej žalostna in neobetajoča. Kot pri nas, je tudi v skandinavskih državah letos vreme za alpiniste povsem nemogoče. Nепre- stan dež je plezalce držal več kot deset dni priklenjene v taboru in šele koncem prejšnjega tedna smo dobili prvo razveseljivo sporočilo, da so kljub mokri steni in precejšnjemu tveganju, preplezali prve tri smeri. V steni Sendere Trölltind, ki je visoka blizu 2200 metrov, sta Povše in Stopar ponovila znano Hennovo smer s klasično oceno VI. (skrajno težavno). Dve navezi: Marjana Šah in Meta Meh ter Verdrik in Dolžan, sta v isti steni pono-

vili Est Pilar - originalno smer, z oceno III.-IV. Najbolj pa nas je razveselila vest, da so Čanžek, Črepinšek, Pepelnik in Šrot uspeli izpeljati v tej znani steni novo smer, ki so jo imenovali »Jugoslovanska« in jo ocenili s V + Al. Smer je visoka 1100 metrov. Podrobnosti o teh smereh, o času plezanja, nam zaradi skopih obvestil niso znane.

29. 6. so tečajniki in pripravniki AO Celje pomagali pri otvoritvi koče na Korošici. Prenesli so potreben material, saj je nošnja s tovornimi konji ali osli zaradi snega zaenkrat še nemogoča. Ugotovili so tudi, da je koča na Korošici potrebna temeljitega popravila, predvsem na

strehi, ki zamaka in je tako ob hudih nalivih, ki se vrstijo letos, nekaj sob celo neuporabnih.

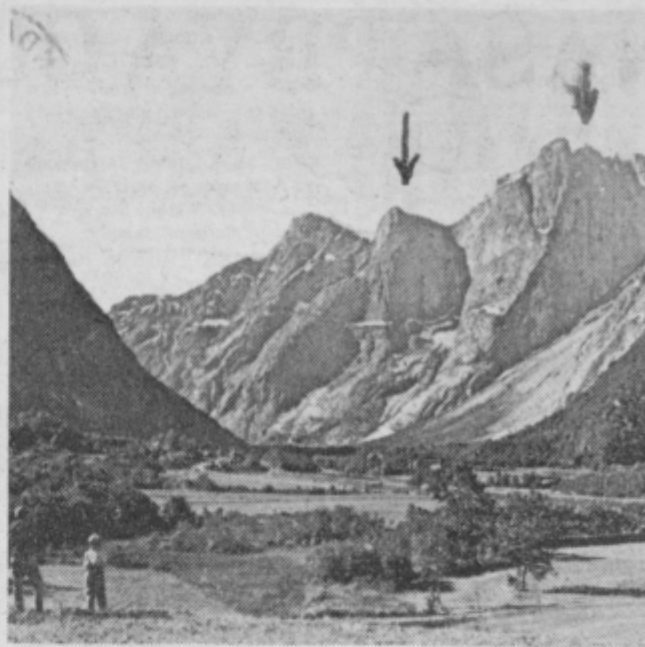
Preteklo nedeljo je bil na Korošici plezalni dan s tečajniki, ki pa po preplezanih smereh in tudi udeležbi ni bil enak tistim v prejšnjih letih. Manjkajo najboljši člani, ki so na odpravi, zato je izredno težko organizirati plezalni dan, ker ni dovolj vodij navez, niti plezalnega materiala. Kljub temu so bile preplezane nekatere lepe klasične smeri v steni Vršičev, ki so zaradi dobre skale, precejšnje strmine in kratkih težkih odstavkov kot nalašč za trening pred težjimi in daljšimi smermi. Plezali so tečajniki: Kolar, Petek, Kiso-

var, Rajgl, Vanovšek in pripravniki Cankar ter član zavskega alpinističnega oddelka Sprogar in alpinist iz Rašice Poljak. Seveda tudi tokrat ni šlo brez dežja, ki je še posebno na Korošici reden gost.

Opozorjamo vse planince, ki hodijo po transverzali ali na posamezne vrhove, da je letos kljub poletju še veliko snega celo na južnih straneh in da je predvsem zjutraj izredno trd. Za vzpon preko Korošice proti Kamniškemu sedlu in Ojtrici, na Škarje, Turski žleb in Tursko goro ter dalje proti Skuti, je nujno potreben cepin in mestoma tudi varovanje z vrvjo.

CIC

CIC

Na sliki: skupina Trölltinden. Puščici kažeta dve najvišji in najtežji steni (2000 m).

UNIOR

»Unior« - kovaška industrija Zreče,
odbor za kadrovsko politiko,
vabi k sodelovanju zaradi
kadrovske ojačitve in predvidene
še večje ter kvalitetnejše
proizvodnje za izvoz večje število
inženirjev in tehnikov, ki žele
kreativno delo.

Stabilizacijski ukrepi, ki priznavajo resnično in ustvarjalno delo, ki se uveljavlja na mednarodnem trgu, prinaša v delovno organizacijo nov polet. Zato vabimo sodelavce, ki želijo kreativnega dela na področju

- proizvodnje,
- tehnologije,
- razvoja,
- konstrukcije in
- organizacije,

da združijo delo v naši delovni organizaciji.

Vabimo:

1. Več strojnih inženirjev z zaželeno prakso ali brez;
2. Nekaj metalurških inženirjev in tehnikov;
3. Več strojnih tehnikov - konstrukterjev-tehnologov;
4. Večje število VK in KV sodelavcev kovinske stroke.

Nove sodelavce rabimo za delovne naloge:

- v obratih orodjarn, predvsem novi orodjarni, ki je opremljena z najsodobnejšimi stroji,
- v rekonstruirani in novo zgrajeni temeljni organizaciji obdelave avtomehanskega orodja in programa klešč,
- na novih programih sintra in hladnega kovanja,
- na novih programih strojegradnje, investicij in kontrole,
- v novi povečani proizvodnji kovačnice,
- v novi tovarni v Vitanju in Lenartu.

Novim sodelavcem, ki so pripravljeni združiti delo v naši delovni organizaciji, katera na lastnih izkušnjah in znanju želi razvoj, nudimo:

- kreativno in interesantno delo ter progresivno delovno vzdušje,
- možnost napredovanja z ozirom na obsežne programe pri efikasnem in kreativnem delu,
- osebne dohodke v skladu s pravilniki o delitvi sredstev za osebne dohodke, ki so odvisni od vloženega dela,
- življenje v lepem, hitro se razvijajočem kraju, ki se uveljavlja tudi na področju turizma in rekreacije - po dogovoru možnost dodelitve stanovanja.

Kandidati naj pošljejo pismene vloge na naslov Unior - kovaška industrija Zreče, v roku 15 dni po objavi oglasa.

»MONTANA« Rudarsko in
industrijsko podjetje
Žalec n. sol. o.

TOZD Proizvodnja nekovinskih
in kovinskih rudnin
Zaloška Gorica n. sol. o.

Delavski svet
razpisuje prosta dela in delovne naloge

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA
ORGANA - DIREKTORJA TOZD

POGOJI:

Višja ali srednja strokovna izobrazba tehnične, ekonomske ali pravne smeri in najmanj 5 let delovnih izkušenj na vodilnih delih in delovnih nalogah, družbenopolitične in moralno-etične kvalitete.

Dela in delovne naloge razpisujemo za 4 leta.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo na naslov:
»MONTANA« Rudarsko in industrijsko podjetje Žalec n. sol. o. Cesta na Lavo 1 »Za razpisno komisijo TOZD PNKR Zaloška Gorica«.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po odločitvi.

CARINARNICA CELJE

OBJAVLJA

da bo dne 28. 7. 1980 ob 8. uri
v prostorih Carinarnice Celje

JAVNA DRAŽBA

- 1 kom stroj za ravnanje in onodiziranje aluminijevega traku - izklicna cena 388.660 din
- 1 kom stroj za rezanje aluminijevih ploščic - izklicna cena 616.460 din

Javne dražbe se smejo udeležiti pravne osebe, ki morajo predložiti dokazilo o tem, da jim stroji lahko predstavljajo osnovno sredstvo v okviru njihove poslovne dejavnosti.

Blago je na ogled na dan javne dražbe od 7. ure dalje v Carinarnici Celje.

Kavcijo v višini 20% od izklicne cene je treba položiti s čekom pred začetkom dražbe.

Cena velja fco Carinarnica Celje - prometni davek plača kupec.

Vsa ostala pojasnila dobite po telefonu 25-700 int. 20.

M

OGLASI

PRODAM

ZASTAVO 101, letnik 73, potrebna manjšega popravila, prodam, delno na kredit. Inf. 063 730-868.

500 kom rabljene strešne opeke po 1. din komad, žensko kolo in pocinkan 60 litrski kotel prodam. Papež, Zabukovica 53, Griže.

PZ 125, letnik 75, dobro ohranjen in po zelo ugodni ceni prodam. Branko Novačan, Začret 14, Celje.

REJCI PERUTNINE! Razprodaja jarkic bele, rjave ter grahaste, se prične dne 20. julija. Imamo še nekaj kokoši ter enodnevnice piščance. Vallnica Vinter, Lopata 55, Celje.

SPAČKA letnik 75 v dobrem stanju in letnik 67 nevoznega prodam. Verdel Franc, Pristava 27, Dobrna.

KAŠTO (hišo) ob Šmartinskem jezeru prodam. Runtale 3.

RABLJENO strešno opeko bobrovec 1. din za komad prodam. Teharje 25.

HIŠO in njivi v Klevžah prodam. Sp. Grušovlje 21, Šempeter.

TOVORNI avto Mercedes 322 v voznem stanju prodam. Zupanc Jože, Repno 9, Šentjur pri Celju.

ČRNO-beli televizor, zelo poceni prodam. Tkalska 3/c, Celje, Germadnik Albina.

PRODAM 160 m² 6 valnih črnih salonič ter les za ostrešje. Inf. zvečer na tel. 27-977.

MOTORNO kolo Tomos 15 SLC prodam. Inf. na tel. 21-155 med 20. in 21. uro.

OBRAČALNIK malo rabljen za kosičnico LAWERDO. Očepek Ivan, Šk. Cirkovce 26, Velenje.

MOTOR Pony Ekspres prodam. Rataj Franc, Šibenik 36, Šentjur.

MOTOR Tomos SN 15 prodam. Inf. na tel. 24-203.

MALO rabljeno harmoniko Melodijo-Violeto, 80 basno in Pony-Express prodam. Inf. na tel. 23-008.

SPAČKA prodam, ogled vsak dan po 14. uri. Studenšek, Nova vas 5, Šentjur pri Celju.

FIAT 750 letnik 73. Slatnišek Martin, Grobelce 10, Vinski vrh.

TELICO simentalno, 6 mesecev brejo od dobre molznice in Zastavo 1300 letnik 77, prevoženih blizu 18000 km, registriran do aprila 81, prodam. Polak Jože, Ogorevc 23, Štore.

Poceni prodam razno pohištvo staro nad sto let, primerno za vikend ali zbiralca starine. Ribič Jože, Šlandrov trg 2, Žalec.

TAM 2001 prodam. Jaka Žlender, Vinski vrh 18, Šmarje pri Jelšah.

TRODELNO omaro in sobno »gredenco«, ugodno prodam. Celje, Trubarjeva 22, pritličje desno.

TRAKTORSKI OBRAČALNIK Favorit 220 in škropilnico traktorsko Rosenbauer prodam. Skale Jože, Zg. Hudinja 1, Celje.

MOTOR in menjalnik za Fiat 850, letnik 71, ugodno prodam. Arzenšek Toni, Črnočica 27, Šentjur pri Celju.

MLADE krave simentalke pasme dobre mlekarice prodam. Esih Štefan, Tremarje 2, Celje.

ZASTAVO 101, letnik 74, ugodno prodam. Ogled od 16. do 18. ure. Žafran, Zidanškova 6.

POCENI prodam košnjo, 2 ha, strojna obdelava. Skale, Zagrad 132, Celje.

DOBRO ohranjeno spalnico in dnevno sobo prodam. Ogled vsak dan. Rančigaj Mirko, Cinkariška pot 8, ali na tel. 24-746.

ŠKODO Š 100 letnik 70, poceni prodam. Zidar Slavko, Pečovje 8, Štore.

V CELJU prodam ali zamenjam lastniško konforčno stanovanje. Ponudbe pod: »MESTO«.

VW 8 + 1, obnovljen prodam. Kopriva O. Š. Slavko Šlander, Ljubljanska 46.

ŠKODO 110-LS, letnik 74, prodam za 1,5M možnost plačila s kreditom. Vovk Viktor, Stranje 18, 63240 Šmarje pri Jelšah.

NOVO, belo spalnico in otroško sobo nujno prodam. Inf. na tel. 26-093.

CENTRALNO peč, skoraj novo, Helios-rekord 26000 calorij, ugodno prodam Sodin Draga, Frankolovo 37.

2-sobno stanovanje v I. nadstropju prodam. Ponudbe pod: »CE-LJE«.

ZASTAVO 101, letnik 72, prodam. Vajdič, Božičeva 3, Celje. Tel. 25-881.

KUPIM

TRAKTOR nad 25 km kupim. Tone Krajnc, Okrog 22 Ponikva.

VIKEND do 15 km izven Celja kupim Zdomec. Ponudbe pod šifro 50 S.M. ali po tel. 26-509.

BREJO kravo simentalno kupim. Zimšek, Štore 180.

MLATILNICO smrekarico, na tresala, na tri ali štiri vreče, avstrijsko-nemško, srednje velikosti kupim – dobro ohranjeno. Navedite ceno. Zorko Alojz, Olešče 52, Laško.

TAKOJ kupim starejšo hišo-vikend do 20 km iz Celja, najraje malo v hribu. Dobrajc Friderik, Linhartova 22, Celje. (pri tržnici)

STANOVANJA

ODDAM opremljeno sobo, kuhinjo in kopalnico dvema prijateljicama. Popovičeva 39, (Selce).

UPOKOJENKA išče nujno sobo z uporabo kopalnice in možnost kuhanja v Celju ali bližnji okolici. Nudi pompč v gospodinjstvu ali varstvo otroka. Ponudbe javite na tel. 26-239 od 18. ure dalje do vključno 15. julija 80. Muhič Nada, Na zelenici 6, Celje.

OPREMLJENO sobo oddam solidnima srednješolcema ali uslužbencema. Šifra: »IZ CELJSKEGA OKOLIŠA«.

IŠČEM sobo ali enosobno stanovanje z uporabo kopalnice, čimprej, možnost predplačila. Ostalo po dogovoru. Ivan Mehle, Svetli dol 7, Štore.

NUDIM stanovanje v Hruševcu 39, Šentjur pri Celju.

IŠČEM sobo ali dve, opremljeno ali neopremljeno, v Celju ali okolici. Šifra: »ČIMPREJ«. HIŠO z nekaj zemlje vzajem v najem. Pušnjak Drago, Lopata 58a, Celje.

RAZNO

INŠTRUIRAM nemščino in angleščino. Ponudbe pod: »POPRAVNI IZPITI«.

PSA čistokrvnega Labradorca z rodovnikom, 2 leti starega, prijaznega oddam ljubitelju psov ali dobri družini. Ponudbe pod: »PRIJATELJ«.

IŠČEM čistilko enkrat mesečno. Kraigerjeva 22.

INŠTRUIRAM matematiko za pravne izpite. Jelen, Oblakova 28, Celje. Tel. 22-787.

POTREBUJEM prevajalca nemškega jezika (strokovna literatura-varjenje). Boris Pušnik, Kosteljska 12, Šentjur pri Celju.

IZJAVLJAM, da nisem plačnik dolgov moža VILJA Blazinška. Blazinšek Ivica.

»KAMNOSEK« Srečko Sakelšek, Podgorje 56B, pri mestnem pokopališču Celje, se priporoča cenjenim strankam za izdelavo nagrobnih spomenikov, okvirjev, vaz, lučk in slik. Sekamo in obnavljamo stare nagrobne napise, ter vsa popravila na pokopališču!

ZDRAVILNE RASTLINE

PODRAŠČEC

Podraščec (ARISTOLOCHIA CLEMATITIS L.) je zelo stara zdravilna rastlina in so jo zelo čislali že stari Egipčani in Grki. Raste pri nas v starih vinogradih, parkih in grmovju in sicer divja in udomačena. Izvira iz Sredozemlja in je že v davnih časih prišla k nam z vinogradništvom. To je meter visok grm s svojevrstno oblikovanimi rumenimi cvetovi. Duh cvetov po gnilem mesu privablja muhe. Ko muha zleze v cvet, se le ta zapre in šele potem, ko muha opravi brazde pestiča, ujetništvo preneha.

Že v starem veku je veljal podraščec za zdravilo proti ranam, gnojitvam, žuželkinemu piku itd. Zdravilna je tu korenika, ki vsebuje nekoliko strupeno aristolohijsko kislino, nekaj grenčin, in smolaste snovi. Aristolohova kislina je vezana na beljakovino, ki je strupena. Sama aristolohijska kislina ima svojevrstno delovanje in sicer zvišuje protikužno obrambo obolelega telesa. Že majhne količine te kisline okrepijo delovanje levkocitov, to je belih krvnih teles in

hkrati se zviša naravni bakteriostatični učinek krvnega seruma.

To je čisto drug način zdravljenja kot je zdravljenje z antibiotiki. Ti se usedajo na mesto rastne snovi, ki jo potrebujejo bakterije in udarna moč bakterij popusti. Le nekateri antibiotiki tudi ubijajo klice. Vendar sami antibiotiki ne morejo pravilno delovati brez telesne pomoči. Antibiotiki pomagajo da se telo lažje spoprime s poškodovanimi bakterijami. Tu je sedaj prijemališče delovanja aristolohijske kisline in sicer okrepi obrambno moč telesa. Poveča se število aktivnih belih krvničk in obenem zviša tisto obrambo telesa, ki uničuje klice. Izkustvo ljudskega zdravilstva se je preneslo tudi v moderno zdravljenje z zdravili. Čisto aristolohijsko kislino so tako dolgo proučevali, da so dobili najboljši učinek tako v mrtvem, kot v živem okolju. Odstranili so strupene snovi dobro zdravilo zoper bakterijske infekcijske bolezni. Notranji odmerki tega zdravila pospešujejo celjenje ran pri kroničnih gnojitvah, pri razjedah zaradi preležanin in olajšale so se tegobe pri nošenju proteze v ustih.

BORIS JAGODIČ

ZAHVALA
Ob boleči izgubi ljube sestre, svakinje in tete MILKE PAVČIČ iz Žalca se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na zadnji poti in darovali cvetje. Najlepša hvala stanovalcem upokojenskega bloka v Žalcu ter prijateljem in znancem za izkazano pomoč.

SORODNIKI

SKUPNI SERVIS SIS ŠENTJUR PRI CELJU
Razpisna komisija PONOVO OBJAVLJA prosta dela in naloge

VODJE SKUPNEGA SERVISA SIS

POGOJI:

- višja ali visoka izobrazba ekonomske smeri
- najmanj 5 let delovnih izkušenj v računovodskih opravilih
- organizacijske sposobnosti
- moralnopolitične kvalitete in pravičen odnos do samoupravljanja

Pisne vloge naj kandidati pošljejo v roku 15 dni po objavi na razpisno komisijo Skupnega servisa SIS Šentjur pri Celju z dokazili o izpolnjevanju pogojev.

Pri izbiri kandidatov bo komisija upoštevala določbe 23. člena statuta in 31. člena samoupravnega spoznoma o medsebojnih razmerjih delavcev v OZD Skupni servis SIS Šentjur.

O izbiri bodo kandidati pisno obveščeni v roku 30 dni od poteka razpisa.

Z NOVIM TEDNIKOM
ODSLEJ TUDI NA MORJU

Komisija za delovna razmerja pri

TOZD osnovni šoli Prebold

razpisuje naslednja prosta dela in naloge:

- 2 snažilki
- 1 kurjača

Vsa dela so za nedoločen čas. Nastop dela 1. septembra 1980. Prijave pošljite tajništvu šole v roku 15 dni po objavi razpisa.

DO Agrotehnika – Gruda
TOZD LOVEC
Ljubljana
Poslovalnica LOVEC
CELJE

objavlja prosta dela in naloge

prodajalke

za določen čas (nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu)

Prošnje pošljite na naslov: LOVEC CELJE, Tomšičev trg 14

Tovarna konfekcijskih in športnih izdelkov TOPER – CELJE

ZAČASNI ORGAN UPRAVLJANJA DO TOPER

razpisuje:

25 štipendij za vpis novincev

v šolskem letu 1980/81 na Šolskem centru Borisa KIDRIČA v Celju, Ljubljanska cesta 17,

za poklic konfekcijski šivalec – enoletno izobraževanje

Kandidati morajo imeti:

- končano osnovno šolo oziroma uspešno končanih vsaj 6 razredov osnovne šole;
- zdravniško spričevalo o zmožnosti kandidata za opravljanje del in nalog konfekcijski šivalec.

Kandidati naj posredujejo zahtevano dokumentacijo v kadrovsko službo Tovarne konfekcijskih in športnih izdelkov TOPER – CELJE, Teharska cesta 4, najkasneje 15 dni od dneva objave razpisa.

Kandidati bodo o dodelitvi štipendij obveščeni v 20 dneh od poteka razpisa. Upoštevani bodo samo kandidati, ki bodo predložili celotno zahtevano dokumentacijo.

SVET DELOVNE SKUPNOSTI UPRAVE SKUPŠČINE OBČINE ŽALEC

objavlja naslednja prosta dela in naloge za:

1. oskrbnika premoženja z zahtevano srednjo ekonomsko šolo, strokovnim izpitom ter 1 leto delovnih izkušenj – za nedoločen čas

2. pisarniškega delavca z zahtevano srednjo ekonomsko ali upravnoadministrativno šolo in strokovnim izpitom – za nedoločen čas

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev je dostaviti v 15 dneh po objavi kadrovske službi uprave skupščine občine Žalec.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljube mame

MARIJE ČATER

iz Babnega,

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeno zadnjo pot, ji podarili vence in cvetje ter sočustvovali z nami. Topla zahvala govornici krajevne skupnosti za poslovične besede, duhovniku za ganljivo slovo ob odprtem grobu in duhovščini za pogrebni obred.

Žalujoči:

hčerka in sin z družinama.

TV SPORED

OD 13. VII. DO 19. VII. 1980
NEDELJA, 13. VII

velja do torka, 8. VII 1980

- 9.20 POROČILA (Lj)
9.25 VIKING VIKI, otroška nadaljevanka (Lj)
9.50 UGRABLJEN, mladinska nadaljevanka (Lj)
10.15 FESTIVAL MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV V CELJU (Lj)
10.45 D. Marković: ODPISANI, TV nadaljevanka (Lj)
11.35 TV KAŽIPOT (Lj)
11.55 MOZAIK (Lj)
12.00 KMETIJSKA ODDAJA (Zgb)
13.00 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (Zgb)
13.35 POROČILA (do 13.40) (Lj)
15.15 RAZVOJ POPULARNE GLASBE (Lj)
16.05 POROČILA (Lj)
16.10 POTOPLJENA MESTA: Ko je zemlja valovila kot morje (Lj)
16.55 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
17.00 ČAS LJUBEZNI IN ČAS SMRTI, film (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 S. Janković-A. Isaković: TRENUTEK, zadnji del TV nadalj. (Lj)
20.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)
21.50 PORETETI: Edvin Fliser (za JRT) (Lj)
22.05 ŠPORTNI PREGLED (Bgd)
22.35 TENIS ZA POKAL SOISBAULT (mladinke), reportaža (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 15.40 TV DNEVNIK (Tg)
15.55 NEDELJSKO POPOLDNE (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb)
20.00 DOKUMENTARNA ODDAJA (Bgd II)
21.35 TEMNA ZVEZDA, znanstveno fantastični film (Bgd II)

PONEDELJEK, 14. VII

- 18.20 POROČILA (Lj)
18.25 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADINSKA ODDAJA (Zgb)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 M. Faure: BOLJE JE VEDETI, kanadska TV drama (Lj)
21.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.30 V ZNAMENJU (Lj)
21.45 KULTURNE DIAGONALE (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 ALBANSKE BAJKE (Pr)
18.30 ŠOLA ZA JUNAKE (Bgd)
18.45 GLASBENA MEDIGRA (Lj II)
19.00 ŠPORTNA ODDAJA (Bgd II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb I)
20.00 ZEMELJSKI DNEVI TEČEJO, jugoslovanski film (Bgd)
21.25 GLASBENI TRENUTEK (Zgb)
21.35 PANORAMA (Zgb)
22.15 TV DNEVNIK (Zgb)
22.30 GLASBENA ODDAJA TV LJUBLJANA (do 23.00) (Zgb)

TOREK, 15. VII

- 17.40 POROČILA (Lj)
17.45 COLARGOL, lutkovna nadaljevanka (Lj)
18.00 GLASBA NARODOV: Tahiti (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 OBRAMBA IN SAMOZAŠČITTA (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 MI MED SEBOJ (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.55 V ZNAMENJU (Lj)
22.10 IZ BALETNEGA ARHIVA NASE TV HIŠE (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 PUSTOLOVŠČINA, otroška oddaja (Bgd)
18.45 NARODNA GLASBA (Sk)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 ZABAVNOGLASBENA ODDAJA (Sa II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 ONA, dokumentarna oddaja (Bgd II)
21.55 POEZIJA (do 22.25) (Sa II)

SREDA, 16. VII

- 17.35 POROČILA (Lj)
17.40 VELIKE RAZSTAVE, kulturno dokumentarna serija (Lj)
18.10 OD VSAKEGA JUTRA RASTE DAN: Ptuj (Lj)
18.40 OBZORNIK (Lj)
18.55 NE PREZRITE (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: ALICE NE ŽIVI VEČ TUKAJ, ameriški film (Lj)
21.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.55 V ZNAMENJU (Lj)
22.10 GLASBENA ODDAJA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 PISANI SVET, oddaja TV Ljubljana (Zgb)
18.45 GLASBENA SREČANJA (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb)
20.00 FESTIVAL SRBSKIH GLEDALIŠČ (Bgd II)
21.15 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.25 IZ ŠOLSKEGA SPOREDA (Bgd II)
21.55 KONCERT IZVEN ABONMAJA (do 22.55) (Bgd II)

ČETRTEK, 17. VII

- 18.00 POROČILA (Lj)
18.05 L. Suhadolčan: FIGOLE FAGOLE, zadnji del otroš. odd. (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 BITKA ZA ENERGIJO, dokumentar. odd. TV Sarajevo (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 STUDIO II (Lj)
22.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
22.05 V ZNAMENJU (Lj)
22.20 TENIS ZA POKAL "GALLEA" (mladinci), reportaža (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 OTROŠKA ODDAJA (Zgb)
18.45 POEZIJA (Bgd)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 TO SEM JAZ (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 PO IZBIRI (do 23.00) (Bgd II)

PETEK, 18. VII

- 17.40 POROČILA (Lj)
17.45 MI SMO SMESNA DRUŽINA, zadnji del lutkovne nadaljevanke (Lj)
18.00 PTIČJE STRAŠILO, zadnji del mladinske nadalj. (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 ČEZ TRI GORE: Pevski tabor 80 (Lj)
19.10 RISANKA (Lj)
19.15 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 JADRANSKA SREČANJA, prenos (Zgb)
21.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.25 BRATJE SACKETT, serijski film (Lj)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA
ZABAVNIH
MELODIJ:

1. JUGOSLAVIJO – DANILO ŽIVKOVIĆ
2. LAGANA STVAR – DŽORDŽE BALASEVIĆ
3. DRUŽE TITO, MI TI SE KUNEMO – ZDRAVKO ČOLIĆ
4. STARI PRIJATELJ – TOMAŽ DOMICELJ
5. RUN LIKE HELL – PINK FLOYD

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

LESTVICA
DOMAČIH
MELODIJ:

1. POSTOJNSKA JAMA – SLAK
2. STOL JE NAJVIŠJI VRH – AVSENIK
3. STARI MLIN SAMEVA – OTTAVIO BRAJKO
4. NA CELJSKEM GRADU – GRIŠKI KVINTET
5. VESELA POLKA – MIHELIC

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Drago Dravec Griže 2

Mia Recek, Cvetličarna, Mariborska c. 45, Celje

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

- 22.15 V ZNAMENJU (Lj)
22.30 NOČNI KINO: OSTANI LAČEN, ameriški film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 MALI SVET (Zgb)
18.45 MUPPET SHOW (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 DRUŽBA IN KULTURA (Sa II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 DOKUMENTARNA ODDAJA (Bgd II)
21.50 REZERVIRAN ČAS (Zgb II)
22.25 PISMO IZ SARAGOSTE, poljski film (do 00.05) (Zgb II)

SOBOTA, 19. VII

- 13.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
13.59 Moskva: OLIMPIJSKE IGRE, prenos otvoritve (IV)
16.50 PROPAGANDNA ODDAJA

- (ev). (Lj)
RISANKA (Lj)
17.00 POROČILA (Lj)
17.05 NA STARTU JE DELFIN, češkoslovaški film (Lj)
18.30 NAŠ KRAJ (Lj)
18.45 ROBINOVO GNEZDO: Očka me potrebuje (Lj)
19.10 ZLATA PTICA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 S. Aleramo: ZGODBA O LINI, TV nadaljevanka (Lj)
20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

- 21.00 ISKALCI, angleško-avstralski film (Lj)
23.25 TV KAŽIPOT (Lj)
23.25 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

- 17.30 ZNANOST (Bgd II)
18.15 NARODNA GLASBA (Bgd II)
19.00 IZ SPOREDA TV... (Zgb II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd II)
20.00 GLASBENA ODDAJA (Zgb II)
21.05 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 FELJTON (Sa II)
21.40 DOKUMENTARNA ODDAJA (Bgd II)

Z NOVIM TEDNIKOM
ODSLEJ TUDI NA MORJU

Razpisna komisija
skupščin

Samoupravne stanovanjske skupnosti
občine Celje
in Občinske komunalne skupnosti Celje

razpisuje
prosta dela in naloge

VODJE DELOVNE SKUPNOSTI
za vzdrževanje in upravljanje
stanovanjskih in komunalnih
objektov in naprav skupne rabe

Kandidat za vodjo delovne skupnosti mora poleg splošnih pogojev, določenih z zakoni in družbenim dogovorom, izpolnjevati še naslednje pogoje:
– da ima visoko izobrazbo tehnične, ekonomske ali pravne smeri
– 5 let delovnih izkušenj na odgovornejših delih in nalogah na področju vodenja in organiziranja dela
– da je družbenopolitično aktiven in se je izkazal z ustvarjalnim delom in uveljavljanjem načel samoupravljanja ter socialistične morale.

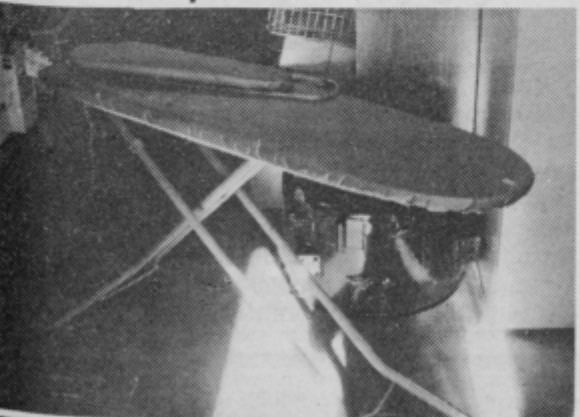
Kandidati naj vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz razpisa pošljejo na naslov:
SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE CELJE, Gledališka ul. 4, pod oznako »za razpisno komisijo« in sicer v 15 dneh po objavi razpisa.

Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 15 dneh po sprejemu sklepa pristojnega organa.

Poiščite v... ELEKTRO

Kot vedno so tudi tokrat v Elektru v Celju dobro založeni s kasetami z vsemi zvrstmi glasbe, priporočamo pa tudi nakup likalnih miz.

kovinotehna
tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 10. 7. DO 16. 7.
1980

ČETRTEK, 10. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V četrtek za vas, 18.00 Zaključek sporeda

PETEK, 11. 7.: Poročila, 8.05 Petkov mozaik, (vmes ob 9.00 Poročila) 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda

SOBOTA, 12. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila) 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda

NEDELJA, 13. 7.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.05 Od melodije do melodije, 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda

PONEDELJEK, 14. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodno zabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novosti, 18.00 Zaključek sporeda

TOREK, 15. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.45 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Vedri zvoki, 18.00 Zaključek sporeda

SREDA, 16. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Domači ansambli, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnica zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

IZ GRŠKE POPOTNE MALHE

EPIDAUROS JE OČARLJIV

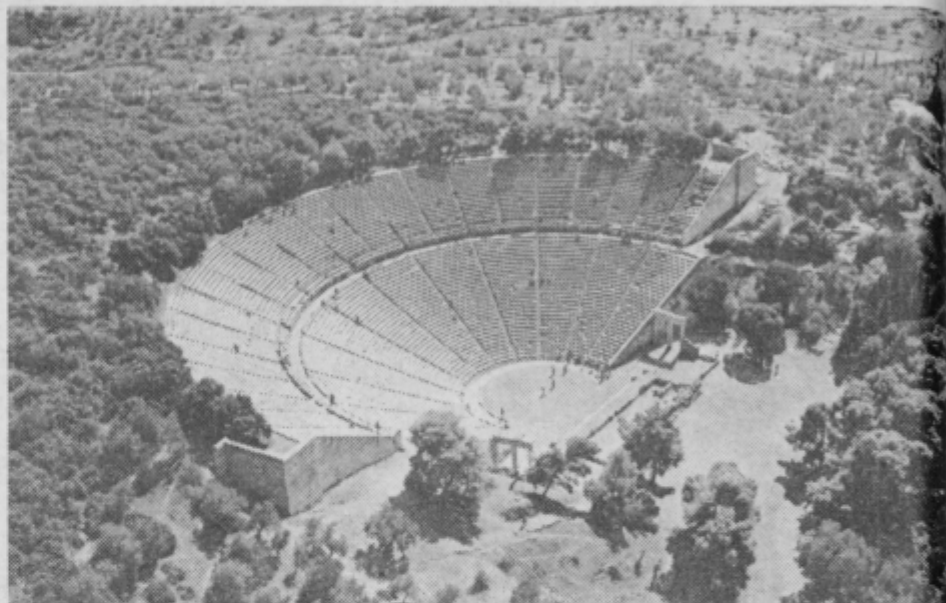
Prespali smo v gotovo najlepšem avtokampu na vsej poti. Majhen je, kot večina kampov v Grčiji. Stisnjen v pomarančev gaj, kjer se med še zelenimi pomarančami in dišečim oleandrom pod slamatimi strehami pnejo kupole najrazličnejših šotorov. Takoj ob kampu je morje. Razlika med Jonskim in Egejskim morjem naravnost

lišča, kjer se dandanes v poletnih mesecih igrajo slovite grške tragedije. Gledališče je izgradil arhitekt Polikleitos v četrtem stoletju pred našim štetjem. Predstave v tem gledališču je lahko spremljalo hkrati po 14.000 obiskovalcev. Gledališče v Epidauru slovi po svoji akustiki. Ta je res nepojmljiva, kajti vsak obiskovalec lahko ujame sleheren šum, ki prihaja iz orkestre, pa četudi sedi na skrajnem kotičku, v 55. vrsti kamnitih sedežev. Vodiči, ki vodijo v Epidaurus trume turistov, kaj nazorno demonstrirajo akustiko gledališča. V središču orkestre, ki je označeno s kamnito okrogolino v tleh, spuščajo na tla kovanice in njihov zven se jasno sliši tudi v zadnjih vrstah. Slišati je tudi tako skromne zvoke kot so šepet, trganje papirja in celo prižiganje vžgalice. To izjemno akustiko znanstveniki še ne znajo pojasniti. Stvar je sicer slišati preprosta, a šele obisk na kraju samem prepriča v izjemnost. Kajti z vrha mogočnega stadiona so že ljudje v orkestri videti izjemno majhni in nehote vpiješ, da bi te slišali, v odgovor pa je dovolj že šepet. In še ena zanimivost, ki smo jo izvedeli iz turističnih priročnikov. Akustika ni enosmerna, kar pomeni, da ne slišijo le gledalci nastopajočih. Je povratna – torej je tudi v orkestru sami slišati sleheren, še tako tih

zvok iz občinstva. In prav to zahteva od igralcev izredno zbranost in močne živce, da jih številni zvoki iz večtisočglave množice občinstva, ne zmedejo.

Epidaurus je edino v celoti in brez sprememb ohranjeno gledališče iz antičnih časov v Grčiji. Obstoja še mnoga druga, a zvečine so jih prenavljali stari Rimljani. In jih s svojimi popravili tudi pokvarili.

Čas nas je preganjal in spet smo pohiteli. Ob vožnji nazaj, ko smo si ogledovali še prisrčnost po okoliših gričih raztresenih vasic in številnih obmorskih letovišč za petičneže, je ponovno pričel nagajati avtomobil. Treba bo k mehaniku. Slabo smo spali. S popravilom bomo izgubljali čas in seveda tudi skromno odmerjeni denar. A drugače naprej ne bo šlo. Zbudili smo se sitni in slabe volje.

Epidaurus je edino v celoti ohranjeno grško antično gledališče. Slovi po svoji akustiki je res nepojmljiva.

PIŠE:

9

BRANKO
STAMEJČIČ

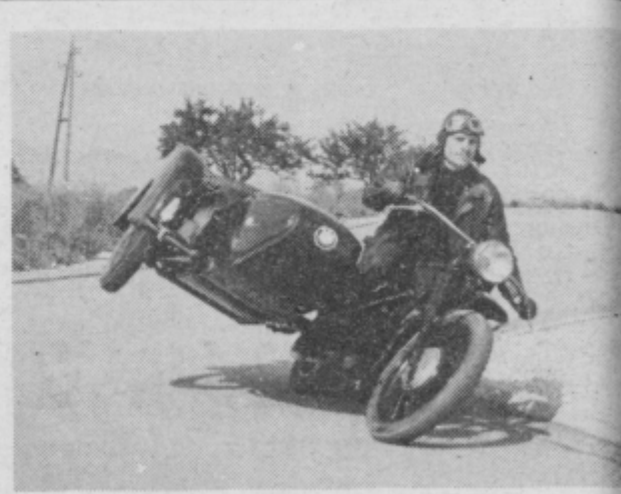
bode v oči. Morje tu je sinje, toplo in vabljivo, močno podobno našemu Jadranu. Blizu obale se pričinja veriga majhnih grških otočkov. Obale pa niso več neskončne peščine, ampak majhni zalivčki, posuti z drobnim kamenjem. Morje je tu prelepo. Vendar ni časa za brezkončno lenarjenje in kopanje. Pohititi smo morali proti Epidauru, nedvomno najznamenitejšem grškem antičnem gledališču. Kdo še ni slišal za ta izreden fenomen neponovljive akustike. Niti z najsodobnejšo tehniko in znanjem ni bilo nikjer na svetu mogoče ponoviti akustike Epidaurusa. Bolj kot najbolj sloveče antično grško zdravilišče se je v spominu to svetišče ohranilo zaradi izrednega letnega gleda-

KONČNO POPUSTILA

Stara Sernečeva hiša na Slandrovem trgu je popustila. Ker trenutno ni dovolj denarja, da bi takoj uredili križišče, bodo na njenem mestu začasno posadili travo, da bo ob občinskem prazniku in za Hortikulturo 80 lepši videz.

Foto: F. Gaber

TUDI VETERANI

Na nedavnem srečanju motoristov na avtopoligonu v Ljubljani, ki ga je organiziralo AMD Slander in ZSAM Celje, nastopili tudi nekateri veterani. Med njimi je precej pozornosti vzbudil Mirko Jurak na starem »beeneveju«.

Foto: F. Gaber

Pred tremi leti je bilo, ko smo zapisali življenjsko pot Antona Kampuša iz Bobovega 12 pri Šmarju in takrat smo mu ob slovesu stisnili roko in obljubili, da se spet vidimo za 100 rojstni dan. Anton, ki ga takrat nismo našli doma, ampak na poti k svojim sorodnikom onkraj glavne ceste, je smeje zamahnil z roko v pozdrav in rekel: »Pa pridite!«

In smo prišli. Kajti 9. junija je bilo v domačiji, kjer gospodarita jubilarntova hčerka in njen mož Anton Herček, veliko slavlje. Prišli so sorodniki, otroci, vnuki in kar 13 pravnukov, ki so zaželeli sreče in zdravja sivemu očancu. Le s krajevne skupnosti ali katere druge organizacije v kraju ali krajevni skupnosti ni bilo nikogar, je skoraj užaloščeno ugotavljal Anton.

Pod domačo brajdo, kamor je sedel, da bi ga ujeli v naš objektiv, je počasi, zlog za zlogom jel pripovedovati o do-

ČASTITLJIVIH 100 LET ANTONA KAMPUŠA

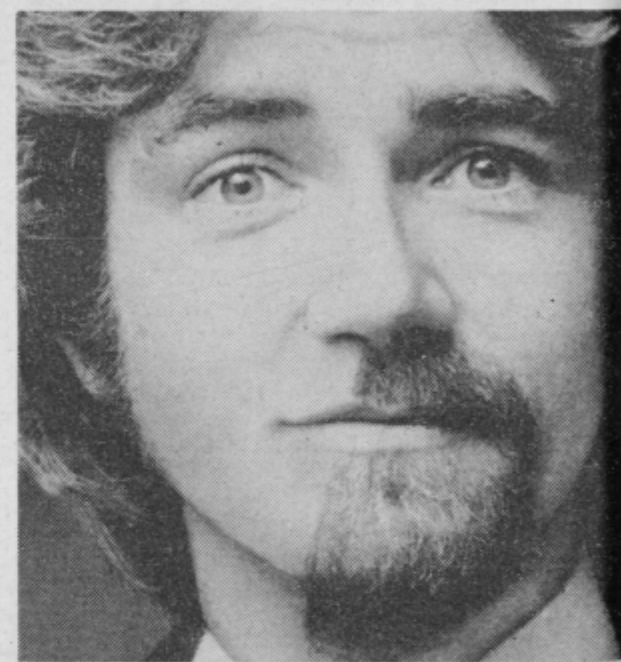
godkih, ki se jih še vedno najbolj spominja. Obudil je spomin na obe vojni in na trda leta, ki mu kot kmetu niso prizanašala. A kljub temu je bil vselej rad vesel in dobre volje. Ko mu je bilo najhuje, si je pa katero zapel in tako pregnal slabo voljo. Veliko starih pesmi je znal, a zdaj so mu že »ušle« iz glave, kot pravi. Še ni tako dolgo, ko je v Šmarju nastopil na javni radijski oddaji, pa jih je takrat imel že krepko čez 90. Anton se še vedno rad sprehodi ob domači hiši, le zelo previden mora biti, ker mu pešajo oči bolj kot noge.

Kadar pa so zimski večeri le preveč dolgi, sa Anton odloči, da bo pletel koše in košare. Kdo bi vedel, koliko jih je v življenju že spletel in prodal. Samo letos je naredil pet košev, le da mu je zdaj pri tem opraviilu, ki je bilo še do pred nekaj leti le njegova domena, nekoliko pomagajo mlajši. Brez dela ni bil Anton Kampuš nikoli, zato tudi še zdaj, pa čeprav pri svojih častitljivih stotih letih, rad kaj postori.

In spet, kot pred tremi leti, smo si stisnili roko v pozdrav in slavljenca zaželeli še veliko lepih dni. »No, saj tudi zdravica pravi, da imam srce še kar zdravo,« je pribil v slovo. Naj zdravo ostane!

MATEJA PODJED

AMADEUS POROČA

Zadnjič sem srečal prijatelja, ki je imel samo polovico brade. Svojo nesrečo mi je razložil tako: Elektro mu je poslal račun (pa ne edinem za elektriko, ki jo je sicer že plačal. Revez, bo plašen po naravi, jo je seveda plačal še enkrat, mu potem ni ostalo dovolj denarja za brivca. Sicer pa njegova sedanja podoba simbolizira polovično delo tistih, ki bi ga morali temeljiteje opravljati, ne bi prišlo do podobnih »električnih« napak.